Năm Thánh

CHƯƠNG 1

1 Xảy ra trong năm đầu tiên dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai Cập, vào tháng thứ ba, ngày mười sáu tháng [2450 Anno Mundi], Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se rằng: "Hãy lên núi cùng Ta, Ta sẽ ban cho ngươi hai bảng đá ghi luật pháp và điều răn mà Ta đã viết, để ngươi dạy cho chúng."
2 Môi-se lên núi của Đức Chúa Trời, và vinh quang của Chúa ngự trên núi Si-nai, và một đám mây bao phủ núi ấy sáu ngày.
3 Đến ngày thứ bảy, từ giữa đám mây, Đức Chúa Trời gọi Môi-se; và sự hiện diện của vinh quang Đức Chúa Trời giống như ngọn lửa rực cháy trên đỉnh núi.
4 Môi-se ở trên núi bốn mươi ngày bốn mươi đêm, và Đức Chúa Trời dạy ông về quá khứ và tương lai của sự phân chia các ngày luật pháp và chứng ngôn.
5 Và Ngài phán: "Hãy lắng nghe kỹ mọi lời Ta sẽ phán cùng ngươi trên núi này, và hãy ghi chép chúng vào một cuốn sách, để các thế hệ sau thấy Ta đã không bỏ rơi họ vì mọi điều ác họ đã phạm khi vi phạm giao ước Ta lập giữa Ta và ngươi cho các thế hệ sau, hôm nay trên núi Si-nai.
6 Và khi tất cả những điều ấy xảy đến với họ, họ sẽ nhận biết rằng Ta công chính hơn họ trong mọi phán xét và mọi hành động của họ, và họ sẽ nhận biết rằng Ta thật sự ở cùng họ.
7 Ngươi hãy tự mình ghi chép lại tất cả những lời ta đã phán cho ngươi ngày hôm nay, vì ta biết sự phản nghịch và sự cứng đầu của chúng, trước khi ta đem chúng vào đất mà ta đã thề với tổ phụ chúng, với Áp-ra-ham, I-sác và Gia-cốp, rằng: 'Ta sẽ ban cho dòng dõi các ngươi một đất tràn đầy sữa và mật ong.'
8 Rồi chúng sẽ ăn uống no đủ, và chúng sẽ quay sang thờ các thần ngoại lai, các thần không thể giải cứu chúng khỏi bất cứ sự hoạn nạn nào; và lời chứng này sẽ được nghe để làm chứng chống lại chúng. Vì chúng sẽ quên hết mọi điều răn của Ta, tất cả những gì Ta truyền dạy cho chúng, và chúng sẽ đi theo dân ngoại, theo sự ô uế, theo sự xấu hổ của chúng, và sẽ thờ các thần của chúng; và những điều này sẽ trở thành sự vấp phạm, sự hoạn nạn, sự đau khổ và cái bẫy đối với chúng.
9 Nhiều người sẽ chết và bị bắt làm tù binh, rơi vào tay kẻ thù, vì họ đã bỏ các điều răn và mệnh lệnh của Ta, các lễ hội trong giao ước của Ta, các ngày Sa-bát của Ta, nơi thánh mà Ta đã thánh hóa cho chính Ta ở giữa họ, và lều thánh, nơi tôn nghiêm của Ta mà Ta đã thánh hóa cho chính Ta ở giữa đất, để Ta đặt danh Ta trên đó và để danh Ta ngự tại đó.
10 Họ sẽ dựng lên những nơi cao, những khu rừng và những hình tượng chạm khắc, và mỗi người sẽ thờ phượng hình tượng riêng của mình, để rồi lạc lối; họ sẽ dâng con cái mình làm của lễ cho ma quỷ và cho tất cả những việc làm sai trái trong lòng họ.
11 Ta sẽ sai các nhân chứng đến với họ, để Ta làm chứng chống lại họ, nhưng họ sẽ không nghe, và sẽ giết các nhân chứng nữa; họ sẽ bắt bớ những người tìm kiếm luật pháp; họ sẽ hủy bỏ và thay đổi mọi sự để làm điều ác trước mắt Ta.
12 Ta sẽ giấu mặt khỏi chúng, và Ta sẽ phó chúng vào tay dân ngoại để làm tù binh, làm mồi ngon và để ăn thịt; Ta sẽ đuổi chúng ra khỏi giữa xứ, và phân tán chúng giữa các dân ngoại.
13 Chúng sẽ quên hết luật pháp, các điều răn và các phán quyết của Ta, và sẽ lạc lối về các ngày trăng mới, ngày Sa-bát, các lễ hội, các năm hồng ân và các quy định khác.
14 Sau đó, họ sẽ hết lòng, hết linh hồn và hết sức lực trở về cùng Ta; Ta sẽ nhóm họ lại từ giữa các dân ngoại, và họ sẽ tìm kiếm Ta; khi họ hết lòng và hết linh hồn tìm kiếm Ta, họ sẽ thấy Ta.
15 Ta sẽ tỏ cho chúng thấy sự bình an dồi dào cùng với sự công chính, và Ta sẽ cắt bỏ cây ngay thẳng khỏi chúng bằng cả tấm lòng và cả linh hồn Ta; chúng sẽ trở thành nguồn phước lành chứ không phải là lời rủa sả, chúng sẽ là đầu chứ không phải là đuôi.
16 Ta sẽ xây dựng đền thánh của Ta ở giữa họ, và Ta sẽ ở cùng họ, và Ta sẽ là Đức Chúa Trời của họ, và họ sẽ là dân của Ta trong sự thật và sự công chính.
17 Ta sẽ không bỏ rơi họ, cũng không lìa bỏ họ; vì Ta là Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của họ.
18 Môi-se sấp mặt xuống đất cầu nguyện và nói rằng: "Lạy Chúa, Đức Chúa Trời của con, xin đừng bỏ rơi dân Ngài và cơ nghiệp của Ngài, để họ lạc lối trong sự gian dối của lòng họ, và đừng giao họ vào tay kẻ thù là dân ngoại, kẻo chúng cai trị họ và khiến họ phạm tội nghịch cùng Ngài.
19 Lạy Chúa, xin thương xót dân Ngài, và lập trong họ một tinh thần ngay thẳng, chớ để thần Beliar thống trị họ, vu cáo họ trước mặt Ngài, và gài bẫy họ khỏi mọi con đường công chính, hầu cho họ hư mất trước mặt Ngài.
20 Nhưng đó là dân của Ngài và là cơ nghiệp của Ngài, mà Ngài đã dùng quyền năng lớn lao của mình giải cứu khỏi tay người Ai Cập; xin hãy tạo dựng trong họ một tấm lòng trong sạch và một tâm linh thánh thiện, và chớ để họ bị vướng vào tội lỗi từ nay cho đến muôn đời.
21 Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se: "Ta biết sự ương bướng, tư tưởng và tính cứng đầu của chúng, chúng sẽ không vâng phục cho đến khi chúng xưng tội mình và tội của cha ông mình.
22 Sau đó, chúng sẽ trở lại cùng Ta với tất cả sự ngay thẳng, với cả tấm lòng và cả linh hồn; Ta sẽ cắt bì tấm da bao phủ lòng chúng và tấm da bao phủ lòng con cháu chúng; Ta sẽ tạo dựng trong chúng một thần linh thánh; và Ta sẽ thanh tẩy chúng để chúng không lìa bỏ Ta từ ngày đó cho đến muôn đời.
23 Linh hồn họ sẽ gắn bó với Ta và với mọi điều răn của Ta, họ sẽ làm theo các điều răn của Ta, và Ta sẽ là Cha của họ, và họ sẽ là con cái của Ta.
24 Tất cả họ sẽ được gọi là con cái của Đức Chúa Trời hằng sống, và mọi thiên sứ và mọi thần linh sẽ biết, phải, họ sẽ biết rằng đây là con cái của Ta, và Ta là Cha của họ trong sự ngay thẳng và ngay thẳng, và Ta yêu thương họ.
25 Ngươi hãy ghi chép lại tất cả những lời ta phán cho ngươi trên núi này, lời đầu tiên và lời cuối cùng, những lời ấy sẽ xảy ra trong suốt các kỳ chia ngày của luật pháp, của chứng ngôn, của các tuần lễ và của các năm hồng cho đến muôn đời, cho đến khi ta xuống và ở với họ suốt đời đời.

26 Đức Chúa Trời phán cùng thiên sứ hiện diện: Hãy viết cho Môi-se từ thuở ban đầu của công trình sáng tạo cho đến khi đền thánh của Ta được xây dựng giữa họ cho đến muôn đời.
27 Đức Giê-hô-va sẽ hiện ra trước mắt mọi người, và mọi người sẽ biết rằng Ta là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, là Cha của tất cả con cái Gia-cốp, và là Vua trên núi Si-ôn đời đời. Si-ôn và Giê-ru-sa-lem sẽ trở nên thánh.
28 Và thiên sứ hiện diện đi trước trại quân Israel lấy các bảng chia năm - từ khi sáng tạo - của luật pháp và chứng ngôn về các tuần lễ của các năm Jubilee, theo từng năm, theo tổng số các năm Jubilee [theo từng năm], từ ngày sáng tạo [mới] khi trời và đất được đổi mới và toàn thể tạo vật của chúng theo quyền năng của trời, và theo toàn thể tạo vật của đất, cho đến khi đền thờ của Chúa được xây dựng tại Giê-ru-sa-lem trên núi Si-ôn, và tất cả các thiên thể được đổi mới để chữa lành, bình an và phước lành cho tất cả những người được chọn của Israel, và như vậy sẽ được như vậy từ ngày đó cho đến muôn đời trên đất.

CHƯƠNG 2

1 Thiên sứ hiện diện phán cùng Môi-se theo lời Chúa phán rằng: Hãy viết lại toàn bộ lịch sử sáng tạo, về việc trong sáu ngày Đức Chúa Trời đã hoàn thành mọi công việc và mọi sự Ngài đã sáng tạo, và giữ ngày Sa-bát vào ngày thứ bảy, thánh hóa ngày đó cho muôn đời, và lập ngày đó làm dấu hiệu cho mọi công việc của Ngài.
2 Vì vào ngày thứ nhất, Ngài đã tạo dựng các tầng trời ở trên cao, đất, nước và tất cả các thần linh phục vụ trước mặt Ngài - các thiên sứ hiện diện, các thiên sứ thánh hóa, các thiên sứ [của thần linh lửa và các thiên sứ] của thần linh gió, các thiên sứ của thần linh mây, của bóng tối, của tuyết, của mưa đá và của sương giá, các thiên sứ của tiếng nói, của sấm sét và của chớp, các thiên sứ của thần linh lạnh và nóng, của mùa đông, mùa xuân, mùa thu và mùa hè và tất cả các thần linh của các tạo vật của Ngài ở trên trời và dưới đất, (Ngài đã tạo dựng) vực sâu và bóng tối, hoàng hôn <và đêm>, và ánh sáng, bình minh và ban ngày, mà Ngài đã chuẩn bị trong sự hiểu biết của lòng Ngài.
3 Và rồi chúng ta thấy các công việc của Ngài, và ngợi khen Ngài, và tôn vinh Ngài vì tất cả các công việc Ngài đã làm; vì Ngài đã lập nên bảy công trình vĩ đại trong ngày thứ nhất.
4 Và đến ngày thứ hai, Ngài tạo dựng vòm trời ở giữa các nước, và các nước phân chia ra trong ngày đó - một nửa dâng lên trên và một nửa dâng xuống dưới vòm trời (ở giữa) trên khắp mặt đất. Và đó là công việc duy nhất (Đức Chúa Trời) tạo dựng trong ngày thứ hai.
5 Đến ngày thứ ba, Ngài truyền cho nước rút khỏi khắp mặt đất và đổ về một chỗ, đất khô hiện ra.
6 Và nước làm theo như Ngài truyền, rút khỏi mặt đất và tụ lại một chỗ bên ngoài vòm trời, và đất khô hiện ra.
7 Và trong ngày đó, Ngài đã tạo dựng cho họ tất cả các biển theo từng nơi tụ họp riêng biệt, và tất cả các sông, và các nguồn nước trên núi và khắp mặt đất, và tất cả các hồ, và tất cả sương trên đất, và hạt giống đã gieo, và tất cả những thứ đang nảy mầm, và cây ăn quả, và cây rừng, và vườn Ê-đen, trong Ê-đen và tất cả các loài thực vật theo giống của chúng.
8 Đức Chúa Trời đã tạo dựng bốn công trình vĩ đại này vào ngày thứ ba. Đến ngày thứ tư, Ngài tạo dựng mặt trời, mặt trăng và các ngôi sao, rồi đặt chúng trên vòm trời để chiếu sáng khắp mặt đất, để cai quản ngày và đêm, và phân chia ánh sáng với bóng tối.
9 Và Đức Chúa Trời đã đặt mặt trời làm dấu hiệu lớn trên đất, làm dấu hiệu cho các ngày, các ngày Sa-bát, các tháng, các lễ hội, các năm, các ngày Sa-bát của các năm, các năm hồng ân và cho tất cả các mùa trong năm.
10 Và nó phân chia ánh sáng khỏi bóng tối, để mang lại sự thịnh vượng, hầu cho mọi vật mọc lên và phát triển trên đất đều được thịnh vượng.
11 Ba loại này Ngài tạo ra vào ngày thứ tư. Và vào ngày thứ năm, Ngài tạo ra những quái vật biển lớn ở dưới đáy biển, vì đó là những sinh vật đầu tiên được tay Ngài tạo ra, gồm cá và mọi loài bò sát dưới nước, và mọi loài biết bay, chim chóc và tất cả các loài chim.
12 Và mặt trời mọc lên trên họ để làm cho họ thịnh vượng, và trên mọi vật trên đất, mọi vật mọc lên từ đất, mọi cây ăn quả và mọi loài vật.
13 Ba loài này Ngài tạo nên vào ngày thứ năm. Và vào ngày thứ sáu, Ngài tạo nên tất cả các loài thú vật trên đất, tất cả các loài gia súc, và mọi vật di chuyển trên đất.
14 Sau tất cả những điều đó, Ngài tạo dựng nên con người, một người nam và một người nữ; và ban cho con người quyền cai trị trên mọi sự trên đất, trên biển, trên mọi loài chim, trên thú vật và gia súc, trên mọi loài bò trên đất, và trên toàn cõi đất; và Ngài ban cho con người quyền cai trị trên tất cả những điều đó.
15 Và Ngài đã tạo ra bốn loại này vào ngày thứ sáu. Tổng cộng có hai mươi hai loại.
16 Và Ngài hoàn thành mọi công việc của mình vào ngày thứ sáu - tất cả những gì ở trên trời và dưới đất, trong biển và trong vực sâu, trong ánh sáng và trong bóng tối, và trong mọi sự.
17 Và Ngài đã ban cho chúng ta một dấu hiệu lớn, đó là ngày Sa-bát, để chúng ta phải làm việc sáu ngày, nhưng giữ ngày Sa-bát vào ngày thứ bảy, không làm việc gì cả.
18 Và tất cả các thiên sứ hiện diện, và tất cả các thiên sứ thánh hóa, hai nhóm lớn này - Ngài đã truyền dạy chúng ta phải giữ ngày Sa-bát với Ngài trên trời và dưới đất.
19 Và Ngài phán cùng chúng ta rằng: "Này, Ta sẽ chọn cho Ta một dân tộc từ giữa mọi dân tộc, và dân tộc ấy phải giữ ngày Sa-bát, Ta sẽ thánh hóa họ làm dân Ta, và Ta sẽ ban phước cho họ; như Ta đã thánh hóa ngày Sa-bát và vẫn thánh hóa ngày đó cho Ta, thì Ta cũng sẽ ban phước cho họ, và họ sẽ là dân Ta, và Ta sẽ là Đức Chúa Trời của họ.
20 Ta đã chọn dòng dõi Gia-cốp từ giữa tất cả những người Ta đã thấy, và ghi tên người làm con trưởng của Ta, và thánh hóa người cho Ta đời đời; Ta sẽ dạy họ về ngày Sa-bát, để họ giữ ngày đó, không làm bất cứ công việc gì.
21 Và như vậy, Ngài đã lập nên trong đó một dấu hiệu, theo đó họ phải giữ ngày Sa-bát với chúng ta vào ngày thứ bảy, để ăn uống và chúc tụng Đấng đã tạo dựng muôn vật, như Ngài đã chúc phúc và thánh hóa cho mình một dân riêng biệt trên hết thảy các dân tộc, và để họ cùng giữ ngày Sa-bát với chúng ta.
22 Và Ngài khiến các mệnh lệnh của Ngài bay lên như một mùi hương dễ chịu, được Ngài chấp nhận suốt các ngày…
23 Từ A-đam đến Gia-cốp, có hai mươi hai đầu người, và có hai mươi hai nghề nghiệp cho đến ngày thứ bảy; nghề

này được chúc phúc và thánh thiện; nghề kia cũng được chúc phúc và thánh thiện; nghề này cùng với nghề kia góp phần thánh hóa và chúc phúc cho nhau.
24 Và đối với Gia-cốp và dòng dõi ông, Đức Chúa Trời đã ban cho họ quyền được luôn luôn là những người được chúc phúc và thánh thiện theo lời chứng và luật pháp đầu tiên, cũng như Ngài đã thánh hóa và chúc phúc cho ngày Sa-bát vào ngày thứ bảy.
25 Trong sáu ngày, Đức Chúa Trời đã tạo dựng trời đất và mọi vật Ngài đã tạo dựng, và Ngài đã lập ngày thứ bảy là ngày thánh, để làm mọi việc của Ngài; vì vậy, Ngài đã truyền dạy rằng, ai làm việc gì trong ngày đó sẽ phải chết, và ai làm ô uế ngày đó chắc chắn sẽ phải chết.
26 Vậy nên, ngươi hãy truyền cho con cái Y-sơ-ra-ên phải giữ ngày này để nó được thánh, không được làm bất cứ công việc gì trong ngày đó, và không được làm ô uế nó, vì ngày này thánh hơn tất cả các ngày khác.
27 Ai xúc phạm đến ngày này chắc chắn sẽ chết, và ai làm bất cứ việc gì trong ngày này chắc chắn sẽ chết đời đời, để con cái Y-sơ-ra-ên giữ ngày này qua các thế hệ và không bị diệt trừ khỏi xứ; vì đó là một ngày thánh và một ngày phước lành.
28 Và hễ ai giữ ngày Sa-bát và kiêng làm mọi việc, thì sẽ được thánh thiện và chúc phước suốt đời, giống như chúng ta vậy.
29 Hãy công bố và nói với con cái Y-sơ-ra-ên luật pháp ngày hôm nay rằng họ phải giữ ngày Sa-bát, và không được bỏ qua ngày đó vì lòng lầm lạc; (và) không được phép làm bất cứ công việc nào không đứng đắn, làm theo ý thích riêng của mình trong ngày đó, và họ không được chuẩn bị bất cứ thứ gì để ăn hoặc uống trong ngày đó, và (không được phép) múc nước, hoặc mang vào hoặc mang ra qua cổng thành bất cứ gánh nặng nào mà họ chưa chuẩn bị cho mình vào ngày thứ sáu trong nhà của họ.
30 Trong ngày đó, họ không được đem vào hay đem ra khỏi nhà này; vì ngày đó thánh hơn và phước hơn bất kỳ ngày lễ nào trong các năm lễ; trong ngày này, chúng ta đã giữ ngày Sa-bát trên trời trước khi có loài người biết giữ ngày Sa-bát trên đất.
31 Và Đấng Tạo Hóa muôn vật đã chúc phúc cho ngày đó, nhưng Ngài không thánh hóa tất cả các dân tộc và quốc gia để giữ ngày Sa-bát, mà chỉ riêng dân Y-sơ-ra-ên mà thôi: chỉ riêng họ Ngài cho phép ăn uống và giữ ngày Sa-bát trên đất.
32 Và Đấng Tạo Hóa muôn vật đã chúc phúc cho ngày này, ngày mà Ngài đã tạo dựng nên, để được chúc phúc, thánh thiện và vinh hiển hơn mọi ngày.
33 Luật này và lời chứng này đã được ban cho con cái Y-sơ-ra-ên làm luật đời đời cho các thế hệ sau.

CHƯƠNG 3

1 Và trong sáu ngày của tuần lễ thứ hai, theo lời Đức Chúa Trời, chúng tôi đã đem đến cho A-đam tất cả các loài thú, tất cả các loài gia súc, tất cả các loài chim, và mọi vật di chuyển trên đất, và mọi vật di chuyển dưới nước, theo loại và theo kiểu của chúng: các loài thú vào ngày thứ nhất; các loài gia súc vào ngày thứ hai; các loài chim vào ngày thứ ba; và mọi vật di chuyển trên đất vào ngày thứ tư; và mọi vật di chuyển dưới nước vào ngày thứ năm.
2 Và A-đam đặt tên cho tất cả họ bằng tên riêng của họ, và khi ông gọi họ, thì họ cũng có tên như vậy.
3 Trong năm ngày đó, A-đam thấy đủ mọi loài, đực cái, đủ mọi loại trên đất, nhưng ông vẫn cô đơn và không tìm được người bạn đời nào cho mình.
4 Chúa phán cùng chúng ta rằng: “Người đàn ông ở một mình không tốt; chúng ta hãy tìm một người bạn đời cho người ấy.”
5 Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng ta, khiến Ngài ngủ say, và Ngài lấy một xương sườn từ giữa các xương sườn của Ngài để làm tổ cho người nữ. Xương sườn này là nguồn gốc của người nữ, và Ngài đắp thân xác vào chỗ đó, và tạo nên người nữ.
6 Đức Chúa Trời đánh thức A-đam dậy khỏi giấc ngủ, và khi tỉnh dậy, A-đam thức dậy vào ngày thứ sáu, rồi đem nàng đến với mình. A-đam ăn nằm với nàng, và phán cùng nàng rằng: “Đây là xương của xương ta, thịt của thịt ta; nàng sẽ được gọi là vợ ta; vì ta đã lấy nàng từ chồng mình.”
7 Vì vậy, vợ chồng sẽ trở nên một; người đàn ông sẽ lìa cha mẹ mình mà gắn bó với vợ, và hai người sẽ trở thành một thân xác.
8 Trong tuần đầu tiên, A-đam được tạo dựng, và xương sườn - vợ của ông - được tạo dựng; trong tuần thứ hai, Đức Chúa Trời cho ông thấy bà; vì lý do đó, điều răn được ban ra là phải giữ sự ô uế của họ, đối với nam giới là bảy ngày, và đối với nữ giới là hai lần bảy ngày.
9 Và sau khi A-đam đã hoàn thành bốn mươi ngày ở đất nơi ông được tạo dựng, chúng tôi đưa ông vào vườn Ê-đen để canh tác và giữ gìn nó; còn vợ ông thì đến ngày thứ tám mươi, chúng tôi đưa bà vào vườn Ê-đen.
10 Vì lý do này, điều răn được ghi trên bảng đá trên trời về người phụ nữ sinh con: 'Nếu người phụ nữ sinh con trai, thì phải ở trong tình trạng ô uế bảy ngày theo tuần lễ đầu tiên, và phải ở trong tình trạng thanh tẩy bằng máu trong ba mươi ba ngày, và không được chạm vào bất cứ vật thánh nào, cũng không được vào nơi thánh, cho đến khi người phụ nữ hoàn thành những ngày (đã được quy định) đối với trường hợp sinh con trai.
11 Nhưng đối với bé gái, nàng sẽ ở trong tình trạng ô uế hai tuần lễ, theo hai tuần lễ đầu tiên, và sáu mươi sáu ngày trong huyết thanh tẩy của nàng, và tổng cộng sẽ là tám mươi ngày.
12 Khi nàng đã hoàn thành tám mươi ngày ấy, chúng tôi đem nàng vào vườn Ê-đen, vì vườn ấy thánh hơn tất cả mọi nơi khác trên đất, và mọi cây trồng trong đó đều thánh.
13 Vì vậy, có luật lệ thời đó quy định rằng người phụ nữ sinh con trai hay con gái không được đụng đến vật thánh, cũng không được vào nơi thánh cho đến khi ngày sinh con trai hay con gái hoàn tất.
14 Đây là luật và lời chứng đã được viết ra cho dân Y-sơ-ra-ên, để họ tuân giữ (nó) suốt đời.
15 Và trong tuần đầu tiên của năm hồng ân đầu tiên, [1-7 AM] A-đam và vợ ông ở trong vườn Ê-đen bảy năm, cày cấy và giữ gìn nó, và chúng ta đã giao cho ông công việc và hướng dẫn ông làm mọi việc thích hợp cho việc cày cấy.
16 Và ông cày cấy (vườn), trần truồng mà không biết, cũng không xấu hổ, ông canh giữ vườn khỏi chim chóc, thú vật và gia súc, thu hoạch hoa quả, ăn và để dành phần còn lại cho mình và vợ mình [và để dành phần đã được giữ lại].
17 Và sau khi hoàn thành bảy năm, tức là bảy năm trọn vẹn, [8 giờ sáng] và vào tháng thứ hai, ngày mười bảy (của

tháng), con rắn đến gần người phụ nữ, và con rắn nói với người phụ nữ: "Đức Chúa Trời có truyền lệnh cho các ngươi rằng: Các ngươi không được ăn trái của mọi cây trong vườn này không?"
18 Và nàng nói với nó rằng: "Về tất cả các loại trái cây trong vườn, Đức Chúa Trời đã phán với chúng ta rằng: Hãy ăn; nhưng về trái cây ở giữa vườn, Đức Chúa Trời đã phán với chúng ta rằng: Các ngươi không được ăn nó, cũng không được đụng đến nó, kẻo các ngươi sẽ chết."
19 Con rắn nói với người phụ nữ rằng: "Các ngươi chắc sẽ không chết, vì Đức Chúa Trời biết rằng ngày các ngươi ăn trái cây đó, mắt các ngươi sẽ mở ra, và các ngươi sẽ trở nên như thần, và các ngươi sẽ biết điều thiện và điều ác.
20 Người phụ nữ thấy cây đó đẹp mắt, và trái của nó ngon, liền hái lấy ăn.
21 Khi bà lấy lá vả che thân mình, bà đem cho A-đam ăn, mắt ông mở ra và ông thấy mình trần truồng.
22 Rồi ông lấy lá vả khâu lại làm một cái yếm để che thân, tránh sự xấu hổ.
23 Đức Chúa Trời nguyền rủa con rắn, và Ngài nổi giận với nó mãi mãi...
24 Đức Chúa Trời nổi giận với người phụ nữ, vì nàng nghe theo tiếng rắn và ăn; Ngài phán cùng nàng rằng: "Ta sẽ làm cho nỗi đau khổ và sự thống khổ của ngươi gia tăng gấp bội; trong đau đớn ngươi sẽ sinh con, rồi ngươi sẽ trở về với chồng ngươi, và chồng ngươi sẽ cai trị ngươi."
25 Đức Chúa Trời cũng phán với A-đam rằng: "Vì ngươi đã nghe lời vợ ngươi và ăn trái cây mà ta đã cấm ngươi không được ăn, nên đất sẽ bị rủa sả vì ngươi; đất sẽ mọc gai góc và cỏ dại, ngươi sẽ phải ăn bánh bằng mồ hôi trán mình, cho đến khi ngươi trở về đất, nơi ngươi từ đó mà ra; vì ngươi ở trong đất, và ngươi sẽ trở về đất."
26 Rồi Ngài làm cho họ những chiếc áo bằng da, mặc cho họ, và đuổi họ ra khỏi vườn Ê-đen.
27 Vào ngày A-đam ra khỏi vườn Ê-đen, ông dâng lễ vật thơm, gồm nhũ hương, nhựa thông, nhựa thơm và các loại gia vị khác, vào buổi sáng khi mặt trời mọc, kể từ ngày ông che thân mình.
28 Vào ngày đó, miệng của mọi loài thú vật, gia súc, chim chóc, và mọi loài bò sát, mọi loài di chuyển đều bị bịt lại, đến nỗi chúng không thể nói được nữa; vì trước kia chúng đều nói với nhau bằng một môi và một lưỡi.
29 Và Ngài đuổi tất cả các loài vật ở trong vườn Ê-đen ra khỏi vườn, và tất cả các loài vật đều bị phân tán theo loại và theo hình mẫu của chúng đến những nơi đã được tạo dựng cho chúng.
30 Và chỉ riêng A-đam, Đức Chúa Trời đã ban cho (phương tiện) để che đậy sự xấu hổ của ông, trong số tất cả các loài thú và gia súc.
31 Vì lẽ đó, các bảng luật trên trời đã quy định rằng đối với tất cả những người biết sự phán xét của luật pháp, họ phải che giấu sự xấu hổ của mình và không được phơi bày thân thể như dân ngoại phơi bày thân thể.
32 Đến ngày trăng non tháng thứ tư, A-đam và vợ ông ra khỏi vườn Ê-đen, và họ ở trong xứ Ê-đa, vùng đất mà họ được tạo dựng.
33 Và A-đam đặt tên cho vợ mình là Ê-va.
34 Và họ không có con trai cho đến năm thứ nhất [8 AM], và sau đó ông ăn nằm với bà.
35 Bấy giờ, ông cày ruộng như đã được dạy dỗ trong vườn Ê-đen.

CHƯƠNG 4

1 Và trong tuần lễ thứ ba của năm hồng ân thứ hai [64-70 AM], bà sinh Cain, và trong tuần lễ thứ tư [71-77 AM], bà sinh Abel, và trong tuần lễ thứ năm [78-84 AM], bà sinh con gái mình là Âwân.
2 Và trong năm đầu tiên của năm kỷ niệm thứ ba [99-105 AM], Cain đã giết Abel vì (Đức Chúa Trời) chấp nhận lễ vật của Abel, nhưng không chấp nhận lễ vật của Cain.
3 Và ông giết hắn ở ngoài đồng; máu hắn từ đất lên trời kêu than vì bị ông giết.
4 Chúa quở trách Cain vì Abel, vì Cain đã giết Abel, và Ngài khiến Cain phải sống lưu lạc trên đất vì tội giết anh trai mình, và Ngài nguyền rủa Cain trên đất.
5 Vì cớ đó, trên các bảng đá trên trời có chép rằng: "Kẻ nào đánh lừa người lân cận mình, kẻ đó sẽ bị rủa sả; những ai đã thấy và nghe hãy nói rằng: 'Cứ như vậy đi'; còn kẻ nào đã thấy mà không trình báo thì cũng đáng bị rủa sả như kẻ kia."
6 Vì lý do này, khi chúng tôi đến trước mặt Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta, chúng tôi loan báo mọi tội lỗi đã phạm trên trời và dưới đất, trong ánh sáng và trong bóng tối, và khắp mọi nơi.
7 Và A-đam và vợ ông than khóc về A-bên bốn tuần lễ [99-127 AM], và đến năm thứ tư của tuần lễ thứ năm [130 AM] họ vui mừng, và A-đam lại ăn nằm với vợ mình, và bà sinh cho ông một con trai, ông đặt tên con là Sê-th; vì ông nói rằng: 'Đức Chúa Trời đã dấy lên cho chúng ta một dòng dõi thứ hai trên đất thay cho A-bên; vì Ca-in đã giết A-bên.'
8 Và trong tuần thứ sáu [134-40 AM], ông sinh con gái Azûrâ.
9 Và Cain cưới Âwân, em gái mình, làm vợ, và nàng sinh cho ông Ênóc vào cuối năm thứ tư. [190-196 AM] Và trong năm đầu tiên của tuần đầu tiên của năm thứ năm, [197 AM] nhà cửa được xây dựng trên đất, và Cain xây dựng một thành phố, và đặt tên thành phố theo tên con trai mình là Ênóc.
10 Và A-đam ăn nằm với Ê-va, vợ mình, và bà sinh thêm chín người con trai.
11 Và trong tuần lễ thứ năm của năm thứ năm [225-31 AM], Seth cưới Azûrâ, em gái mình, làm vợ, và trong năm thứ tư (của tuần lễ thứ sáu) [235 AM], bà sinh cho ông Enos.
12 Ông bắt đầu cầu nguyện danh Chúa trên đất.
13 Và trong năm kỷ niệm thứ bảy, tuần thứ ba [309-15 AM], Enos cưới Nôâm, em gái mình, làm vợ, và bà sinh cho ông một con trai vào năm thứ ba của tuần thứ năm, và ông đặt tên con là Kenan.
14 Và vào cuối năm thứ tám [325, 386-3992 AM], Kenan cưới Mûalêlêth, em gái mình, làm vợ, và bà sinh cho ông một con trai vào năm thứ chín, trong tuần đầu tiên của năm thứ ba của tuần này, [395 AM] và ông đặt tên con là Mahalalel.
15 Và trong tuần lễ thứ hai của năm thứ mười [449-55 AM], Mahalalel cưới DinaH, con gái của Barakiel, em trai của cha ông, và bà sinh cho ông một con trai trong tuần lễ thứ ba của năm thứ sáu, [461 AM] và ông đặt tên con là Jared, vì trong thời của ông, các thiên sứ của Chúa đã xuống đất, những người được gọi là Người canh giữ, để họ

dạy dỗ con cái loài người, và để họ làm công lý và sự ngay thẳng trên đất.
16 Và trong năm kỷ niệm thứ mười một [512-18 AM], Jared cưới vợ, tên là Baraka, con gái của Râsûjâl, con gái của anh trai cha ông, vào tuần thứ tư của năm kỷ niệm này, [522 AM] và bà sinh cho ông một con trai vào tuần thứ năm, năm thứ tư của năm kỷ niệm, và ông đặt tên con là Enoch.
17 Và ông là người đầu tiên trong số những người sinh ra trên đất biết viết, biết tri thức và khôn ngoan, và đã ghi chép lại các dấu hiệu trên trời theo thứ tự các tháng trong một cuốn sách, để loài người biết các mùa trong năm theo thứ tự các tháng riêng biệt.
18 Và ông là người đầu tiên viết chứng ngôn, và ông đã làm chứng cho con cái loài người giữa các thế hệ trên đất, và thuật lại các tuần lễ của các năm hồng ân, và cho họ biết các ngày trong năm, và sắp xếp các tháng và thuật lại các ngày Sa-bát trong năm như chúng tôi đã cho ông biết.
19 Và Ngài đã thấy trong giấc ngủ một khải tượng về những điều đã có và sẽ có, về những điều sẽ xảy ra cho con cái loài người qua các thế hệ cho đến ngày phán xét; Ngài đã thấy và hiểu rõ mọi sự, rồi viết lời chứng của mình và đặt lời chứng ấy trên đất cho tất cả con cái loài người và các thế hệ của họ.
20 Và trong năm thứ mười hai [582-88], vào tuần lễ thứ bảy, ông cưới vợ, tên là Edna, con gái của Danel, con gái của anh trai cha ông, và vào năm thứ sáu trong tuần lễ này [587 AM], bà sinh cho ông một con trai và ông đặt tên con là Methuselah.
21 Và Ngài ở cùng các thiên sứ của Đức Chúa Trời trong sáu năm lễ ấy, và họ đã chỉ cho Ngài thấy mọi sự ở trên đất và trên trời, quy luật của mặt trời, và Ngài đã ghi chép lại mọi sự.
22 Và ông làm chứng cho những người canh giữ, những kẻ đã phạm tội với các con gái loài người; vì những kẻ này đã bắt đầu kết hợp với các con gái loài người để bị ô uế, và Ê-nóc đã làm chứng chống lại tất cả bọn họ.
23 Và Ngài bị bắt từ giữa loài người, và chúng ta đã dẫn Ngài vào Vườn Ê-đen với vinh quang và sự uy nghi; và kìa, tại đó Ngài ghi chép sự kết án và phán xét thế gian, cùng mọi sự gian ác của loài người.
24 Vì cớ đó, Đức Chúa Trời đã giáng trận lụt xuống khắp đất Ê-đen; vì tại đó, Ngài đã được đặt làm dấu hiệu và để làm chứng chống lại toàn thể con cái loài người, để Ngài thuật lại mọi việc làm của các thế hệ cho đến ngày phán xét.
25 Và ông đốt hương trầm trong đền thờ, (tức là) các loại hương liệu thơm được Chúa chấp nhận trên núi.
26 Vì Đức Chúa Trời có bốn nơi trên đất, vườn Ê-đen, núi phía Đông, núi mà ngươi đang ở hôm nay, núi Si-nai và núi Si-ôn, (những nơi) sẽ được thánh hóa trong công trình sáng tạo mới để thánh hóa đất; nhờ đó đất sẽ được thánh hóa khỏi mọi tội lỗi và sự ô uế của nó qua các thế hệ trên thế giới.
27 Và trong năm kỷ niệm thứ mười bốn [652 AM], Methuselah cưới Edna, con gái của Azrial, con gái của anh trai cha mình, vào tuần lễ thứ ba, năm đầu tiên của tuần lễ này, [701-7 AM] và ông sinh một con trai và đặt tên là Lamech.
28 Đến năm thứ mười lăm, trong tuần lễ thứ ba, Lamech cưới vợ, tên là Betenos, con gái của Baraki'il, cháu trai của cha ông. Trong tuần lễ đó, bà sinh cho ông một con trai, và ông đặt tên con là Noah, mà rằng: “Người này sẽ an ủi ta trong những khó khăn và mọi công việc của ta, và về đất mà Chúa đã rủa sả.”
29 Và vào cuối năm thứ mười chín, trong tuần lễ thứ bảy của năm thứ sáu [930 AM] đó, A-đam qua đời, và tất cả các con trai của ông đều chôn cất ông trong vùng đất mà ông đã tạo dựng nên, và ông là người đầu tiên được chôn cất trong đất.
30 Và ông thiếu bảy mươi năm trong một ngàn năm; vì một ngàn năm như một ngày theo lời chứng của trời, và vì thế có chép về cây tri thức rằng: 'Ngày nào các ngươi ăn trái cây đó, các ngươi sẽ chết.' Vì lý do đó, ông không sống trọn vẹn số năm của ngày đó; vì ông chết trong ngày đó.
31 Vào cuối năm hồng ân này, Cain bị giết sau Cain trong cùng năm đó; vì nhà của Cain sụp đổ đè lên anh ta và anh ta chết giữa nhà mình, và anh ta bị giết bởi những viên đá của nhà mình; vì Cain đã giết Abel bằng một hòn đá, và Abel cũng bị giết bởi một hòn đá trong sự phán xét công chính.
32 Vì lý do đó, đã được quy định trên các bảng đá trên trời: 'Người ta sẽ bị giết bằng chính vũ khí mà người ta dùng để giết người lân cận mình; người ta sẽ đối xử với người ta cũng bằng vũ khí đó và giết người lân cận mình.'
33 Và trong năm thứ hai mươi lăm [1205 AM], Nô-ê cưới vợ, tên là Em-xa-ra, con gái của Ra-cê-ê-l, cháu trai của cha ông, vào năm thứ nhất, tuần lễ thứ năm [1207 AM]; và vào năm thứ ba, bà sinh cho ông Sem; vào năm thứ năm [1209 AM], bà sinh cho ông Ham; và vào năm thứ nhất, tuần lễ thứ sáu [1212 AM], bà sinh cho ông Gia-phết.

CHƯƠNG 5

1 Xảy ra khi con cái loài người bắt đầu sinh sôi nảy nở trên mặt đất và có con gái sinh ra, thì vào một năm trong năm hồng ân ấy, các thiên sứ của Đức Chúa Trời thấy họ xinh đẹp; và họ lấy vợ trong số những người họ chọn, và họ sinh cho mình những người con trai, và những người con trai đó cao lớn.
2 Và sự vô luật pháp gia tăng trên đất, và mọi loài đều làm hư hỏng đường lối của mình, cả loài người, gia súc, thú vật, chim chóc và mọi thứ di chuyển trên đất - tất cả đều làm hư hỏng đường lối và trật tự của mình, và chúng bắt đầu ăn thịt lẫn nhau, và sự vô luật pháp gia tăng trên đất và mọi ý tưởng trong tư tưởng của mọi người đều xấu xa liên tục như vậy.
3 Đức Chúa Trời nhìn xuống đất, và kìa, đất đã bị hư nát, và muôn loài đã làm hư nát trật tự của nó, và tất cả những ai ở trên đất đều đã làm đủ mọi điều ác trước mắt Ngài.
4 Và Ngài phán rằng Ngài sẽ hủy diệt loài người và mọi sinh vật trên mặt đất mà Ngài đã tạo dựng.
5 Nhưng Nô-ê được ơn trước mặt Chúa.
6 Và Ngài vô cùng nổi giận với các thiên sứ mà Ngài đã phái xuống đất, và Ngài ra lệnh phải tiêu diệt chúng khỏi mọi quyền cai trị của chúng, và Ngài truyền lệnh cho chúng ta trói chúng lại trong lòng đất, và kìa, chúng bị trói ở giữa chúng và bị (giữ) cách biệt.
7 Và từ trước mặt Đức Chúa Trời phán ra một mệnh lệnh: hãy dùng gươm giết chúng và đuổi chúng khỏi mặt đất.
8 Và Ngài phán: “Thần của Ta sẽ không ở mãi trên loài người; vì họ cũng chỉ là xác thịt, và đời sống của họ sẽ là một trăm hai mươi năm”.

9 Và Ngài phái gươm của Ngài vào giữa họ, để mỗi người giết người lân cận mình; và họ bắt đầu giết lẫn nhau cho đến khi tất cả đều ngã xuống bởi gươm và bị tiêu diệt khỏi mặt đất.
10 Và tổ phụ của họ đã chứng kiến (sự hủy diệt của họ), và sau đó họ bị trói buộc trong lòng đất mãi mãi, cho đến ngày phán xét lớn, khi sự phán xét được thi hành trên tất cả những kẻ đã làm hư hỏng đường lối và việc làm của mình trước mặt Chúa.
11 Và Ngài đã tiêu diệt tất cả khỏi nơi ở của chúng, và không còn một ai trong số chúng mà Ngài không phán xét theo mọi sự gian ác của chúng.
12 Và Ngài đã ban cho mọi công việc của mình một bản chất mới và công chính, để họ không phạm tội trong toàn bộ bản chất của mình mãi mãi, nhưng đều phải công chính trong loại của mình mãi mãi.
13 Và sự phán xét dành cho tất cả mọi người đã được định sẵn và ghi chép trên các bảng đá trên trời trong sự công chính - ngay cả (sự phán xét dành cho) tất cả những ai lìa bỏ con đường đã được định sẵn cho họ phải bước đi; và nếu họ không bước đi trên con đường đó, thì sự phán xét đã được ghi chép cho mọi tạo vật và mọi loài.
14 Chẳng có gì trên trời hay dưới đất, trong ánh sáng hay trong bóng tối, trong Sheol hay trong vực sâu, hay trong nơi tối tăm (mà không bị phán xét); và mọi phán xét của chúng đều đã được định sẵn, ghi chép và khắc ghi.
15 Ngài sẽ phán xét tất cả mọi người, người lớn theo sự lớn lao của mình, người nhỏ theo sự nhỏ bé của mình, và mỗi người theo đường lối của mình.
16 Và Ngài không thiên vị ai, cũng không nhận lễ vật, nếu Ngài phán rằng Ngài sẽ xét xử từng người: nếu có ai dâng hết mọi sự trên đất, thì Ngài cũng không thiên vị lễ vật hay bất cứ ai, cũng không nhận bất cứ thứ gì từ tay người ấy, vì Ngài là một thẩm phán công chính.
17 Về con cái Y-sơ-ra-ên, điều này đã được chép và quy định: Nếu họ trở lại cùng Ngài trong sự công chính, Ngài sẽ tha thứ mọi sự vi phạm và bỏ qua mọi tội lỗi của họ.
18 Có chép rằng Ngài sẽ tỏ lòng thương xót cho tất cả những ai ăn năn hối cải khỏi mọi tội lỗi của mình mỗi năm một lần.
19 Còn về tất cả những người đã làm hư hỏng đường lối và tư tưởng của mình trước trận lụt, không ai được chấp nhận ngoại trừ Nô-ê; vì ông được chấp nhận vì các con trai ông, những người mà (Đức Chúa Trời) đã cứu khỏi dòng nước lụt vì cớ ông; vì lòng ông ngay thẳng trong mọi đường lối của mình, theo như đã được truyền dạy về ông, và ông không hề lìa bỏ bất cứ điều gì đã được định cho ông.
20 Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ hủy diệt mọi sự trên đất, cả loài người, gia súc, thú vật, chim trời và mọi vật di chuyển trên đất. Ngài truyền cho Nô-ê đóng một chiếc tàu để cứu mình khỏi nước lụt.
21 Và Nô-ê đã đóng chiếc tàu theo mọi phương diện như Chúa đã truyền dạy, vào năm thứ hai mươi bảy, trong tuần lễ thứ năm của năm thứ năm (vào ngày trăng non của tháng đầu tiên). [1307 AM]
22 Và ông vào năm thứ sáu [1308 AM], tháng thứ hai, vào ngày trăng non của tháng thứ hai, cho đến ngày mười sáu; và ông cùng tất cả những gì chúng tôi mang đến cho ông đều vào trong tàu, và Chúa đóng cửa tàu từ bên ngoài vào chiều ngày mười bảy.
23 Chúa mở bảy cửa nước trên trời, và bảy miệng giếng sâu thẳm.
24 Và các cửa nước bắt đầu đổ nước từ trời xuống trong bốn mươi ngày bốn mươi đêm, và các mạch nước sâu cũng phun trào nước, cho đến khi cả thế giới đầy nước.
25 Nước dâng lên trên mặt đất: Nước dâng cao hơn mười lăm cubit so với tất cả các núi cao, và chiếc thuyền được nâng lên khỏi mặt đất, và nó di chuyển trên mặt nước.
26 Và nước đã tràn ngập mặt đất trong năm tháng, tức một trăm năm mươi ngày.
27 Hòm Giao Ước đi đến và dừng lại trên đỉnh Lubar, một trong những ngọn núi Ararat.
28 Và (vào ngày trăng non) tháng thứ tư, các mạch nước sâu thẳm đóng lại và các cửa nước trên trời bị giữ chặt; và vào ngày trăng non tháng thứ bảy, tất cả các miệng vực sâu dưới đất đều mở ra, và nước bắt đầu tràn xuống vực sâu bên dưới.
29 Đến ngày trăng non tháng thứ mười, người ta thấy được đỉnh các ngọn núi, và đến ngày trăng non tháng thứ nhất, mặt đất hiện ra.
30 Và nước biến mất khỏi mặt đất vào tuần thứ năm của năm thứ bảy [1309 AM] đó, và vào ngày thứ mười bảy của tháng thứ hai thì đất đã khô.
31 Đến ngày 27, Ngài mở Hòm Giao Ước, và thả ra các loài thú, gia súc, chim chóc và mọi vật sống.

CHƯƠNG 6

1 Đến ngày trăng non của tháng thứ ba, ông ra khỏi tàu và dựng một bàn thờ trên núi ấy.
2 Và ông đã chuộc tội cho trái đất, lấy một con dê con và dùng huyết của nó để chuộc tội cho mọi tội lỗi trên trái đất; vì mọi vật trên đất đều đã bị hủy diệt, trừ những vật ở trong tàu với Nô-ê.
3 Ông đặt mỡ của nó lên bàn thờ, rồi lấy một con bò đực, một con dê, một con cừu và những con dê con, muối, một con chim bồ câu và chim bồ câu non, rồi đặt lễ vật thiêu lên bàn thờ, đổ lên đó lễ vật trộn với dầu, rắc rượu và rắc nhũ hương lên trên mọi sự, và làm cho có mùi thơm tuyệt vời tỏa ra, đẹp lòng Chúa.
4 Chúa ngửi thấy mùi thơm ngon, và Ngài lập giao ước với người ấy rằng sẽ không còn trận lụt nào tàn phá trái đất nữa; rằng tất cả các ngày trên đất, từ mùa gieo trồng đến mùa gặt hái, sẽ không bao giờ chấm dứt; lạnh và nóng, hè và đông, ngày và đêm sẽ không thay đổi trật tự, cũng không bao giờ chấm dứt mãi mãi.
5 'Ngươi hãy sinh sôi nảy nở trên đất, hãy trở nên đông đảo và trở thành nguồn phước lành cho đất. Ta sẽ gieo vào lòng mọi sự trên đất và dưới biển sự kính sợ và khiếp hãi các ngươi.'
6 Và này, ta đã ban cho các ngươi mọi loài thú, mọi loài có cánh, mọi loài di chuyển trên đất, cá dưới nước, và mọi thứ làm thức ăn; như các loại rau xanh, ta đã ban cho các ngươi mọi thứ để ăn.
7 Nhưng thịt, cùng với sự sống và huyết của nó, các ngươi chớ ăn; vì sự sống của mọi loài vật đều ở trong huyết, kẻo huyết của mạng sống các ngươi bị đòi lại. Ta sẽ đòi huyết của con người bởi tay mỗi người, bởi tay mỗi loài (thú vật).
8 Ai làm cho người khác đổ máu thì máu người ấy cũng sẽ bị đổ lại, vì Đức Chúa Trời đã dựng nên con người theo hình ảnh của Ngài.

9 Các ngươi hãy sinh sôi nảy nở khắp mặt đất.
10 Trong tháng này, Nô-ê và các con trai ông đã thề rằng họ sẽ không ăn huyết của bất cứ loài vật nào, và ông đã lập giao ước trước mặt Đức Chúa Trời đời đời cho đến muôn đời trên đất.
11 Vì cớ đó, Ngài phán với ngươi rằng ngươi phải lập giao ước với con cái Y-sơ-ra-ên trong tháng này trên núi, có lời thề, và phải rắc huyết lên chúng vì tất cả những lời của giao ước mà Đức Giê-hô-va đã lập với chúng mãi mãi.
12 Lời chứng này được viết ra về các ngươi để các ngươi phải luôn luôn giữ gìn, hầu cho các ngươi không được ăn huyết thú vật, chim chóc hoặc gia súc trong suốt các ngày trên đất; và người nào ăn huyết thú vật, gia súc hoặc chim chóc trong suốt các ngày trên đất, người ấy và dòng dõi người ấy sẽ bị diệt trừ khỏi đất.
13 Ngươi hãy truyền dạy cho con cái Y-sơ-ra-ên không được ăn huyết, để tên tuổi và dòng dõi của chúng được ở trước mặt Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta, mãi mãi.
14 Luật này không có giới hạn về ngày tháng, vì nó có hiệu lực đời đời. Họ phải giữ luật này qua các thế hệ, để họ tiếp tục cầu thay cho anh em bằng huyết trước bàn thờ; hằng ngày, vào buổi sáng và buổi tối, họ phải cầu xin sự tha thứ thay cho anh em mãi mãi trước mặt Chúa, để họ giữ luật đó và không bị nhổ tận gốc.
15 Và Đức Chúa Trời đã ban cho Nô-ê và các con trai ông một dấu hiệu rằng sẽ không còn có trận lụt nào trên đất nữa.
16 Ngài đặt cầu vồng trên mây làm dấu hiệu của giao ước đời đời rằng sẽ không còn trận lụt nào trên đất để hủy diệt nó nữa trong suốt những ngày tồn tại của trái đất.
17 Vì lý do này, đã được quy định và ghi chép trên các bảng đá trên trời rằng họ phải cử hành lễ các tuần lễ trong tháng này mỗi năm một lần, để đổi mới giao ước hàng năm.
18 Và toàn bộ lễ hội này được cử hành trên trời từ ngày sáng tạo cho đến thời Nô-ê - hai mươi sáu năm Jubilee và năm tuần lễ [1309-1659 AM]: và Nô-ê cùng các con trai ông giữ lễ này trong bảy năm Jubilee và một tuần lễ, cho đến ngày Nô-ê chết, và từ ngày Nô-ê chết, các con trai ông đã bãi bỏ (lễ này) cho đến thời Áp-ra-ham, và họ ăn huyết.
19 Nhưng Áp-ra-ham đã giữ lễ ấy, I-sác, Gia-cốp và con cháu ông cũng giữ lễ ấy cho đến thời ngươi; đến thời ngươi, con cái Y-sơ-ra-ên quên mất lễ ấy cho đến khi các ngươi lại cử hành lễ ấy trên núi này.
20 Ngươi hãy truyền lệnh cho con cái Y-sơ-ra-ên giữ lễ này trong mọi thế hệ, như một điều răn cho họ: mỗi năm vào một ngày trong tháng này, họ sẽ cử hành lễ.
21 Vì đó là lễ Tuần Lễ và lễ Trái Đầu Mùa: lễ này có hai phần và mang tính chất kép: hãy cử hành lễ theo như đã được viết và khắc về nó.
22 Vì ta đã viết trong sách luật thứ nhất, trong điều ta đã viết cho ngươi, rằng ngươi phải cử hành lễ này vào đúng mùa, một ngày trong năm, và ta đã giải thích cho ngươi về các lễ tế của lễ này để con cái Y-sơ-ra-ên phải nhớ và cử hành lễ này qua các thế hệ của họ trong tháng này, một ngày mỗi năm.
23 Vào ngày trăng non tháng thứ nhất, ngày trăng non tháng thứ tư, ngày trăng non tháng thứ bảy và ngày trăng non tháng thứ mười là những ngày kỷ niệm, và là những ngày theo mùa trong bốn phần của năm. Những điều này đã được ghi chép và quy định làm chứng cớ đời đời.
24 Nô-ê đã lập những ngày lễ ấy làm lễ trọng cho các thế hệ đời đời, để chúng trở thành một sự tưởng nhớ về ông.
25 Đến ngày trăng non của tháng thứ nhất, ông được lệnh đóng cho mình một chiếc tàu, và vào ngày đó, đất trở nên khô ráo, ông mở tàu ra và nhìn thấy đất.
26 Đến ngày trăng non tháng thứ tư, các miệng vực sâu bên dưới đóng lại. Đến ngày trăng non tháng thứ bảy, tất cả các miệng vực sâu trên đất đều mở ra, và nước bắt đầu tràn xuống.
27 Đến ngày trăng non tháng thứ mười, người ta nhìn thấy đỉnh các ngọn núi, và Nô-ê vui mừng.
28 Vì cớ đó, Ngài đã lập những ngày lễ ấy làm lễ kỷ niệm đời đời, và chúng được lập như vậy.
29 Họ đặt những bảng ấy trên các tấm bảng trên trời, mỗi bảng có mười ba tuần lễ; tuần lễ này nối tiếp tuần lễ kia, từ tuần lễ thứ nhất đến tuần lễ thứ hai, từ tuần lễ thứ hai đến tuần lễ thứ ba, và từ tuần lễ thứ ba đến tuần lễ thứ tư.
30 Và tất cả các ngày của điều răn sẽ là năm mươi hai tuần lễ, và (những ngày này sẽ làm cho) cả năm được trọn vẹn. Như vậy, điều đó đã được khắc ghi và quy định trên các bảng đá trên trời.
31 Và không được phép bỏ qua (điều răn này) dù chỉ một năm hay từ năm này sang năm khác.
32 Ngươi hãy truyền dạy cho con cái Y-sơ-ra-ên rằng chúng phải giữ các năm theo cách tính này: ba trăm sáu mươi bốn ngày, và (ba trăm sáu mươi bốn ngày này) sẽ tạo thành một năm trọn vẹn, và chúng sẽ không được thay đổi thời gian của năm đó, không được xáo trộn các ngày và các lễ hội; vì mọi việc sẽ diễn ra trong năm theo như lời chứng của chúng, và chúng sẽ không bỏ sót ngày nào cũng không được xáo trộn bất kỳ lễ hội nào.
33 Nhưng nếu họ lơ là và không tuân giữ chúng theo điều răn của Ngài, thì họ sẽ làm xáo trộn mọi mùa và các năm sẽ bị đảo lộn (trật tự) này, [và họ sẽ làm xáo trộn các mùa và các năm sẽ bị đảo lộn] và họ sẽ lơ là các điều răn của mình.
34 Tất cả con cái Israel sẽ quên và không tìm thấy đường lối của các năm, sẽ quên các ngày trăng mới, các mùa và các ngày Sa-bát, và chúng sẽ sai lạc về trật tự của các năm.
35 Vì ta biết và từ nay về sau ta sẽ tuyên bố điều đó cho ngươi, và điều đó không phải do ta tự nghĩ ra; vì sách đã được viết trước mặt ta, và trên các bảng đá trên trời đã định sẵn sự phân chia các ngày, để họ khỏi quên các lễ hội của giao ước và sống theo các lễ hội của dân ngoại sau sự lầm lạc và ngu dốt của họ.
36 Vì chắc chắn sẽ có những người quan sát mặt trăng - xem nó làm xáo trộn các mùa như thế nào và năm nào cũng xuất hiện sớm hơn mười ngày.
37 Vì lý do đó, sẽ đến những năm mà chúng sẽ phá vỡ (trật tự), và lấy một ngày ghê tởm làm ngày chứng cớ, và một ngày ô uế làm ngày lễ, và chúng sẽ lẫn lộn tất cả các ngày, ngày thánh với ngày ô uế, và ngày ô uế với ngày thánh; vì chúng sẽ sai lầm về các tháng, ngày Sa-bát, ngày lễ và năm Jubilee.
38 Vì lý do này, ta truyền lệnh và làm chứng cho ngươi để ngươi có thể làm chứng cho họ; vì sau khi ngươi chết, con cái ngươi sẽ quấy rầy (họ), khiến họ không chỉ làm cho một năm có ba trăm sáu mươi bốn ngày, và vì lý do này, họ sẽ phạm sai lầm về các ngày trăng mới, các mùa, các ngày Sa-bát và các lễ hội, và họ sẽ ăn đủ loại huyết với đủ loại thịt.

CHƯƠNG 7

1 Và trong tuần lễ thứ bảy của năm thứ nhất [1317 AM], trong năm hồng ân này, Nô-ê trồng nho trên núi mà tàu đã đậu, tên là Lu-ba, một trong những ngọn núi A-ra-rít, và chúng ra trái vào năm thứ tư [1320 AM], và ông giữ gìn trái của chúng, và thu hoạch vào tháng thứ bảy năm nay.
2 Và ông làm rượu từ đó, đựng vào một cái bình, và giữ cho đến năm thứ năm, [1321 AM] cho đến ngày đầu tiên, vào ngày trăng non của tháng đầu tiên.
3 Và ông vui mừng cử hành ngày lễ này, dâng tế lễ thiêu cho Chúa, gồm một con bò tơ, một con cừu đực, bảy con chiên, mỗi con một tuổi, và một con dê con, để chuộc tội cho chính mình và các con trai mình.
4 Trước hết, ông chuẩn bị con dê con, rồi bôi một ít máu của nó lên phần thịt đã để trên bàn thờ mà ông đã dựng, và tất cả mỡ thì ông đặt lên bàn thờ nơi ông làm lễ thiêu, cùng với bò đực, cừu đực và cừu cái, và ông đặt tất cả thịt của chúng lên bàn thờ.
5 Ông đặt tất cả các lễ vật đã được trộn với dầu lên đó, sau đó ông rưới rượu lên lửa mà ông đã nhóm sẵn trên bàn thờ, rồi ông đặt hương lên bàn thờ và làm cho một mùi thơm dễ chịu tỏa ra trước mặt Chúa, Đức Chúa Trời của ông.
6 Ông vui mừng và uống rượu này, ông cùng các con mình cũng vui vẻ.
7 Đến chiều tối, ông vào lều, say rượu nên nằm xuống ngủ, và lều ông không được che kín khi ông ngủ.
8 Ham thấy cha mình trần truồng, liền đi ra báo cho hai anh em mình biết.
9 Shem và Japheth cùng nhau lấy áo choàng của mình đứng dậy, khoác áo choàng lên vai và đi lùi lại, che đi nỗi xấu hổ của cha mình, mặt họ quay về phía sau.
10 Nô-ê tỉnh giấc và biết hết những điều con trai út đã làm với mình, liền rủa sả con trai mình và phán rằng: “Ca-na-an đáng bị rủa sả; nó sẽ làm tôi tớ cho anh em nó.”
11 Và ông chúc phúc cho Sem, và nói: “Chúc tụng Đức Chúa Trời của Sem, và Canaan sẽ làm tôi tớ của ông.
12 Đức Chúa Trời sẽ mở rộng lãnh địa của Gia-phết, và Đức Chúa Trời sẽ ngự trong nhà của Sem, và Ca-na-an sẽ làm tôi tớ của Ngài.
13 Ham biết rằng cha mình đã nguyền rủa con trai út, và ông không hài lòng vì cha đã nguyền rủa con trai mình. Ông lìa bỏ cha mình, cùng với các con trai mình là Cush, Mizraim, Put và Canaan.
14 Ông xây cho mình một thành phố và đặt tên thành phố đó theo tên vợ ông là Ne'elatama'uk.
15 Gia-phết thấy vậy liền ghen tị với anh trai mình, và ông cũng xây cho mình một thành, đặt tên thành theo tên vợ mình là A-đa-ta-nê-xê.
16 Shem sống với cha mình là Noah, và ông xây một thành phố gần cha mình trên núi, và ông cũng đặt tên thành phố đó theo tên vợ mình là Sedeqetelebab.
17 Này, ba thành phố này ở gần núi Lubar; Sedeqetelebab ở phía đông đối diện với núi; Na'eltama'uk ở phía nam; 'Adatan'eses ở phía tây.
18 Đây là các con trai của Shem: Elam, Asshur, Arpachshad - người con trai này sinh ra hai năm sau trận lụt - và Lud, và Aram.
19 Các con trai của Gia-phết: Gô-mê, Ma-gốt, Ma-đai, Java-n, Tu-ban, Mê-sê-chê và Ti-ra: đó là các con trai của Nô-ê.
20 Đến năm thứ hai mươi tám (năm 1324-1372 sau Công nguyên), Nô-ê bắt đầu truyền dạy cho con cháu mình các luật lệ, các điều răn và mọi phán quyết mà ông biết; ông khuyên con cháu mình phải giữ sự công chính, che đậy sự xấu hổ của xác thịt, chúc tụng Đấng Tạo Hóa, tôn kính cha mẹ, yêu thương người lân cận, và giữ gìn linh hồn mình khỏi sự dâm loạn, ô uế và mọi điều gian ác.
21 Vì bởi ba điều này mà trận lụt đã xảy ra trên đất, tức là, do sự dâm loạn mà các Thiên thần Canh gác đã phạm tội chống lại luật lệ của các điều răn của họ, mà đi ngoại tình với các con gái của loài người, và lấy vợ bất cứ ai họ muốn; và họ đã gây ra sự ô uế.
22 Họ sinh ra những người con trai là Naphidim, và tất cả bọn họ đều khác nhau, và họ ăn thịt lẫn nhau: và những người khổng lồ giết Naphi, và Naphi giết Eljo, và Eljo giết loài người, và người này giết người kia.
23 Và mỗi người đều bán mình để làm điều gian ác và đổ máu nhiều, và trái đất đầy dẫy sự gian ác.
24 Sau đó, họ phạm tội nghịch cùng thú vật, chim chóc và mọi vật sống trên đất; máu đổ nhiều trên đất, và mọi ý tưởng và dục vọng của con người đều luôn hướng đến sự hư không và điều ác.
25 Đức Chúa Trời đã hủy diệt mọi sự khỏi mặt đất; vì sự gian ác trong việc làm của chúng, và vì máu mà chúng đã đổ ra giữa mặt đất, nên Ngài đã hủy diệt mọi sự.
26 “Và chúng ta, ta và các con, cùng mọi vật đã vào trong tàu với chúng ta, chỉ còn lại một mình chúng ta. Này, ta thấy việc làm của các con trước mặt ta, rằng các con không bước đi trong sự công chính: vì các con đã bắt đầu bước đi trên con đường hủy diệt, và các con chia rẽ nhau, ganh tị với nhau, và (vì vậy) các con không sống hòa thuận với nhau, hỡi các con, mỗi người với anh em mình.
27 Vì ta thấy, này, ma quỷ đã bắt đầu cám dỗ các ngươi và con cái các ngươi, và bây giờ ta sợ thay cho các ngươi rằng sau khi ta chết, các ngươi sẽ đổ máu người trên đất, và các ngươi cũng sẽ bị hủy diệt khỏi mặt đất.
28 Vì ai đổ máu người và ai ăn huyết người thì đều sẽ bị diệt trừ khỏi mặt đất.
29 Sẽ không còn ai ăn huyết, hoặc đổ huyết người trên đất, cũng sẽ không còn dòng dõi hay con cháu nào sống dưới trời; vì chúng sẽ xuống âm phủ, xuống nơi phán xét, và bị ném vào bóng tối sâu thẳm bởi cái chết dữ dội.
30 Trong tất cả những ngày các ngươi giết thú vật, gia súc hoặc bất cứ loài vật bay nào trên đất, sẽ không có vết máu nào trên người các ngươi; và các ngươi hãy làm một việc tốt cho linh hồn mình bằng cách che đậy những gì đã đổ trên mặt đất.
31 Các ngươi chớ nên giống như kẻ ăn huyết, nhưng hãy giữ mình cẩn thận để trước mặt các ngươi không ai ăn huyết; hãy che giấu huyết đi, vì ta đã được truyền lệnh phải làm chứng như vậy cho các ngươi và con cái các ngươi, cùng với mọi người.
32 Chớ để linh hồn bị ăn thịt, hầu cho huyết của anh em, là sự sống của anh em, khỏi bị đòi hỏi bởi bất cứ ai đổ huyết trên đất.
33 Vì đất sẽ không được thanh sạch khỏi huyết đã đổ trên đó; bởi chỉ nhờ huyết của Đấng đã đổ huyết ấy mà đất mới được thanh tẩy qua mọi thế hệ.
34 Hỡi các con ta, hãy lắng nghe: hãy làm việc xét xử và làm điều công chính để các con được gieo trồng trong sự công chính trên khắp mặt đất, và vinh quang của các con

được tôn cao trước mặt Đức Chúa Trời của ta, Đấng đã cứu ta khỏi dòng nước lụt.
35 Này, các ngươi sẽ đi xây dựng thành phố cho mình, và trồng trong đó tất cả các loại cây cỏ trên đất, và hơn nữa là tất cả các loại cây ăn quả.
36 Trong ba năm, hoa quả của mọi thứ được ăn sẽ không được thu gom; đến năm thứ tư, hoa quả ấy sẽ được coi là thánh [và họ sẽ dâng hoa quả đầu mùa], đẹp lòng Đức Chúa Trời Chí Cao, Đấng đã tạo dựng trời đất và muôn vật. Họ hãy dâng dư dật rượu và dầu đầu mùa làm hoa quả đầu mùa trên bàn thờ của Chúa, Đấng tiếp nhận chúng; và phần còn lại thì các tôi tớ trong nhà Chúa hãy ăn trước bàn thờ, Đấng tiếp nhận chúng.
37 Đến năm thứ năm, hãy giải phóng quyền lợi sao cho công chính và ngay thẳng, thì các ngươi sẽ được công chính, và mọi sự các ngươi gieo trồng sẽ thịnh vượng.
38 Vì Ê-nóc, cha của cha ngươi, đã truyền dạy Mê-sê-sa-la, con trai ông, và Mê-sê-sa-la, con trai ông là La-mê-chê, và La-mê-ch truyền dạy cho ta mọi điều mà cha ông đã truyền dạy cho ông.
39 Ta cũng sẽ truyền dạy cho các con, hỡi các con trai ta, như Ê-nóc đã truyền dạy cho con trai mình trong năm Jubilee đầu tiên: khi còn sống, là người thứ bảy trong thế hệ của mình, ông đã truyền dạy và làm chứng cho con trai mình và các cháu trai mình cho đến ngày ông qua đời.

CHƯƠNG 8

1 Vào năm thứ hai mươi chín, trong tuần đầu tiên, [1373 AM] vào đầu tuần đó, Arpachshad lấy vợ là Rasu'eja, con gái của Susan, con gái của Elam, và bà sinh cho ông một con trai vào năm thứ ba trong tuần này, [1375 AM] và ông đặt tên con là Kainam.
2 Rồi người con trai lớn lên, cha dạy cho nó viết, và nó đi tìm một nơi để chiếm lấy một thành phố cho mình.
3 Và ông tìm thấy một dòng chữ mà các thế hệ trước đã khắc trên đá, ông đọc những gì được viết trên đó, rồi chép lại và phạm tội vì điều đó; vì dòng chữ ấy chứa đựng lời dạy của các thiên thần canh giữ, theo đó họ thường quan sát các điềm báo của mặt trời, mặt trăng và các vì sao trong tất cả các dấu hiệu trên trời.
4 Ông ghi chép lại việc đó mà không nói gì; vì ông sợ nói với Nô-ê về chuyện đó, e rằng Nô-ê sẽ nổi giận với ông vì chuyện ấy.
5 Đến năm thứ ba mươi [1429 AM], vào tuần thứ hai, năm thứ nhất, ông cưới vợ, tên là Melka, con gái của Madai, con của Japheth; và đến năm thứ tư [1432 AM], ông sinh một con trai, đặt tên là Shelah; vì ông nói: 'Quả thật, ta đã được sai đến.'
6 [Và vào năm thứ tư khi ông sinh ra], Shelah lớn lên và cưới vợ, tên là Mu'ak, con gái của Kesed, anh trai của cha ông, vào năm thứ ba mươi mốt, tuần thứ năm, năm thứ nhất [1499 AM] của năm đó.
7 Và bà sinh cho ông một con trai vào năm thứ năm [1503 AM], và ông đặt tên con là Eber: và ông cưới vợ, tên là 'Azûrâd, con gái của Nebrod, vào năm thứ ba mươi hai, trong tuần thứ bảy, năm thứ ba. [1564 AM]
8 Đến năm thứ sáu [1567 AM], bà sinh cho ông một con trai, và ông đặt tên con là Peleg; vì vào những ngày khi Peleg sinh ra, con cháu của Nô-ê bắt đầu chia đất cho nhau: vì lý do đó, ông đặt tên con là Peleg.
9 Họ chia nhau (việc đó) một cách bí mật và thuật lại cho Nô-ê.
10 Và xảy ra vào đầu năm thứ ba mươi ba [1569 AM], họ chia đất thành ba phần, cho Sem, Ham và Gia-phết, theo phần thừa kế của mỗi người, trong năm thứ nhất, tuần thứ nhất, khi một trong chúng ta, những người đã được sai đến, đang ở cùng họ.
11 Ông gọi các con trai mình lại, và họ đến gần ông, cùng với các con của họ. Ông chia đất thành các phần, mỗi phần mà ba người con trai ông sẽ được hưởng. Họ đưa tay ra và lấy bản giấy từ trong lòng Nô-ê, cha của họ.
12 Và trong bản ghi chép có ghi phần đất ở giữa trái đất mà Sem sẽ được thừa kế cho mình và cho con cháu mình đến muôn đời, từ giữa dãy núi Rafa, từ cửa sông Tina, và phần đất của Sem trải dài về phía tây qua giữa dòng sông này, và kéo dài cho đến khi đến chỗ nước vực sâu, nơi dòng sông này chảy ra và đổ nước vào biển Me'at, và dòng sông này chảy vào biển lớn. Tất cả những gì ở phía bắc thuộc về Japheth, và tất cả những gì ở phía nam thuộc về Sem.
13 Và nó kéo dài cho đến khi đến Karaso: đây là vùng đất nằm trong lòng lưỡi hướng về phía nam.
14 Phần đất của ông trải dài dọc theo biển lớn, và trải dài theo một đường thẳng cho đến khi đến phía tây của lưỡi biển hướng về phía nam: vì biển này được gọi là lưỡi biển Ai Cập.
15 Từ đây, nó chuyển hướng về phía nam, về phía cửa biển lớn trên bờ biển, và kéo dài về phía tây đến 'Afra, và kéo dài cho đến khi đến vùng nước của sông Gihon, và về phía nam của vùng nước Gihon, đến bờ sông này.
16 Và nó trải dài về phía đông, cho đến khi đến Vườn Ê-đen, ở phía nam của nó, [về phía nam] và từ phía đông của toàn bộ đất Ê-đen và toàn bộ phía đông, nó rẽ về phía đông và tiếp tục cho đến khi đến phía đông của ngọn núi có tên là Ra-pha, và nó xuống đến bờ cửa sông Tina.
17 Phần đất này được chia cho Sem và các con trai ông bằng cách bốc thăm, để họ được sở hữu nó mãi mãi cho đến các thế hệ sau.
18 Nô-ê vui mừng vì phần đất này thuộc về Sem và các con trai ông, và ông nhớ lại tất cả những điều mình đã nói bằng miệng trong lời tiên tri; vì ông đã nói: 'Ngợi khen Đức Chúa Trời của Sem! Nguyện Đức Chúa Trời ngự trong nhà của Sem.'
19 Và ông biết rằng Vườn Ê-đen là nơi chí thánh, là nơi ở của Đức Giê-hô-va, và núi Si-nai là trung tâm của sa mạc, và núi Si-ôn là trung tâm của rốn đất: ba nơi này được tạo dựng làm nơi thánh đối diện nhau.
20 Và ông chúc tụng Đức Chúa Trời của các thần, Đấng đã đặt lời của Chúa vào miệng ông, và chúc tụng Chúa đời đời.
21 Và ông biết rằng một phần phước lành và một phước lành đã đến với Sem và các con trai ông cho đến muôn đời - toàn bộ đất Ê-đen và toàn bộ vùng Biển Đỏ, và toàn bộ vùng đất phía đông và Ấn Độ, và trên Biển Đỏ và các dãy núi của nó, và toàn bộ vùng đất Ba-san, và toàn bộ vùng đất Li-băng và các đảo Ka-ftur, và toàn bộ các dãy núi San-ri và A-ma-na, và các dãy núi A-shê ở phía bắc, và toàn bộ vùng đất Ê-lam, A-shê, Ba-bên, Su-san và Ma-đê-ai, và toàn bộ các dãy núi A-ra-rít, và toàn bộ vùng đất bên kia biển, tức là phía bên kia dãy núi A-shê về phía bắc, một vùng đất rộng lớn và phước lành, và mọi thứ trong đó đều rất tốt.

22 Và phần thứ hai của Ham xuất hiện, ở phía bên kia sông Gihon về phía nam, bên phải Vườn Địa Đàng, và nó trải dài về phía nam, đến tất cả các núi lửa, và nó trải dài về phía tây đến biển Atel, và nó trải dài về phía tây cho đến khi đến biển Mauk - biển mà mọi thứ không bị hủy diệt đều đổ xuống.
23 Và nó đi về phía bắc đến tận cùng Gadir, rồi đi ra bờ biển đến vùng biển lớn cho đến khi đến gần sông Gihon, và đi dọc theo sông Gihon cho đến khi đến phía bên phải Vườn Ê-đen.
24 Và đây là vùng đất được chia cho Ham, là phần đất mà ông sẽ chiếm hữu mãi mãi cho mình và các con trai mình đến muôn đời.
25 Còn Gia-phết xuất hiện ở phần thứ ba bên kia sông Tina, về phía bắc nơi nước sông chảy ra, và nó trải dài về phía đông bắc đến toàn bộ vùng Gog và toàn bộ vùng đất phía đông của nó.
26 Và nó trải dài về phía bắc, đến vùng núi Qelt về phía bắc, và về phía biển Ma'uk, và kéo dài về phía đông của Gadir cho đến vùng biển.
27 Và nó trải dài cho đến khi đến gần phía tây của Fara và quay trở lại hướng 'Aferag, và nó trải dài về phía đông đến vùng biển Me'at.
28 Và nó trải dài đến vùng sông Tina theo hướng đông bắc cho đến khi đến gần ranh giới nguồn nước của nó về phía núi Rafa, rồi nó chuyển hướng về phía bắc.
29 Đây là vùng đất được chia cho Gia-phết và các con trai ông, là phần thừa kế mà ông sẽ sở hữu cho mình và các con trai mình, cho các thế hệ mai sau; năm hòn đảo lớn và một vùng đất rộng lớn ở phía bắc.
30 Nhưng ở xứ Ham thì lạnh, còn xứ Shem thì nóng, xứ Shem thì không nóng cũng không lạnh, mà là sự pha trộn giữa lạnh và nóng.

CHƯƠNG 9

1 Ham chia đất cho các con trai mình, phần đầu tiên được chia về phía đông Cush, phần còn lại về phía tây Mizraim, phần còn lại về phía tây Put, và phần còn lại về phía tây Canaan (và phía tây của Put) bên kia biển.
2 Shem cũng chia cho các con trai mình, và phần đầu tiên thuộc về Ham và các con trai ông, ở phía đông sông Tigris cho đến khi nó gần về phía đông, toàn bộ đất nước Ấn Độ, và trên bờ Biển Đỏ, và vùng nước Dedan, và tất cả các núi Mebri và Ela, và toàn bộ đất đai của Susan và tất cả những gì ở phía Pharnak đến Biển Đỏ và sông Tina.
3 Và phần đất thứ hai được chia cho Asshur, bao gồm toàn bộ vùng đất Asshur, Nineveh và Shinar cho đến biên giới Ấn Độ, trải dài dọc theo sông.
4 Và phần thứ ba thuộc về Arpachshad, toàn bộ vùng đất thuộc khu vực Chaldea phía đông sông Euphrates, giáp Biển Đỏ, và toàn bộ vùng nước sa mạc gần cửa biển hướng về Ai Cập, toàn bộ vùng đất Li-băng, Sanir và Amana đến biên giới sông Euphrates.
5 Và phần đất thứ tư được chia cho Aram, toàn bộ vùng đất Mesopotamia nằm giữa sông Tigris và sông Euphrates ở phía bắc của người Chaldea, đến biên giới của dãy núi Asshur và vùng đất 'Arara.
6 Và phần thứ năm được chia cho Lud, đó là các ngọn núi của Asshur và tất cả những gì thuộc về chúng cho đến khi chạm đến Biển Lớn, và cho đến khi chạm đến phía đông của Asshur, anh trai của ông.
7 Gia-phết cũng chia đất thừa kế của mình cho các con trai.
8 Và phần đầu tiên tiến về phía Gomer ở phía đông, từ phía bắc đến sông Tina; còn ở phía bắc, toàn bộ vùng nội địa phía bắc tiến về phía Magog cho đến khi đến biển Me'at.
9 Và Madai được chia làm phần đất mà ông sẽ sở hữu từ phía tây của hai người anh em mình đến các đảo và bờ biển của các đảo.
10 Và phần tư dân số Javan được chia cho mỗi hòn đảo và các hòn đảo nằm về phía biên giới Lud.
11 Và đối với Tubal, có một phần thứ năm xuất hiện ở giữa lưỡi, phần này tiến gần đến biên giới của phần Lud đến lưỡi thứ hai, đến vùng phía bên kia lưỡi thứ hai đến lưỡi thứ ba.
12 Và phần thứ sáu được chia ra, tức là toàn bộ vùng đất phía bên kia lưỡi thứ ba cho đến khi đến gần phía đông của Gadir.
13 Và đối với Tiras, có phần thứ bảy được chia ra, bốn hòn đảo lớn ở giữa biển, kéo dài đến phần của Ham [và các đảo Kamaturi được chia bằng cách bốc thăm cho các con trai của Arpachshad làm cơ nghiệp của ông].
14 Như vậy, các con trai của Nô-ê chia nhau cho các con trai của mình trước mặt Nô-ê, cha của họ, và ông đã ràng buộc tất cả họ bằng một lời thề, nguyền rủa bất cứ ai tìm cách chiếm đoạt phần mà họ không được chia theo số phận của mình.
15 Tất cả bọn họ đều nói: “Cứ như vậy đi; cứ như vậy đi” cho chính họ và con cháu họ mãi mãi, qua các thế hệ cho đến ngày phán xét, khi Đức Chúa Trời sẽ phán xét họ bằng gươm và lửa vì tất cả những tội lỗi ô uế mà họ đã gây ra, làm cho đất đầy dẫy sự vi phạm, ô uế, dâm loạn và tội lỗi.

CHƯƠNG 10

1 Đến tuần lễ thứ ba của năm hồng ân này, các quỷ dữ bắt đầu lừa dối con cháu Nô-ê, khiến chúng lầm lạc và hủy diệt chúng.
2 Các con trai của Nô-ê đến gặp cha mình là Nô-ê và kể cho ông nghe về những con quỷ đang lừa dối, làm mù mắt và giết hại các cháu trai của ông.
3 Ông cầu nguyện trước mặt Chúa, Đức Chúa Trời của mình, và nói rằng: “Lạy Chúa, Đức Chúa Trời của muôn loài, Đấng đã thương xót con, đã cứu con và các con trai con khỏi dòng nước lụt, và không để con bị diệt vong như Ngài đã làm cho con cái của sự hư mất; vì ân điển của Ngài đối với con rất lớn, và lòng thương xót của Ngài đối với linh hồn con cũng rất lớn; xin hãy gia tăng ân điển của Ngài trên các con trai con, và đừng để các tà linh cai trị chúng, kẻo chúng hủy diệt chúng khỏi mặt đất.”
4 Nhưng xin Chúa ban phước cho con và các con trai con, để chúng con sinh sôi nảy nở và làm cho đầy dẫy đất.
5 Và Chúa biết rõ các Thiên thần canh giữ của Ngài, là tổ phụ của những linh hồn này, đã hành động như thế nào trong thời tôi: còn về những linh hồn đang sống, xin hãy giam cầm chúng và giữ chúng thật chặt trong nơi phán xét, và đừng để chúng mang sự hủy diệt đến cho con cái của tôi tớ Ngài, Đức Chúa Trời của tôi; vì chúng là những kẻ độc ác, được tạo ra để hủy diệt.
6 Chớ để chúng cai trị linh hồn người sống; vì chỉ có một mình Ngài mới có thể cai quản chúng. Chớ để chúng có

quyền lực trên con cái của người công chính từ nay về sau cho đến đời đời.
7 Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta, đã truyền lệnh cho chúng ta trói tất cả lại.
8 Và vị trưởng thần, Mastêmâ, đến và nói: "Lạy Chúa, Đấng Tạo Hóa, xin cho một số người trong số họ ở lại trước mặt con, và xin cho họ nghe lời con, và làm theo mọi điều con phán bảo họ; vì nếu không để lại một số người trong số họ cho con, thì con sẽ không thể thi hành quyền năng ý muốn của con trên con cái loài người; vì chúng chuyên làm hư hoại và dẫn dắt lạc lối trước sự phán xét của con, bởi sự gian ác của con cái loài người thật lớn lao."
9 Đức Chúa Trời phán: "Hãy để một phần mười trong số họ ở lại trước mặt Ngài, và chín phần còn lại sẽ bị đưa xuống nơi phán xét."
10 Và Đức Chúa Trời truyền lệnh cho một trong chúng ta dạy Nô-ê tất cả các phương thuốc của họ; vì Ngài biết rằng họ sẽ không sống ngay thẳng, cũng không phấn đấu cho sự công chính.
11 Và chúng tôi đã làm theo mọi lời Ngài phán: chúng tôi trói tất cả những kẻ ác độc vào nơi phán xét, và để lại một phần mười trong số chúng để chúng phục tùng Sa-tan trên đất.
12 Và chúng tôi đã giải thích cho Nô-ê mọi phương thuốc chữa bệnh của họ, cùng với những mưu mẹo của họ, về cách ông có thể chữa lành bệnh cho họ bằng các loại thảo mộc trên đất.
13 Nô-ê đã ghi chép lại mọi điều vào một cuốn sách theo như chúng tôi đã chỉ dạy ông về mọi loại thuốc. Như vậy, các tà linh đã bị ngăn cản không thể làm hại con cháu của Nô-ê.
14 Ông trao tất cả những gì mình đã viết cho Sem, con trai cả của ông; vì ông yêu thương Sem hơn tất cả các con trai khác.
15 Nô-ê qua đời và được chôn cất trên núi Lu-ba trong xứ A-ra-rít.
16. Ông đã sống trọn 950 năm cuộc đời, 19 năm hồng ân, 2 tuần lễ và 5 năm. [1659 AM]
17 Và trong suốt cuộc đời trên đất, ông vượt trội hơn tất cả con cái loài người, trừ Ê-nóc, bởi sự công chính mà ông trọn vẹn. Vì chức vụ của Ê-nóc đã được ấn định để làm chứng cho các thế hệ trên thế giới, để ông thuật lại mọi việc làm từ đời này sang đời khác, cho đến ngày phán xét.
18 Đến năm thứ ba mươi ba, tức năm thứ nhất, tuần thứ hai, Peleg cưới vợ là Lomna, con gái của Sina'ar. Đến năm thứ tư của tuần lễ này, bà sinh cho ông một con trai, và ông đặt tên con là Reu; vì ông nói rằng: "Này, con cái loài người đã trở nên gian ác vì mưu đồ xấu xa là xây dựng cho mình một thành phố và một tháp canh trong xứ Shinar."
19 Vì họ rời khỏi xứ Ararat đi về phía đông đến Shinar; vì vào thời đó, họ đã xây dựng thành phố và tháp, nói rằng: 'Hãy đi lên, chúng ta hãy lên đó để được lên trời.'
20 Họ bắt đầu xây dựng, và đến tuần thứ tư thì họ nung gạch bằng lửa, gạch được dùng thay đá, và đất sét dùng để gắn gạch là nhựa đường lấy từ biển và từ các mạch nước ở xứ Shinar.
21 Và họ đã xây dựng nó: họ đã xây dựng nó trong bốn mươi ba năm [1645-1688 AM]; chiều rộng của nó là 203 viên gạch, và chiều cao (của một viên gạch) là một phần ba của một viên; chiều cao của nó lên tới 5433 cubit và 2 gang tay, và (chiều dài của một bức tường là) mười ba stade (và của bức tường kia là ba mươi stade).
22 Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng ta, phán cùng chúng ta rằng: Này, chúng là một dân tộc, và chúng bắt đầu làm điều này, và bây giờ sẽ không có gì ngăn cản được chúng. Hãy đi xuống và làm cho tiếng nói của chúng hỗn loạn, để chúng không hiểu được tiếng nói của nhau, và chúng bị phân tán ra các thành phố và các quốc gia, và một mục đích sẽ không còn ở cùng chúng cho đến ngày phán xét.
23 Đức Chúa Trời xuống, và chúng tôi cũng xuống cùng Ngài để xem thành phố và tháp mà con cái loài người đã xây dựng.
24 Ngài khiến tiếng nói của họ trở nên hỗn loạn, họ không còn hiểu được lời nói của nhau nữa, và họ ngừng xây dựng thành phố và tháp.
25 Vì lý do đó, toàn bộ xứ Shinar được gọi là Babel, bởi vì tại đó Đức Chúa Trời đã làm cho tất cả các ngôn ngữ của con cái loài người trở nên hỗn loạn, và từ đó họ bị phân tán về các thành phố của mình, mỗi thành phố theo ngôn ngữ và quốc gia của mình.
26 Đức Chúa Trời sai một cơn gió mạnh thổi vào tháp và làm đổ nó xuống đất; kìa, nó nằm giữa Asshur và Babylon trong xứ Shinar, và họ đặt tên cho nó là 'Tháp Bị Đổ'.
27 Trong tuần lễ thứ tư của năm thứ nhất [1688 AM], vào đầu năm đó, vào năm thứ ba mươi tư, họ bị phân tán khỏi đất Shinar.
28 Ham và các con trai ông đi vào vùng đất mà ông sẽ chiếm hữu, là phần đất ông được chia ở vùng đất phía nam.
29 Và Ca-na-an thấy xứ Li-băng đến tận sông Ai Cập rất tươi tốt, nên ông không đi vào vùng đất thừa kế của mình ở phía tây (tức là đến) biển, và ông ở trong xứ Li-băng, về phía đông và phía tây từ biên giới sông Giô-đan và từ biên giới biển.
30 Và Ham, cha của ông, cùng Cush và Mizraim, anh em của ông, nói với ông rằng: "Ngươi đã định cư ở một vùng đất không thuộc về ngươi, và vùng đất đó không được chia cho chúng ta theo hình thức bốc thăm; đừng làm như vậy; vì nếu ngươi làm như vậy, ngươi và các con trai ngươi sẽ sa ngã trong vùng đất đó và bị nguyền rủa bởi sự nổi loạn; vì ngươi đã định cư bởi sự nổi loạn, và con cái ngươi cũng sẽ sa ngã bởi sự nổi loạn, và ngươi sẽ bị diệt trừ mãi mãi."
31 Chớ ở trong nhà của Sem; vì Sem và các con trai của ông đã được chia đất theo phần thừa kế.
32 Ngươi sẽ bị nguyền rủa, và ngươi sẽ bị nguyền rủa hơn tất cả các con trai của Nô-ê, bởi lời nguyền rủa mà chúng ta đã thề nguyện trước mặt vị thẩm phán thánh và trước mặt Nô-ê, tổ phụ chúng ta.
33 Nhưng ông không nghe theo lời họ, và ở lại xứ Li-băng từ Ha-ma đến cửa vào Ai Cập, ông và các con trai ông cho đến ngày nay.
34 Vì lý do đó, vùng đất ấy được gọi là Canaan.
35 Gia-phết và các con trai ông đi về phía biển và ở trong phần đất được chia cho họ. Ma-đa nhìn thấy đất biển và không hài lòng, nên ông xin một phần đất từ Ham, As-shur và Ar-pát-shad, anh trai của vợ ông, và ông ở trong vùng đất Ma-xê-đê, gần anh trai của vợ ông cho đến ngày nay.
36 Và ông đặt tên cho nơi ở của mình và nơi ở của các con trai mình là Media, theo tên của cha họ là Madai.

CHƯƠNG 11

1 Và trong năm kỷ niệm thứ ba mươi lăm, vào tuần thứ ba, năm thứ nhất [1681 AM] của năm đó, Reu cưới vợ, tên là 'Ôrâ, con gái của 'Ur, con trai của Kesed, và bà sinh cho ông một con trai, và ông đặt tên con là Sêrôh, vào năm thứ bảy của tuần này trong năm kỷ niệm này. [1687 AM]
2 Và các con trai của Nô-ê bắt đầu gây chiến với nhau, bắt tù binh và giết hại lẫn nhau, đổ máu người trên đất, ăn máu, xây dựng các thành trì, tường thành và tháp canh kiên cố, và một số người bắt đầu tự tôn mình lên trên cả nước, lập nên những vương quốc sơ khai, gây chiến giữa người với người, giữa quốc gia với quốc gia, giữa thành phố với thành phố, và tất cả đều bắt đầu làm điều ác, tích lũy vũ khí, dạy con trai mình chiến tranh, và họ bắt đầu chiếm các thành phố, và bán nô lệ nam và nữ.
3 Và 'Ur, con trai của Kesed, đã xây dựng thành phố 'Ara của người Chaldea, và đặt tên thành phố theo tên mình và tên cha mình. Họ tự đúc tượng, và mỗi người thờ lạy thần tượng, tượng đúc mà họ tự làm ra, và họ bắt đầu làm tượng chạm khắc và những hình tượng ô uế, và các tà linh đã xúi giục và dụ dỗ (họ) phạm tội và làm điều ô uế.
4 Và hoàng tử Mastêmâ đã cố gắng hết sức để làm tất cả những điều này, và ông ta sai phái các thần linh khác, những thần linh được đặt dưới quyền ông ta, để làm đủ mọi điều sai trái và tội lỗi, và đủ mọi sự vi phạm, để làm hư hỏng và hủy diệt, và để đổ máu trên đất.
5 Vì lý do đó, ông gọi tên Sêrôh là Serug, vì mọi người đều quay sang làm đủ mọi thứ tội lỗi và vi phạm.
6 Và ông lớn lên, cư ngụ tại Ur xứ Chaldea, gần cha của mẹ vợ ông, và ông thờ cúng thần tượng, và ông cưới vợ vào năm thứ ba mươi sáu, tuần thứ năm, năm đầu tiên, [1744 AM] và tên bà là Melka, con gái của Kaber, con gái của anh trai cha ông.
7 Và bà sinh cho ông Nahor vào năm đầu tiên của tuần lễ này, và ông lớn lên và ở tại Ur của người Chaldea, và cha ông dạy ông các phương pháp bói toán và tiên đoán của người Chaldea, theo các dấu hiệu trên trời.
8 Và vào năm kỷ niệm thứ ba mươi bảy, trong tuần lễ thứ sáu, năm thứ nhất, [1800 AM] ông cưới vợ, tên là 'Ijaska, con gái của Nestag người Chaldea.
9 Và bà sinh cho ông Terah vào năm thứ bảy của tuần này. [1806 AM]
10 Và vua Mastêmâ sai quạ và các loài chim khác đến ăn hạt giống đã gieo trên đất, để phá hoại đất đai và cướp đoạt thành quả lao động của con cái loài người. Trước khi họ kịp cày xới hạt giống, quạ đã mổ lấy nó khỏi mặt đất.
11 Vì lý do đó, ông đặt tên con là Terah, bởi vì quạ và các loài chim khác đã khiến họ lâm vào cảnh nghèo đói và ăn hết hạt giống của họ.
12 Và những năm đó bắt đầu trở nên khô cằn, vì chim chóc phá hoại, chúng ăn hết trái cây trên cây; trong thời của họ, họ chỉ có thể cứu vãn được một ít hoa quả trên đất bằng sự nỗ lực rất lớn.
13 Và trong năm thứ ba mươi chín này, vào tuần lễ thứ hai của năm thứ nhất, [1870 AM] Terah cưới vợ, tên là Edna, con gái của Abram, cháu gái của cha ông. Và vào năm thứ bảy của tuần lễ này [1876 AM], bà sinh cho ông một con trai, và ông đặt tên con là Abram, theo tên của cha mẹ mình;
14 Vì ông đã chết trước khi con gái ông kịp sinh con trai.
15 Và đứa trẻ bắt đầu hiểu những sai lầm của thế gian, rằng tất cả đều lạc lối theo hình tượng chạm khắc và sự ô uế, và cha nó dạy nó viết, và nó được hai tuần tuổi, [1890 AM] và nó tách khỏi cha mình, để nó không thờ cúng thần tượng cùng với cha mình.
16 Rồi ông bắt đầu cầu nguyện với Đấng Tạo Hóa muôn vật, xin Ngài cứu ông khỏi những lỗi lầm của con cái loài người, và xin cho phần thừa kế của ông không sa vào sự ô uế và xấu xa.
17 Đến mùa gieo hạt trên đất, cả nhóm cùng nhau đi để bảo vệ hạt giống mình khỏi quạ, và Áp-ram cũng đi cùng với những người khác, lúc đó đứa trẻ được mười bốn tuổi.
18 Một đàn quạ bay đến để ăn hạt giống, và Áp-ram chạy đến đón chúng trước khi chúng đậu xuống đất, và kêu lên với chúng trước khi chúng đậu xuống để ăn hạt giống, rằng: "Đừng xuống nữa; hãy trở về nơi các ngươi đã đến!", và chúng liền quay trở lại.
19 Và trong ngày đó, Ngài khiến các đám mây quạ quay trở lại bảy mươi lần, và trong tất cả các con quạ khắp xứ nơi Áp-ra-ham ở, không một con nào đậu lại ở đó cả.
20Tất cả những người ở cùng ông trong khắp xứ đều thấy ông kêu lên, và tất cả các con quạ đều quay lại, và danh tiếng ông trở nên lớn lao trong khắp xứ Can-đê.
21 Năm đó, tất cả những người muốn gieo hạt đều đến với ông, và ông đi cùng họ cho đến khi mùa gieo hạt kết thúc. Họ gieo hạt trên đất của mình, và năm đó họ thu hoạch được đủ lương thực để ăn và no đủ.
22 Và trong năm đầu tiên của tuần lễ thứ năm [1891 AM], Áp-ram dạy những người làm dụng cụ cho bò, những người thợ mộc, và họ làm một cái bình đặt trên mặt đất, đối diện với khung cày, để đựng hạt giống lên đó; và hạt giống rơi xuống từ đó trên lưỡi cày, và được giấu trong đất; và họ không còn sợ quạ nữa.
23 Và theo cách này, họ làm (các vật dụng) trên mặt đất, trên tất cả các khung của máy cày, và họ gieo trồng và cày cấy khắp đất, theo như Áp-ra-ham đã truyền dạy, và họ không còn sợ chim chóc nữa.

CHƯƠNG 12

1 Và xảy ra vào tuần thứ sáu, năm thứ bảy, [1904 AM] Áp-ram nói với cha mình là Giê-ra rằng: 'Thưa cha!'
2 Và ông nói: "Này, ta đây, con trai ta." Và ông nói,
'Chúng ta nhận được lợi ích và sự giúp đỡ gì từ những thần tượng mà ngươi thờ phượng?'
Và trước đó ngươi lại cúi đầu?
3 Vì trong họ không có thần khí.
Vì chúng chỉ là những hình thức vô nghĩa, lừa dối lòng người.
Đừng thờ phụng chúng:
4. Hãy thờ phượng Đức Chúa Trời trên trời.
Ai là người khiến mưa và sương xuống đất?
Và mọi thứ trên trái đất đều do Ngài tạo ra.
Và Ngài đã tạo dựng mọi thứ bằng lời phán của Ngài.
Và mọi sự sống đều bắt nguồn từ trước mặt Ngài.
5 Tại sao các ngươi thờ phượng những vật không có linh hồn?
Vì chúng là công trình do bàn tay con người tạo ra.
Và các ngươi gánh chúng trên vai,
Và các ngươi không nhận được sự giúp đỡ nào từ họ.
Nhưng chúng lại là nguyên nhân gây ra nỗi hổ thẹn lớn cho những người tạo ra chúng.

Và đó là sự lừa dối lòng người đối với những kẻ thờ phượng chúng:
Đừng tôn thờ chúng.'
6 Và người cha nói với ông: "Cha cũng biết điều đó, con trai ạ, nhưng cha phải làm gì với một dân tộc đã bắt cha phải phục vụ trước mặt họ?"
7 Nếu tôi nói cho họ sự thật, họ sẽ giết tôi; vì tâm hồn họ gắn bó với họ để thờ phượng và tôn kính họ.
8 "Hãy im lặng, con trai ta, kẻo chúng giết con." Ông nói những lời này với hai người anh em của mình, và họ nổi giận với ông, nên ông im lặng.
9 Và trong năm thứ bốn mươi, vào tuần lễ thứ hai, năm thứ bảy, [1925 AM] Áp-ram cưới vợ, tên là Sa-rai, con gái của cha ông, và bà trở thành vợ ông.
10 Và Haran, anh trai của ông, cưới vợ vào năm thứ ba của tuần lễ thứ ba, [1928 AM] và bà sinh cho ông một con trai vào năm thứ bảy của tuần lễ này, [1932 AM] và ông đặt tên con là Lot.
11 Và Nahor, anh trai của ông, đã lấy vợ.
12 Và vào năm thứ sáu mươi của đời Abram, tức là vào tuần thứ tư, năm thứ tư sau đó, [1936 AM] Abram thức dậy vào ban đêm, đốt nhà thờ các thần tượng, và ông đốt tất cả mọi thứ trong nhà mà không ai biết.
13 Giữa đêm, họ thức dậy và tìm cách cứu các thần của họ khỏi lửa.
14 Haran vội vã đến cứu họ, nhưng lửa thiêu rụi ông, và ông chết trong lửa, rồi chết tại Ur xứ Chaldea trước mặt Terah, cha ông, và họ chôn cất ông tại Ur xứ Chaldea.
15 Và Terah rời khỏi Ur xứ Chaldea, cùng với các con trai mình, đi đến xứ Li-băng và xứ Ca-na-an, và ông ở tại xứ Ha-ran, còn Áp-ram ở với cha mình là Terah tại Ha-ran hai tuần lễ.
16 Và trong tuần thứ sáu, năm thứ năm, [1951 AM] Áp-ram ngồi suốt đêm vào ngày trăng non của tháng thứ bảy để quan sát các vì sao từ chiều tối đến sáng hôm sau, để xem xét tình hình mưa trong năm đó, và ông ngồi một mình quan sát.
17 Một ý nghĩ chợt nảy ra trong lòng ông, và ông nói: "Mọi dấu hiệu của các vì sao, dấu hiệu của mặt trăng và mặt trời đều ở trong tay Chúa. Tại sao tôi lại phải tìm hiểu chúng?"
18 Nếu Ngài muốn, Ngài có thể khiến trời mưa sáng và tối;
Và nếu Ngài muốn, Ngài sẽ không làm điều đó.
Và mọi sự đều nằm trong tay Ngài.'
19 Đêm đó, ông cầu nguyện và nói rằng:
'Lạy Chúa, Đức Chúa Trời Tối Cao, chỉ có Ngài là Đức Chúa Trời của con,'
Và Ta đã chọn Ngài và quyền cai trị của Ngài.
Và Ngài đã tạo dựng nên muôn vật.
Và tất cả những gì là công việc của tay ngươi.
20 Xin cứu con khỏi tay các tà linh, những kẻ thống trị tư tưởng trong lòng người.
Và xin đừng để chúng dẫn dắt con lạc lối khỏi Ngài, Đức Chúa Trời của con.
Và xin Chúa ban phước lành cho con và dòng dõi con mãi mãi.
Để từ nay về sau chúng ta không lạc lối nữa.'
21 Và ông nói: "Tôi há lại trở về Ur xứ Canđê, nơi những người tìm kiếm mặt tôi, để tôi trở về với họ, hay tôi phải ở lại nơi này? Xin Chúa ban phước cho con đường ngay thẳng trong tay tôi tớ Chúa, để người ấy hoàn thành (nó), và để tôi không bước đi trong sự gian dối của lòng tôi, lạy Đức Chúa Trời của tôi."
22 Ông ấy nói và cầu nguyện xong, và kìa, lời của Chúa phán cùng ông qua tôi, rằng: 'Hãy rời khỏi xứ sở ngươi, khỏi bà con thân thuộc và khỏi nhà cha ngươi mà đi đến xứ ta sẽ chỉ cho ngươi, và ta sẽ làm cho ngươi trở thành một dân tộc lớn mạnh và đông đúc.'
23 Và ta sẽ chúc phúc cho ngươi
Và ta sẽ làm cho danh ngươi được vinh hiển.
Và ngươi sẽ được chúc phúc trên đất.
Và trong Ngài, tất cả các gia đình trên trái đất sẽ được chúc phúc.
Ta sẽ ban phước cho những ai chúc phước cho ngươi.
Và hãy nguyền rủa những kẻ nguyền rủa ngươi.
24 Ta sẽ là Đức Chúa Trời của ngươi, con trai ngươi, cháu trai ngươi và toàn thể dòng dõi ngươi; chớ sợ hãi, từ nay về sau cho đến muôn đời trên đất, ta là Đức Chúa Trời của ngươi.
25 Đức Chúa Trời phán: "Hãy mở miệng và tai người ra, để người có thể nghe và nói bằng miệng mình, bằng thứ tiếng đã được tỏ bày"; vì từ ngày tháp Babel bị sụp đổ, tiếng ấy đã không còn vang lên từ miệng của tất cả con cái loài người nữa.
26 Ta mở miệng, tai và môi người ra, rồi bắt đầu nói chuyện với người bằng tiếng Hê-bơ-rơ, bằng thứ tiếng của muôn loài.
27 Ông lấy các sách của tổ phụ mình, những sách ấy được viết bằng tiếng Hê-bơ-rơ, rồi chép lại, và từ đó ông bắt đầu nghiên cứu chúng. Ta đã giải thích cho ông những điều ông không hiểu, và ông đã nghiên cứu chúng suốt sáu tháng mùa mưa.
28 Và xảy ra vào năm thứ bảy của tuần lễ thứ sáu [1953 AM], ông nói chuyện với cha mình và báo cho ông biết rằng ông sẽ rời Haran để đi đến xứ Canaan xem xét và trở về với ông.
29 Và Terah, cha của người, nói với người rằng: Hãy đi bình an.
Nguyện xin Đức Chúa Trời vĩnh hằng soi sáng con đường bạn đi.
Và cầu xin Chúa ở cùng ngươi và bảo vệ ngươi khỏi mọi điều ác.
Và xin Chúa ban cho con ân điển, lòng thương xót và sự ưu ái trước mặt những người nhìn thấy con.
Và nguyện cho không một con cái loài người nào có quyền lực làm hại ngươi;
Hãy ra đi bình an.
30 Nếu ngươi thấy một vùng đất nào đẹp lòng ngươi để ở, thì hãy đứng dậy, đem ta đến cùng ngươi và đem Lót, con trai của Haran, anh ngươi, làm con ruột của ngươi. Nguyện Đức Chúa Trời ở cùng ngươi.
31 Hãy để Nahor, anh trai ngươi, ở lại với ta cho đến khi ngươi trở về bình an, và chúng ta cùng đi với ngươi.

CHƯƠNG 13

1 Và Áp-ram rời khỏi Ha-ran, dẫn theo Sa-rai, vợ mình, và Lót, em trai mình là con trai của Ha-ran, đến xứ Ca-na-an, và đến A-shê-ru, rồi đi tiếp đến Si-chem, và ở gần một cây sồi cao lớn.
2 Và ông nhìn thấy, kìa, từ lối vào Hamath đến cây sồi cao lớn, đất đai rất tươi tốt.

3 Đức Chúa Trời phán với ông rằng: "Ta sẽ ban đất này cho ngươi và dòng dõi ngươi."
4 Ông dựng một bàn thờ ở đó, và dâng trên đó một lễ vật thiêu cho Đức Chúa Trời, Đấng đã hiện ra với ông.
5 Từ đó, ông dời đi đến vùng núi… Bêthel ở phía tây và Ai ở phía đông, và dựng lều ở đó.
6 Ông nhìn thấy, kìa, đất ấy rộng lớn và tươi tốt, mọi thứ đều mọc lên trên đó - nho, vả, lựu, sồi, bách, trắc bách diệp, cây ô liu, tuyết tùng, bách, chà là và tất cả các loại cây cối ngoài đồng, và trên núi có nước.
7 Và ông chúc tụng Đức Chúa Trời, Đấng đã dẫn ông ra khỏi thành Ur xứ Canđê và đưa ông đến vùng đất này.
8 Và xảy ra trong năm thứ nhất, tuần thứ bảy, vào ngày trăng non của tháng thứ nhất, [1954 AM], ông đã dựng một bàn thờ trên núi này và cầu nguyện danh Chúa rằng: 'Lạy Chúa, Đức Chúa Trời hằng hữu, Ngài là Đức Chúa Trời của con.'
9 Và ông dâng trên bàn thờ một lễ vật thiêu để Chúa ở cùng ông và không bỏ ông suốt đời.
10 Ông rời khỏi đó và đi về phía nam, đến Hê-bôn, lúc ấy Hê-bôn đã được xây dựng. Ông ở đó hai năm, rồi từ đó đi đến vùng đất phía nam, đến Bê-lô-th, và ở đó có nạn đói.
11 Và Áp-ram đi đến Ai Cập vào năm thứ ba trong tuần, và ông ở lại Ai Cập năm năm trước khi vợ ông bị cướp đi khỏi ông.
12 Lúc ấy, thành Tanais ở Ai Cập được xây dựng bảy năm sau khi Hebron được xây dựng.
13 Khi Pha-ra-ô bắt giữ Sa-rai, vợ của Áp-ram, thì Đức Giê-hô-va giáng những tai họa lớn xuống Pha-ra-ô và nhà ông vì cớ Sa-rai, vợ của Áp-ram.
14 Áp-ram rất giàu có nhờ của cải, bao gồm chiên, bò, lừa, ngựa, lạc đà, đầy tớ nam và đầy tớ nữ, cùng vàng bạc châu báu. Lót, cháu trai của ông, cũng rất giàu có.
15 Pha-ra-ô trả lại Sa-rai, vợ của Áp-ram, và cho ông ra khỏi xứ Ai Cập. Áp-ram lên đường đến nơi ông đã dựng lều từ thuở ban đầu, đến nơi có bàn thờ, với Ai ở phía đông và Bê-thên ở phía tây, và ông tạ ơn Chúa, Đức Chúa Trời của ông, vì Ngài đã cho ông trở về bình an.
16 Và xảy ra vào năm thứ bốn mươi mốt, năm thứ ba của tuần lễ thứ nhất, [1963 AM] ông trở lại nơi này và dâng lễ vật thiêu tại đó, rồi cầu nguyện danh Chúa và nói rằng: 'Lạy Đức Chúa Trời tối cao, Ngài là Đức Chúa Trời của con đời đời.'
17 Và vào năm thứ tư của tuần này [1964 AM], Lót lìa bỏ ông, và Lót ở tại Sô-đôm, và những người ở Sô-đôm là những kẻ tội lỗi vô cùng.
18 Và lòng ông đau buồn vì con trai của anh trai ông đã lìa bỏ ông; vì ông không có con cái.
19 Năm Lót bị bắt làm tù binh, sau khi Lót đã lìa khỏi Áp-ram, vào năm thứ tư của tuần lễ ấy, Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ram rằng: "Hãy ngước mắt lên khỏi nơi ngươi đang ở, nhìn về phía bắc, phía nam, phía tây và phía đông.
20 Ta sẽ ban cho ngươi và dòng dõi ngươi tất cả đất đai mà ngươi thấy đời đời; ta sẽ làm cho dòng dõi ngươi đông đúc như cát biển; dù người ta có đếm được bụi đất, dòng dõi ngươi cũng không thể đếm được.
21 Hãy đứng dậy, đi khắp xứ, xem xét mọi sự; vì ta sẽ ban xứ ấy cho dòng dõi ngươi.' Áp-ram liền đi đến Hê-bôn và ở lại đó.
22 Năm đó, Chê-đô-la-ôn, vua Ê-lam, A-ma-rít, vua Sê-na-ra, A-ri-ốt, vua Sê-la-sa, và Tê-ga, vua các dân tộc, đến giết vua Gô-mô-ra, và vua Sô-đôm bỏ chạy, và nhiều người chết vì vết thương trong thung lũng Si-đi-m, bên bờ Biển Muối.
23 Họ bắt giữ Sô-đôm, A-đam và Xê-bô-im làm tù binh, và họ cũng bắt giữ Lót, con trai của anh em Áp-ram, cùng toàn bộ tài sản của ông, rồi họ đi đến Đan.
24 Có một người trốn thoát đến báo cho Áp-ram biết rằng con trai của anh mình đã bị bắt làm tù binh, và (Áp-ram) đã trang bị vũ khí cho các đầy tớ trong nhà mình…
25 . . . . cho Áp-ram và dòng dõi ông, một phần mười hoa quả đầu mùa phải dâng cho Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã quy định điều đó là một luật lệ đời đời rằng họ phải dâng phần đó cho các thầy tế lễ đã phục vụ trước mặt Ngài, để họ được sở hữu phần đó mãi mãi.
26 Luật này không có giới hạn về ngày tháng; vì Ngài đã lập luật này cho các thế hệ mãi mãi, rằng họ phải dâng cho Chúa một phần mười của mọi sự, gồm hạt giống, rượu, dầu, gia súc và chiên.
27 Và Ngài ban cho các thầy tế lễ của Ngài ăn và uống cách vui vẻ trước mặt Ngài.
28 Vua thành Sô-đôm đến gặp ông, cúi lạy trước mặt ông và nói: "Thưa ngài Áp-ra-ham, xin hãy trả lại cho chúng tôi những người mà ngài đã cứu, nhưng phần chiến lợi phẩm thì thuộc về ngài."
29 Và Áp-ram nói với ông rằng: "Tôi giơ tay lên cùng Đức Chúa Trời Chí Cao, xin Ngài rằng từ một sợi chỉ đến một cái khóa giày, tôi sẽ không lấy bất cứ thứ gì thuộc về ông, kẻo ông nói rằng: Ta đã làm cho Áp-ram giàu có; ngoại trừ phần thức ăn cho những người trẻ tuổi và phần của những người đi cùng tôi - An-ner, Eschol và Ma-mê. Những người này sẽ được hưởng phần của họ."

CHƯƠNG 14

1 Sau những điều ấy, vào năm thứ tư của tuần lễ này, ngày trăng non của tháng thứ ba, lời Chúa phán cùng Áp-ram trong giấc mơ rằng: "Đừng sợ hãi, Áp-ram; Ta là Đấng bảo vệ ngươi, và phần thưởng của ngươi sẽ rất lớn."
2 Ông nói: "Lạy Chúa, lạy Chúa, Chúa sẽ ban cho con điều gì, vì con đi đây không có con cái, và con trai của Maseq, con trai của người hầu gái con, là Dammasek Eliezer; người ấy sẽ là người thừa kế của con, mà Chúa lại không ban cho con người nào để làm con nối dõi."
3 Và ông nói với người ấy rằng: "Người này sẽ không phải là người thừa kế của ngươi, nhưng là một người sẽ xuất thân từ chính dòng máu của ngươi; người đó sẽ là người thừa kế của ngươi."
4 Rồi Đức Chúa Trời dẫn ông ra ngoài và phán cùng ông rằng: "Hãy nhìn lên trời và đếm các ngôi sao xem, nếu ngươi có thể đếm được."
5 Rồi Ngài ngước mắt lên trời, nhìn thấy các vì sao. Đức Chúa Trời phán cùng ông rằng: "Dòng dõi ngươi cũng sẽ như vậy."
6 Và ông tin vào Chúa, và điều đó được kể cho ông là sự công chính.
7 Đức Chúa Trời phán cùng ông rằng: "Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng đã đem ngươi ra khỏi thành Ur xứ Can-đê, để ban cho ngươi đất Ca-na-an, để ngươi làm chủ mãi mãi; và Ta sẽ là Đức Chúa Trời của ngươi và dòng dõi ngươi về sau."
8 Và ông nói: "Lạy Chúa, lạy Chúa, nhờ đâu con biết được con sẽ được thừa hưởng (nó)?"

9 Đức Chúa Trời phán cùng người ấy rằng: "Hãy đem đến cho Ta một con bò cái ba tuổi, một con dê ba tuổi, một con cừu ba tuổi, một con chim bồ câu và một con chim cu gáy."
10 Đến giữa tháng, ông lấy tất cả những thứ đó và ở tại cây sồi Mamre, gần Hêbron.
11 Rồi ông dựng một bàn thờ ở đó, và dâng tất cả những người ấy làm tế lễ; ông đổ huyết của họ lên bàn thờ, rồi chia họ ra làm hai và đặt họ đối diện nhau; nhưng ông không chia chim chóc ra làm hai.
12 Chim chóc sà xuống đậu trên những mảnh vỡ, Áp-ram đuổi chúng đi, không cho chim chóc đụng đến chúng.
13 Và khi mặt trời lặn, một cơn mê sảng ập đến trên Áp-ram, và kìa! Một nỗi kinh hoàng của bóng tối dày đặc bao trùm lấy ông, và có lời phán cùng Áp-ram rằng: 'Hãy biết chắc rằng dòng dõi ngươi sẽ làm người lạ ở một xứ không phải của họ, và họ sẽ bắt họ làm nô lệ và hành hạ họ bốn trăm năm.
14 Ta cũng sẽ xét xử dân tộc mà họ sẽ bị làm nô lệ, và sau đó họ sẽ ra khỏi đó với nhiều của cải.
15 Ngươi sẽ về với tổ phụ mình bình an và được chôn cất khi đã già.
16 Nhưng đến đời thứ tư, chúng sẽ trở lại đây; vì tội lỗi của người Amorit chưa đến mức cùng cực.
17 Rồi ông tỉnh giấc, đứng dậy, lúc đó mặt trời đã lặn; và có một ngọn lửa, kìa! Lò nung đang bốc khói, và ngọn lửa lan qua giữa các mảnh gỗ.
18 Ngày ấy, Đức Chúa Trời lập giao ước với Áp-ram, phán rằng: "Ta sẽ ban cho dòng dõi ngươi đất này, từ sông Ai Cập đến sông lớn, sông Ê-phra-tê, cho dân Kê-nít, dân Kê-nít-xít, dân Kê-đi-môn, dân Pê-rít-xít, dân Rê-pha-im, dân Pha-cô-ri, dân Hi-vít, dân A-mô-rít, dân Ca-na-an, dân Ghê-ga-sít và dân Giê-bu-sít.
19 Và ngày ấy trôi qua, Áp-ram dâng các phần thịt, chim chóc, lễ vật trái cây và lễ vật rượu, nhưng lửa thiêu rụi tất cả.
20 Và trong ngày đó, chúng tôi lập giao ước với Áp-ram, như chúng tôi đã lập giao ước với Nô-ê trong tháng này; và Áp-ram đã đổi mới lễ hội và luật lệ ấy cho chính mình mãi mãi.
21 Áp-ram vui mừng và thuật lại mọi sự cho Sa-rai vợ mình; ông tin rằng mình sẽ có con, nhưng bà không sinh con.
22 Sarai khuyên chồng mình là Abram, và nói với ông rằng: "Hãy đến với Hagar, tôi tớ người Ai Cập của tôi; biết đâu nhờ nàng mà tôi sẽ sinh thêm con cháu cho ông."
23 Áp-ram nghe theo lời vợ mình là Sa-rai và nói với bà: "Hãy làm như vậy." Sa-rai liền lấy Ha-ga, người hầu gái Ai Cập của mình, gả cho Áp-ram, chồng mình, để làm vợ ông.
24 Ông đến với bà, và bà thụ thai rồi sinh cho ông một con trai, ông đặt tên con là Ích-ma-ên vào năm thứ năm của tuần lễ này [1965 AM]; và đây là năm thứ tám mươi sáu trong đời của Áp-ram.

CHƯƠNG 15

1 Và vào năm thứ năm của tuần lễ thứ tư của năm hồng ân này, [1979 AM] vào tháng thứ ba, giữa tháng, Áp-ram cử hành lễ dâng hoa quả đầu mùa của vụ thu hoạch ngũ cốc.
2 Và ông dâng lễ vật mới trên bàn thờ, là hoa quả đầu mùa, cho Đức Chúa Trời, một con bò cái tơ, một con dê và một con cừu trên bàn thờ làm lễ vật thiêu cho Đức Chúa Trời; lễ vật hoa quả và lễ vật rượu của họ ông dâng trên bàn thờ cùng với nhũ hương.
3 Đức Chúa Trời hiện ra với Áp-ram và phán cùng ông rằng: "Ta là Đức Chúa Trời Toàn năng; ngươi hãy tự xét mình trước mặt Ta và hãy nên trọn vẹn.
4 Ta sẽ lập giao ước giữa Ta và ngươi, và Ta sẽ làm cho dòng dõi ngươi sinh sôi nảy nở vô cùng.
5 Áp-ram sấp mặt xuống đất, và Đức Chúa Trời phán cùng ông rằng:
6 'Này, luật lệ của ta ở cùng ngươi,
Và ngươi sẽ là cha của nhiều dân tộc.
7 Tên ngươi sẽ không còn được gọi là Áp-ra-ham nữa.
Nhưng từ nay về sau, tên ngươi sẽ là Abraham.
Ta đã lập ngươi làm cha của nhiều dân tộc.
8 Ta sẽ làm cho ngươi trở nên rất vĩ đại.
Ta sẽ làm cho ngươi trở thành nhiều quốc gia.
Từ ngươi sẽ xuất thân nhiều vua.
9 Ta sẽ lập giao ước giữa Ta và ngươi, cùng dòng dõi ngươi sau này, trải qua các thế hệ, làm giao ước đời đời, để Ta làm Đức Chúa Trời của ngươi và dòng dõi ngươi sau này.
10 Ta sẽ ban cho ngươi và dòng dõi ngươi sau này đất mà ngươi đã từng làm khách trọ, tức là đất Ca-na-an, để ngươi làm chủ đất ấy mãi mãi, và Ta sẽ là Đức Chúa Trời của họ.
11 Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham: "Ngươi hãy giữ giao ước của Ta, ngươi và dòng dõi ngươi sau này; hãy cắt bì cho mọi người nam trong các ngươi, và hãy cắt bao quy đầu, đó sẽ là dấu hiệu của giao ước đời đời giữa Ta và các ngươi.
12 Đến ngày thứ tám, các ngươi phải cắt bì cho mọi bé trai trong suốt các thế hệ của mình, dù là bé trai sinh ra trong nhà hay bé trai mà các ngươi mua bằng tiền từ người lạ, hoặc bé trai không thuộc dòng dõi mình.
13 Người nào sinh ra trong nhà ngươi chắc chắn phải chịu phép cắt bì, và những người ngươi đã mua bằng tiền cũng phải chịu phép cắt bì; giao ước của Ta sẽ ở trong thân thể các ngươi làm luật lệ đời đời.
14 Còn người nam nào không chịu phép cắt bì, tức là không cắt bì ở phần da quy đầu trong ngày thứ tám, thì người đó sẽ bị loại khỏi dân mình, vì người đó đã phá vỡ giao ước của Ta.
15 Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham: "Về phần Sa-rai, vợ ngươi, tên nàng sẽ không còn gọi là Sa-rai nữa, mà tên nàng sẽ là Sa-ra."
16 Ta sẽ ban phước cho nàng, và ban cho ngươi một con trai bởi nàng; Ta sẽ ban phước cho người ấy; người ấy sẽ trở thành một dân tộc, và các vua của các dân tộc sẽ xuất thân từ người ấy.
17 Áp-ra-ham sấp mặt xuống đất, vui mừng khôn xiết, và tự nhủ trong lòng: "Liệu người trăm tuổi này có thể sinh con trai, trong khi Sa-ra, người chín mươi tuổi, lại có thể sinh con được chăng?"
18 Và Áp-ra-ham thưa cùng Đức Chúa Trời rằng: "Ước gì Ích-ma-ên được sống trước mặt Chúa!"
19 Đức Chúa Trời phán: "Phải, Sa-ra cũng sẽ sinh cho ngươi một con trai, và ngươi sẽ đặt tên con là I-sác; Ta sẽ lập giao ước của Ta với người, một giao ước vĩnh cửu, và cho dòng dõi người về sau.
20 Về phần Ích-ma-ên, ta cũng đã nghe lời cầu nguyện của ngươi, và này, ta sẽ ban phước cho người, làm cho người trở nên vĩ đại, làm cho dòng dõi người sinh sôi nảy nở vô

cùng, và người sẽ sinh ra mười hai hoàng tử, và ta sẽ làm cho người trở thành một dân tộc lớn.
21 Nhưng Ta sẽ lập giao ước với Y-sác, người mà Sa-ra sẽ sinh cho ngươi, trong những ngày này, vào năm sau.
22 Đức Chúa Trời thôi nói chuyện với ông, và Ngài rời khỏi Áp-ra-ham.
23 Áp-ra-ham làm theo như Đức Chúa Trời đã phán dặn, và ông đem Ích-ma-ên, con trai mình, cùng tất cả những người nam sinh ra trong nhà ông, mà ông đã mua bằng tiền của mình, đều làm phép cắt bì cho họ.
24 Cũng trong ngày đó, Áp-ra-ham chịu phép cắt bì, và tất cả những người nam trong nhà ông, những người sinh ra trong nhà ông, và tất cả những người mà ông đã mua bằng tiền từ con cái của người ngoại quốc, đều chịu phép cắt bì cùng với ông.
25 Luật này dành cho mọi thế hệ đời đời, không có sự cắt bì nào về ngày tháng, cũng không được bỏ sót một ngày nào trong tám ngày; vì đó là một luật lệ vĩnh cửu, đã được thiết lập và ghi chép trên các bảng đá trên trời.
26 Và hễ ai sinh ra mà không cắt bao quy đầu trong ngày thứ tám thì không thuộc về con cái giao ước mà Chúa đã lập với Áp-ra-ham, nhưng thuộc về con cái sự hủy diệt; hơn nữa, trên người ấy không có dấu hiệu nào cho thấy người ấy thuộc về Chúa, nhưng (người ấy đã được định sẵn) sẽ bị hủy diệt và bị giết khỏi mặt đất, và bị nhổ tận gốc khỏi mặt đất, vì người ấy đã phá vỡ giao ước của Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta.
27 Vì tất cả các thiên sứ hiện diện và tất cả các thiên sứ thánh hóa đều được tạo dựng như vậy từ ngày tạo dựng nên họ, và trước mặt các thiên sứ hiện diện và các thiên sứ thánh hóa, Ngài đã thánh hóa dân Y-sơ-ra-ên, để họ được ở cùng Ngài và cùng các thiên sứ thánh của Ngài.
28 Ngươi hãy truyền dạy cho con cái Y-sơ-ra-ên và bảo chúng giữ dấu giao ước này cho các thế hệ sau như một luật lệ vĩnh cửu, thì chúng sẽ không bị diệt trừ khỏi đất.
29 Vì mệnh lệnh ấy đã được thiết lập như một giao ước, để tất cả con cái Y-sơ-ra-ên phải tuân giữ mãi mãi.
30 Đối với Ích-ma-ên, các con trai ông, các anh em ông và Ê-sau, Đức Chúa Trời không cho họ đến gần Ngài, và Ngài không chọn họ vì họ là con cháu của Áp-ra-ham, vì Ngài biết họ, nhưng Ngài đã chọn Y-sơ-ra-ên làm dân của Ngài.
31 Và Ngài đã thánh hóa nó, và quy tụ nó lại từ giữa tất cả con cái loài người; vì có nhiều quốc gia và nhiều dân tộc, nhưng tất cả đều thuộc về Ngài, và Ngài đã đặt các thần quyền cai quản trên tất cả để dẫn dắt họ lạc lối khỏi Ngài.
32 Nhưng Ngài không bổ nhiệm thiên sứ hay thần linh nào cai quản Y-sơ-ra-ên, vì chỉ mình Ngài là Đấng cai trị họ, và Ngài sẽ gìn giữ họ và đòi hỏi họ trước mặt các thiên sứ và các thần linh của Ngài, cùng toàn thể quyền năng của Ngài, để Ngài gìn giữ và ban phước cho họ, và để họ thuộc về Ngài và Ngài thuộc về họ từ nay về sau.
33 Giờ đây, ta báo cho ngươi biết rằng con cái Y-sơ-ra-ên sẽ không giữ trọn điều răn này, và chúng sẽ không cắt bì cho con trai mình theo luật lệ này; vì trong việc cắt bì, chúng sẽ bỏ qua việc cắt bì cho con trai mình, và tất cả chúng, con cháu của Bê-li-gia, sẽ để con trai mình không được cắt bì như khi chúng mới sinh ra.
34 Chúa sẽ nổi cơn thịnh nộ lớn lao chống lại con cái Y-sơ-ra-ên, vì chúng đã bội ước giao ước của Ngài, lìa bỏ lời Ngài, khiêu khích và phỉ báng, bởi vì chúng không giữ các điều răn của luật pháp này; vì chúng đã đối xử với các thành viên của mình như dân ngoại, để chúng bị đuổi ra khỏi đất. Sẽ không còn sự tha thứ hay khoan hồng nào cho chúng nữa [để lẽ ra phải có sự tha thứ và khoan hồng] cho tất cả tội lỗi của sự lầm lạc đời đời này.

CHƯƠNG 16

1 Đến ngày trăng non tháng thứ tư, chúng tôi hiện ra với Áp-ra-ham tại cây sồi Mamre, và chúng tôi nói chuyện với ông, rồi báo cho ông biết rằng Sa-ra, vợ ông, sẽ sinh cho ông một con trai.
2 Sa-ra cười, vì bà nghe chúng tôi đã nói những lời ấy với Áp-ra-ham, và chúng tôi đã khuyên răn bà, bà liền sợ hãi và chối bỏ việc mình đã cười vì những lời ấy.
3 Và chúng tôi đã cho bà biết tên con trai bà, như tên của người ấy đã được định sẵn và ghi trong các bảng đá trên trời (tức là) I-sác,
4 Và khi chúng tôi trở lại với bà vào thời điểm đã định, bà sẽ thụ thai một con trai.
5 Và trong tháng này, Chúa đã thi hành sự phán xét của Ngài trên Sô-đôm, Gô-mô-ra, Xê-bô-im và toàn bộ vùng đất sông Giô-đan, Ngài đã thiêu đốt chúng bằng lửa và lưu huỳnh, và hủy diệt chúng cho đến ngày nay, như [này] ta đã báo cho ngươi biết tất cả những việc làm của chúng, rằng chúng là những kẻ gian ác và tội lỗi vô cùng, chúng tự làm ô uế mình và phạm tội tà dâm trong xác thịt, và làm điều ô uế trên đất.
6 Cũng vậy, Đức Chúa Trời sẽ phán xét những nơi họ đã làm theo sự ô uế của dân Sô-đôm, giống như sự phán xét dành cho Sô-đôm.
7 Nhưng chúng ta đã cứu Lót; vì Đức Chúa Trời nhớ đến Áp-ra-ham và giải cứu ông khỏi sự hỗn loạn.
8 Và ông cùng các con gái mình đã phạm tội trên đất, một tội ác chưa từng có trên đất từ thời A-đam cho đến thời ông; vì người đàn ông đã ăn nằm với các con gái mình.
9 Và này, đã có lệnh được ghi khắc trên các bảng đá trên trời về toàn thể dòng dõi của ông, rằng phải loại bỏ và nhổ tận gốc chúng, và thi hành phán xét trên chúng giống như phán xét Sô-đôm, và không để lại một dòng dõi nào của loài người trên đất vào ngày phán xét.
10 Trong tháng này, Áp-ra-ham rời khỏi Hê-bôn, đi đến ở giữa Ka-đê và Shur trong vùng núi Ghê-ra.
11 Đến giữa tháng thứ năm, ông rời khỏi đó và cư ngụ tại Giếng Lời Thề.
12 Đến giữa tháng thứ sáu, Đức Chúa Trời thăm viếng Sa-ra và làm cho bà như Ngài đã phán, và bà thụ thai.
13 Đến tháng thứ ba, bà sinh một con trai, vào giữa tháng, đúng thời điểm Chúa đã phán với Áp-ra-ham, tức là vào ngày lễ dâng hoa quả đầu mùa, thì Y-sác ra đời.
14 Đến ngày thứ tám, Áp-ra-ham cắt bì cho con trai mình; ông là người đầu tiên được cắt bì theo giao ước đã được lập nên đời đời.
15 Đến năm thứ sáu của tuần lễ thứ tư, chúng tôi đến gặp Áp-ra-ham, tại Giếng Lời Thề, và chúng tôi hiện ra với ông [như chúng tôi đã nói với Sa-ra rằng chúng tôi sẽ trở lại với bà, và bà sẽ thụ thai một con trai].
16 Đến tháng thứ bảy, chúng tôi trở lại và thấy Sa-ra đang mang thai. Chúng tôi chúc phúc cho ông và báo cho ông biết mọi điều đã được định sẵn về ông, rằng ông sẽ không chết cho đến khi sinh thêm sáu con trai nữa và sẽ được thấy

các con trước khi chết; nhưng tên và dòng dõi của ông sẽ được gọi qua Y-sác.
17 Và (rằng) tất cả dòng dõi của các con trai ông đều là người ngoại đạo, và được kể vào số người ngoại đạo; nhưng từ dòng dõi của Isaac, một người sẽ trở thành dòng dõi thánh, và sẽ không được kể vào số người ngoại đạo.
18 Vì người ấy sẽ trở thành phần của Đấng Tối Cao, và tất cả dòng dõi người ấy sẽ thuộc về Đức Chúa Trời, để dân ấy trở thành dân riêng của Chúa, vượt trên mọi dân tộc, và trở thành một vương quốc, một thầy tế lễ và một dân tộc thánh.
19 Rồi chúng tôi đi và thuật lại cho Sa-ra tất cả những điều chúng tôi đã nói với ông, và cả hai người đều vui mừng khôn xiết.
20 Ông lập tại đó một bàn thờ cho Đức Chúa Trời, Đấng đã giải cứu ông và khiến ông vui mừng trong xứ mà ông đang cư ngụ. Ông tổ chức một lễ hội vui mừng trong tháng này, bảy ngày, gần bàn thờ mà ông đã lập tại Giếng Lời Thề.
21 Trong ngày lễ này, ông dựng lều cho mình và cho các đầy tớ mình, và ông là người đầu tiên cử hành lễ Lều Tạm trên khắp đất.
22 Trong bảy ngày đó, mỗi ngày ông đều dâng lên bàn thờ một lễ vật thiêu, gồm hai con bò đực, hai con cừu đực, bảy con chiên cái và một con dê đực, làm lễ vật chuộc tội, để nhờ đó ông chuộc tội cho chính mình và cho dòng dõi mình.
23 Và, như một lễ vật tạ ơn, ông dâng bảy con chiên đực, bảy con dê con, bảy con chiên cái và bảy con dê đực, cùng với lễ vật trái cây và lễ vật rượu của chúng; và ông đốt tất cả mỡ của chúng trên bàn thờ, một lễ vật được chọn dâng lên Chúa để làm hương thơm dễ chịu.
24 Và sáng tối, ông đốt các chất thơm, nhũ hương, galbanum, stackte, nard, mộc dược, gia vị và costum; tất cả bảy thứ này ông đều dâng lên, nghiền nát, trộn lẫn với nhau theo tỷ lệ bằng nhau (và) tinh khiết.
25 Ông cử hành lễ này trong bảy ngày, vui mừng hết lòng hết sức, cả ông và tất cả những người trong nhà ông đều vậy. Không có người lạ nào ở với ông, cũng không có người nào chưa chịu phép cắt bì.
26 Và ông chúc tụng Đấng Tạo Hóa, Đấng đã tạo dựng ông trong dòng dõi của mình, vì Ngài đã tạo dựng ông theo ý muốn tốt lành của Ngài; vì Ngài biết và nhận thấy rằng từ ông sẽ nảy sinh cây công chính cho các thế hệ đời đời, và từ ông sẽ nảy sinh một dòng dõi thánh, để nó trở nên giống như Đấng đã tạo dựng nên muôn vật.
27 Ông chúc phúc và vui mừng, và ông gọi lễ hội này là lễ hội của Chúa, một niềm vui đẹp lòng Đức Chúa Trời Tối Cao.
28 Và chúng tôi chúc phúc cho ông mãi mãi, và cho toàn thể dòng dõi ông sau này, trải qua mọi thế hệ trên đất, vì ông đã cử hành lễ này đúng thời điểm, theo như lời chứng của các bảng đá trên trời.
29 Vì lý do này, theo các bảng luật trên trời, đã quy định về dân Y-sơ-ra-ên rằng họ phải cử hành lễ Lều Tạm bảy ngày với niềm vui, vào tháng thứ bảy, đẹp lòng Chúa - một luật lệ vĩnh viễn cho các thế hệ của họ mỗi năm.
30 Và việc này không có giới hạn về ngày tháng; vì đã được quy định mãi mãi về dân Y-sơ-ra-ên rằng họ phải cử hành lễ này, dựng lều, đội vòng hoa trên đầu, lấy cành lá và cành liễu từ suối.
31 Áp-ra-ham lấy cành chà là và trái cây của các cây tốt, mỗi ngày sáng ông đi vòng quanh bàn thờ bảy lần, ca ngợi và tạ ơn Đức Chúa Trời về mọi sự trong niềm vui.

CHƯƠNG 17

1 Và trong năm đầu tiên của tuần lễ thứ năm, Isaac được cai sữa trong năm hồng ân này, [1982 AM] và Abraham đã tổ chức một bữa tiệc lớn vào tháng thứ ba, vào ngày con trai ông là Isaac được cai sữa.
2 Và Ích-ma-ên, con trai của Ha-ga, người Ai Cập, đang ở trước mặt Áp-ra-ham, cha mình, tại chỗ của ông, và Áp-ra-ham vui mừng và chúc tụng Đức Chúa Trời vì ông đã thấy các con trai mình và không chết mà không có con.
3 Và ông nhớ lại những lời Chúa đã phán với ông vào ngày Lót lìa khỏi ông, và ông vui mừng vì Chúa đã ban cho ông dòng dõi trên đất để thừa hưởng đất, và ông hết lòng chúc tụng Đấng Tạo Hóa muôn vật.
4 Sarah thấy Ishmael đang chơi đùa và nhảy múa, và Abraham vui mừng khôn xiết, nên bà ghen tị với Ishmael và nói với Abraham: "Hãy đuổi người nữ tớ này và con trai của nó đi; vì con trai của người nữ tớ này sẽ không được thừa kế cùng với con trai tôi là Isaac."
5 Và việc ấy khiến Áp-ra-ham đau lòng, vì người nữ tớ và vì con trai mình, đến nỗi ông phải đuổi họ đi.
6 Đức Chúa Trời phán với Áp-ra-ham: “Chớ buồn phiền vì đứa trẻ và vì người nữ tớ; hãy nghe theo lời Sa-ra và làm theo mọi điều nàng đã nói với ngươi; vì tên ngươi và dòng dõi ngươi sẽ được gọi qua Y-sác.”
7 Nhưng về phần con trai của người nữ tớ này, ta sẽ làm cho nó trở thành một dân tộc lớn, vì nó thuộc dòng dõi ngươi.
8 Sáng sớm hôm sau, Áp-ra-ham dậy sớm, lấy bánh và bình nước, đặt lên vai Ha-ga và đứa trẻ, rồi tiễn bà đi.
9 Bà rời đi và lang thang trong hoang mạc Beersheba, nước trong bình cạn, đứa trẻ khát nước và không thể đi tiếp được nữa nên ngã xuống.
10 Mẹ cậu bé bế cậu đặt dưới gốc cây ô liu, rồi đi đến ngồi đối diện với cậu, cách một khoảng bằng tầm bắn cung; vì bà nói: “Xin đừng để tôi phải chứng kiến cái chết của con mình”, và khi ngồi đó, bà khóc.
11 Một thiên sứ của Đức Chúa Trời, một trong những vị thánh, nói với bà rằng: “Ha-ga, sao ngươi khóc? Hãy đứng dậy, bế đứa trẻ trong lòng; vì Đức Chúa Trời đã nghe tiếng ngươi và đã thấy đứa trẻ.”
12 Bà mở mắt ra và thấy một giếng nước, liền đi lấy nước múc đầy bình, rồi cho con mình uống, sau đó đứng dậy và đi về phía hoang mạc Paran.
13 Đứa trẻ lớn lên và trở thành một cung thủ, Đức Chúa Trời ở cùng với nó, và mẹ nó cưới cho nó một người vợ trong số các thiếu nữ Ai Cập.
14 Bà sinh cho ông một con trai, và ông đặt tên con là Nê-bai-ốt; vì bà nói rằng: “Đức Giê-hô-va ở gần tôi khi tôi cầu nguyện với Ngài.”
15 Và xảy ra trong tuần lễ thứ bảy, năm thứ nhất, [2003 AM] trong tháng đầu tiên của năm hồng ân này, vào ngày mười hai của tháng này, có tiếng phán trên trời về Áp-ra-ham, rằng ông đã trung tín trong mọi điều Ngài phán bảo ông, và rằng ông yêu mến Chúa, và rằng trong mọi hoạn nạn ông đều trung tín.

16 Rồi quan trấn thủ Mastêmâ đến trước mặt Đức Chúa Trời mà nói rằng: “Này, Áp-ra-ham yêu thương con trai mình là I-sác, và ông vui thích về con hơn mọi sự; xin hãy bảo ông dâng con mình làm của lễ thiêu trên bàn thờ, và Đức Chúa Trời sẽ xem xét xem ông có làm theo lệnh đó không, và Đức Chúa Trời sẽ biết ông có trung thành trong mọi điều Đức Chúa Trời thử thách ông không.”
17 Đức Chúa Trời biết rằng Áp-ra-ham trung tín trong mọi hoạn nạn; vì Ngài đã thử thách ông qua xứ sở của mình và bằng nạn đói, đã thử thách ông bằng sự giàu có của các vua, và lại thử thách ông qua vợ ông, khi bà bị ghẻ (khỏi ông), và bằng phép cắt bì; và đã thử thách ông qua Ích-ma-ên và Ha-ga, người hầu gái của ông, khi ông đuổi họ đi.
18 Trong mọi việc mà Chúa thử thách ông, ông đều tỏ ra trung tín, lòng ông không hề sốt sắng, và ông cũng không chậm trễ trong việc hành động; vì ông là người trung tín và yêu mến Chúa.

CHƯƠNG 18

1 Đức Chúa Trời phán cùng ông: “Áp-ra-ham, Áp-ra-ham!”, ông đáp: “Này, tôi đây.”
2 Đức Chúa Trời phán: "Hãy đem con trai yêu dấu của ngươi, là I-sác, đi lên vùng núi cao, và dâng nó làm lễ vật trên một trong những ngọn núi mà ta sẽ chỉ cho ngươi."
3 Sáng sớm hôm sau, ông dậy sớm, thắng yên con lừa, dẫn theo hai người hầu trẻ tuổi và con trai mình là I-sác, chẻ củi để làm lễ thiêu, rồi đến ngày thứ ba. Ông nhìn thấy nơi đó từ xa.
4 Rồi ông đến một giếng nước, và nói với những người hầu trẻ tuổi của mình rằng: “Hãy ở lại đây với con lừa, còn ta và cậu bé sẽ đi (đến đó), và khi chúng ta đã cầu nguyện xong, chúng ta sẽ trở lại với các ngươi.”
5 Ông lấy củi dùng để dâng tế lễ thiêu đặt lên vai I-sác con trai mình, còn ông cầm lửa và dao trong tay, rồi cả hai cùng đi đến nơi đó.
6 Y-sác thưa với cha mình rằng: “Thưa cha!”, cha đáp: “Cha ơi, cha đây ạ”. Y-sác hỏi cha: “Kìa, lửa, dao và củi đây; nhưng chiên để làm lễ thiêu ở đâu ạ?”
7 Ông nói: “Đức Chúa Trời sẽ sắm sửa cho mình một con chiên để làm lễ thiêu, con trai ta ạ.” Rồi ông tiến đến gần núi của Đức Chúa Trời.
8 Ông ta dựng một bàn thờ, đặt củi lên bàn thờ, trói Isaac con trai mình lại, đặt cậu lên củi trên bàn thờ, rồi giơ tay ra lấy dao giết Isaac con trai mình.
9 Tôi đứng trước mặt ông ấy và trước mặt hoàng tử Mastêmâ, và Chúa phán rằng: “Đừng bảo ông ta động đến đứa trẻ, cũng đừng làm hại nó, vì ta đã thấy rằng ông ta kính sợ Chúa.”
10 Ta từ trời gọi ông và phán rằng: “Áp-ra-ham, Áp-ra-ham!” Ông liền kinh hãi và đáp: “Này, tôi đây!”
11 Tôi nói với ông ta: “Đừng động đến đứa trẻ, cũng đừng làm hại nó; vì bây giờ tôi đã chứng tỏ rằng ông kính sợ Chúa, và không giữ lại con trai đầu lòng của ông cho tôi.”
12 Và vua Mastêmâ bị xấu hổ; Abraham ngước mắt nhìn lên, và kìa, một con cừu đực bị mắc sừng… Abraham liền đi đến lấy con cừu đực đó và dâng nó làm lễ vật thiêu thay cho con trai mình.
13 Và Áp-ra-ham đặt tên cho nơi đó là 'Chúa đã thấy', đến nỗi người ta nói trên núi rằng Chúa đã thấy: đó là núi Si-ôn.
14 Và Đức Chúa Trời gọi Áp-ra-ham bằng tên lần thứ hai từ trời, khi Ngài khiến chúng tôi hiện ra để nói chuyện với ông nhân danh Đức Chúa Trời.
15 Và Ngài phán: “Ta đã thề bởi chính Ta, phán Đức Giê-hô-va, vì ngươi đã làm điều này, và không giữ lại con trai yêu dấu của ngươi khỏi Ta, nên Ta sẽ ban phước cho ngươi, và sẽ làm cho dòng dõi ngươi sinh sôi nảy nở nhiều như sao trên trời, và như cát trên bờ biển. Dòng dõi ngươi sẽ thừa hưởng các thành của kẻ thù ngươi.”
16 Và nhờ dòng dõi ngươi mà muôn dân trên đất sẽ được phước; vì ngươi đã vâng lời Ta, và Ta đã tỏ cho mọi người thấy ngươi trung tín với Ta trong mọi điều Ta đã phán cùng ngươi: Hãy đi bình an.'
17 Và Áp-ra-ham đi đến chỗ những người trẻ tuổi của mình, và họ đứng dậy và cùng nhau đi đến Bê-ê-sê-ba, và Áp-ra-ham [2010 AM] ở gần Giếng Lời Thề.
18 Hàng năm, ông đều cử hành lễ này trong bảy ngày với niềm vui, và ông gọi đó là lễ hội của Chúa theo bảy ngày mà ông đã đi và trở về bình an.
19 Vì vậy, đã được quy định và ghi chép trên các bảng đá trên trời về Y-sơ-ra-ên và dòng dõi của họ rằng họ phải giữ lễ này trong bảy ngày với niềm vui lễ hội.

CHƯƠNG 19

1 Và trong năm đầu tiên của tuần lễ đầu tiên thuộc năm Jubilee thứ bốn mươi hai, Abraham trở về và ở đối diện với Hêbron, tức là Kirjath Arba, được hai tuần lễ năm.
2 Đến năm thứ nhất, tuần lễ thứ ba của năm hồng ân này, đời của Sa-ra đã trọn, và bà qua đời tại Hê-bôn.
3 Và Áp-ra-ham đi than khóc và chôn cất bà, và chúng tôi thử ông [để xem] tinh thần ông có kiên nhẫn không, và ông có nổi giận trong lời nói của mình không; và ông thấy mình kiên nhẫn trong việc này, và không hề bối rối.
4 Vì trong lòng kiên nhẫn, ông đã trò chuyện với con cái của Hê-th, với ý định xin họ cho ông một nơi để chôn cất người chết của mình.
5 Chúa ban ơn cho ông trước mặt mọi người, và ông nài xin con cái của Hê-th cách hiền lành, và họ đã nhượng cho ông vùng đất có hang đôi đối diện Ma-mê, tức là Hê-bôn, với giá bốn trăm miếng bạc.
6 Họ nài nỉ ông rằng: "Chúng tôi sẽ dâng cho ông miễn phí." Nhưng ông không nhận miễn phí, vì ông đã trả đủ tiền mua đất, rồi quỳ lạy họ hai lần, sau đó chôn cất người chết của mình trong hang đôi.
7 Và trọn đời của Sa-ra là một trăm hai mươi bảy năm, tức là hai năm hồng ân, bốn tuần lễ và một năm: đó là số ngày trong đời của Sa-ra.
8 Đây là thử thách thứ mười mà Áp-ra-ham phải chịu, và ông được thấy là người trung tín, kiên nhẫn trong tinh thần.
9 Ông không hề nói một lời nào về lời đồn đại trong xứ rằng Đức Chúa Trời đã phán rằng Ngài sẽ ban xứ đó cho ông và dòng dõi ông sau này, và ông xin một chỗ ở đó để chôn cất người chết của mình; vì ông được xem là người trung tín, và được ghi tên trong các bảng đá trên trời là bạn của Đức Chúa Trời.
10 Đến năm thứ tư, ông cưới vợ cho con trai mình là I-sác, tên là Rê-bê-bu-ên [2020 AM] [con gái của Bê-tu-ên, con trai của Na-hô-ra, anh trai của Áp-ra-ham], em gái của La-ban và con gái của Bê-tu-ên; Bê-tu-ên là con trai của Mê-lê-ca, vợ của Na-hô-ra, anh trai của Áp-ra-ham.

11 Áp-ra-ham cưới người vợ thứ ba, tên là Kê-tu-ra, trong số các con gái của các tôi tớ nhà ông, vì Ha-ga đã mất trước Sa-ra. Bà sinh cho ông sáu con trai: Zimram, Giô-k-san, Mê-đan, Mi-đi-an, Ít-ba và Su-ha, trong hai tuần lễ.
12 Đến tuần thứ sáu, năm thứ hai, Rebecca sinh cho Isaac hai con trai, là Jacob và Esau.
13 Và [2046 AM] Gia-cốp là người hiền lành và ngay thẳng, còn Ê-sau thì hung dữ, là người sống ngoài đồng, râu ria xồm xoàm, còn Gia-cốp thì sống trong lều.
14 Các chàng trai trẻ lớn lên, và Gia-cốp học viết; nhưng Ê-sau thì không học, vì anh ta là người sống ngoài đồng và là thợ săn, anh ta học chiến tranh, và mọi việc làm của anh ta đều hung dữ.
15 Áp-ra-ham yêu Gia-cốp, nhưng I-sác lại yêu Ê-sau.
16 Áp-ra-ham thấy những việc làm của Ê-sau, và ông biết rằng tên và dòng dõi của ông sẽ được gọi qua Gia-cốp; ông liền gọi Rê-bê-ca đến và dặn dò về Gia-cốp, vì ông biết rằng bà cũng yêu Gia-cốp hơn Ê-sau rất nhiều.
17 Ông nói với bà: Hỡi con gái ta, hãy trông nom con trai ta là Gia-cốp, vì nó sẽ thay ta ở trên đất, và làm phước lành cho giữa loài người, và làm vinh hiển cho toàn dòng dõi Sem.
18 Vì tôi biết rằng Chúa sẽ chọn người ấy làm dân riêng của Ngài, hơn tất cả các dân tộc trên mặt đất.
19 Này, Isaac con trai ta yêu Esau hơn Jacob, nhưng ta thấy ngươi thật lòng yêu Jacob.
20 Hãy càng thêm lòng tốt của ngươi đối với người ấy, và hãy nhìn người ấy với ánh mắt yêu thương; vì người ấy sẽ là nguồn phước lành cho chúng ta trên đất từ nay về sau cho đến muôn đời.
21 Hãy vững vàng, và hãy vui mừng vì con trai ngươi là Gia-cốp; vì ta yêu thương nó hơn tất cả các con trai ta. Nó sẽ được chúc phúc đời đời, và dòng dõi nó sẽ tràn đầy khắp mặt đất.
22 Nếu một người có thể đếm được cát trên đất, thì dòng dõi người ấy cũng sẽ được đếm.
23 Và tất cả những phước lành mà Chúa đã ban cho tôi và dòng dõi tôi sẽ thuộc về Gia-cốp và dòng dõi ông mãi mãi.
24 Và trong dòng dõi người ấy, danh ta sẽ được chúc phúc, và danh các tổ phụ ta, Sem, Nô-ê, Ê-nóc, Ma-ha-lê-ên, Ê-nô, Sê-th và A-đam.
25 Những điều này sẽ dùng để đặt nền móng cho trời, để củng cố đất, và để đổi mới tất cả các vật chiếu sáng trên bầu trời.
26 Rồi ông gọi Gia-cốp đến trước mặt bà Rê-bê, mẹ của Gia-cốp, hôn Gia-cốp, chúc phúc cho Gia-cốp và nói:
27 'Gia-cốp, con trai yêu dấu của ta, người mà linh hồn ta yêu mến, nguyện xin Đức Chúa Trời ban phước lành cho con từ trên cao, và nguyện xin Ngài ban cho con mọi phước lành mà Ngài đã ban cho A-đam, Ê-nóc, Nô-ê và Sem; và mọi điều Ngài đã nói với ta, và mọi điều Ngài đã hứa ban cho ta, nguyện xin Ngài khiến cho những điều đó gắn bó với con và dòng dõi con mãi mãi, theo số ngày trên trời trên đất.
28 Các thần của Mastêmâ sẽ không cai trị ngươi hay dòng dõi ngươi để khiến ngươi lìa bỏ Chúa, là Đức Chúa Trời của ngươi từ nay về sau cho đến muôn đời.
29 Nguyện Đức Chúa Trời làm cha của con, và con là con trai cả, và của dân mãi mãi.
30 “Hãy đi bình an, con trai ta.” Và cả hai cùng rời khỏi Abraham.
31 Và Rebecca yêu Jacob hết lòng hết linh hồn hơn Esau rất nhiều; nhưng Isaac yêu Esau hơn Jacob nhiều.

CHƯƠNG 20

1 Và trong năm kỷ niệm thứ bốn mươi hai, vào năm đầu tiên của tuần lễ thứ bảy, Abraham gọi Ishmael, [2052 (2045?) AM] và mười hai con trai của ông, và Isaac và hai con trai của ông, và sáu con trai của Keturah, và các con trai của họ.
2 Và ông truyền dạy cho họ rằng họ phải giữ gìn đường lối của Chúa; phải làm điều thiện, yêu thương người lân cận và cư xử theo cách đó giữa mọi người; mỗi người phải sống sao cho xét đoán và làm điều công chính trên đất.
3 Họ phải cắt bì cho con trai mình theo giao ước mà Ngài đã lập với họ, và không được lệch về bên phải hay bên trái của mọi con đường mà Chúa đã truyền dạy cho chúng ta; và chúng ta phải giữ mình khỏi mọi sự dâm loạn và ô uế, [và từ bỏ khỏi giữa chúng ta mọi sự dâm loạn và ô uế].
4 Nếu có người đàn bà hay người hầu gái nào trong các ngươi phạm tội tà dâm, hãy thiêu sống người ấy; chớ để cho người khác cũng tà dâm với người ấy theo mắt và lòng mình; chớ để cho họ lấy vợ trong số các con gái của Ca-na-an; vì dòng dõi Ca-na-an sẽ bị diệt trừ khỏi xứ này.
5 Và ông kể cho họ nghe về sự phán xét dành cho những người khổng lồ, và sự phán xét dành cho dân thành Sô-đôm, về việc họ đã bị phán xét vì sự gian ác của mình, và đã chết vì tội tà dâm, ô uế và sự suy đồi lẫn nhau do tà dâm.
6 'Hãy giữ mình khỏi mọi sự dâm loạn và ô uế, khỏi mọi sự ô nhiễm của tội lỗi, kẻo các ngươi làm cho danh Ta bị rủa sả, cả đời các ngươi bị sỉ nhục, tất cả con cái các ngươi bị giết bởi gươm, và các ngươi trở nên bị nguyền rủa như Sô-đôm, và tất cả những người còn sót lại của các ngươi như con cái của Gô-mô-ra.
7 Hỡi các con ta, ta khuyên các con hãy yêu mến Đức Chúa Trời trên trời, và giữ trọn mọi điều răn của Ngài. Chớ đi theo thần tượng và sự ô uế của chúng.
8 Chớ tự đúc hoặc tạc tượng thần; vì chúng là hư không, không có thần linh trong chúng; chúng là công trình của tay người, và ai tin cậy chúng thì chẳng tin cậy gì cả.
9 Chớ phục vụ chúng, cũng chớ thờ phượng chúng; nhưng hãy phục vụ Đức Chúa Trời tối cao và thờ phượng Ngài liên tục; hãy luôn trông cậy vào mặt Ngài, làm việc ngay thẳng và ngay thẳng trước mặt Ngài, để Ngài vui lòng về các ngươi và ban cho các ngươi lòng thương xót của Ngài, ban mưa xuống trên các ngươi sáng và tối; chúc phúc cho mọi công việc các ngươi đã làm trên đất; chúc phúc cho bánh và nước của các ngươi; chúc phúc cho con cái các ngươi và hoa màu trên đất các ngươi; và đàn gia súc, đàn chiên của các ngươi.
10 Các ngươi sẽ trở thành nguồn phước lành trên đất, và mọi dân tộc trên đất sẽ mong muốn các ngươi, và sẽ chúc phúc cho con cái các ngươi nhân danh Ta, để chúng cũng được chúc phúc như Ta.
11 Ông trao quà cho Ích-ma-ên và các con trai của ông, cùng các con trai của Kê-tura, rồi đuổi họ ra khỏi Ích-sác, và trao tất cả mọi thứ cho Ích-sác, con trai của ông.
12 Ích-ma-ên và các con trai của ông, cùng các con trai của Kê-tura và các con trai của họ, cùng nhau đi và cư ngụ từ Paran đến cửa thành Ba-by-lôn, trên khắp vùng đất phía Đông đối diện với sa mạc.

13 Họ hòa lẫn vào nhau, và được gọi là người Ả Rập và người Ích Ma-li.

CHƯƠNG 21

1 Và vào năm thứ sáu của tuần lễ thứ bảy của năm hồng ân này, Áp-ra-ham gọi Y-sác con trai mình, và [2057 (2050?) AM] truyền dạy cho anh ta rằng: 'Ta đã già rồi, không biết ngày chết của ta, và ngày sống của ta đã trọn vẹn.
2 Này, tôi năm nay 175 tuổi, và suốt cả cuộc đời mình, tôi luôn nhớ đến Chúa, hết lòng tìm cách làm theo ý muốn Ngài và sống ngay thẳng theo mọi đường lối của Ngài.
3 Linh hồn tôi ghét các thần tượng, <và tôi khinh bỉ những kẻ thờ phượng chúng, và tôi đã dâng cả tâm hồn và linh hồn mình> để có thể tuân giữ và làm theo ý muốn của Đấng đã tạo dựng nên tôi.
4 Vì Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống, thánh khiết và trung tín, công chính vô cùng, nơi Ngài không thiên vị ai và không nhận lễ vật; vì Đức Chúa Trời là công chính, và Ngài phán xét tất cả những kẻ vi phạm các điều răn của Ngài và khinh thường giao ước của Ngài.
5 Hỡi con trai ta, con hãy tuân giữ các điều răn, các luật lệ và các phán quyết của Ngài, chớ đi theo những điều ghê tởm, theo các hình tượng chạm khắc và theo các hình tượng đúc.
6 Tuyệt đối không được ăn huyết của động vật, gia súc, hoặc bất kỳ loài chim nào bay trên trời.
7 Nếu ngươi giết một con vật tế lễ làm của lễ bình an được Chúa chấp nhận, thì hãy giết nó, đổ huyết của nó lên bàn thờ, cùng với tất cả mỡ của lễ vật dâng lên bàn thờ, bột mịn, và lễ vật thịt trộn với dầu, cùng với lễ vật rượu dâng lên, tất cả cùng dâng lên bàn thờ của lễ thiêu; đó là một mùi thơm dễ chịu trước mặt Chúa.
8 Ngươi sẽ dâng mỡ của lễ vật tạ ơn trên lửa ở bàn thờ, cùng với mỡ bụng, mỡ nội tạng và hai quả thận, cùng với mỡ bám trên chúng, và mỡ ở thắt lưng và gan, cùng với thận.
9 Và hãy dâng tất cả những điều này làm hương thơm dễ chịu trước mặt Chúa, cùng với lễ vật thịt và lễ vật rượu, làm hương thơm dễ chịu, đó là bánh dâng cho Chúa.
10 Hãy ăn thịt nó trong ngày đó và ngày thứ hai, và đừng để mặt trời lặn vào ngày thứ hai cho đến khi nó được ăn hết, và đừng để lại gì cho ngày thứ ba; vì nó không được chấp nhận [vì nó không được tán thành] và đừng ăn nó nữa, và tất cả những ai ăn nó sẽ tự chuốc lấy tội lỗi; vì tôi đã thấy điều đó được viết trong sách của tổ phụ tôi, trong lời của Ê-nóc và trong lời của Nô-ê.
11 Và trên mọi lễ vật của ngươi, ngươi phải rắc muối, và chớ để thiếu muối giao ước trong mọi lễ vật của ngươi trước mặt Chúa.
12 Về phần gỗ dùng để tế lễ, hãy cẩn thận đừng đem thêm gỗ khác vào bàn thờ ngoài những loại gỗ này: cây bách, cây nguyệt quế, cây hạnh nhân, cây linh sam, cây tùng, cây tuyết tùng, cây xô thơm, cây sung, cây ô liu, cây mộc dược, cây nguyệt quế, cây aspalathus.
13 Hãy đặt những loại gỗ này lên bàn thờ dưới lễ vật, những loại đã được kiểm tra về hình thức, và đừng đặt lên đó gỗ bị nứt hoặc gỗ tối màu, (nhưng) phải là gỗ cứng và sạch, không tì vết, chắc khỏe và mới mọc; và đừng đặt lên đó gỗ cũ, [vì mùi thơm của nó đã mất] vì nó không còn thơm như trước nữa.
14 Ngoài những loại gỗ này ra, ngươi không được đặt loại gỗ nào khác (trên bàn thờ), vì hương thơm của nó lan tỏa khắp nơi, và mùi hương của nó không bay lên đến trời.
15 Hỡi con trai ta, hãy tuân giữ điều răn này và làm theo, để con được ngay thẳng trong mọi việc làm của mình.
16 Hãy luôn giữ thân thể mình sạch sẽ, và rửa sạch bằng nước trước khi đến gần bàn thờ để dâng lễ vật; và rửa tay chân trước khi đến gần bàn thờ; và khi dâng lễ vật xong, hãy rửa tay chân lại lần nữa.
17 Chớ để máu dính trên người con hay trên quần áo con; hỡi con trai ta, hãy cẩn thận đừng để máu dính vào, hãy hết sức cẩn thận; hãy che nó bằng bụi đất.
18. Chớ ăn huyết, vì đó là linh hồn; tuyệt đối không được ăn huyết.
19 Chớ nhận hối lộ để đổi lấy máu người, kẻo máu ấy bị đổ ra mà không bị trừng phạt, không bị xét xử; vì chính máu người bị đổ ra làm cho đất phạm tội, và đất không thể được tẩy sạch khỏi máu người nếu không nhờ máu của kẻ đã đổ máu ấy.
20 Chớ nhận quà hay lễ vật để chuộc mạng người; hãy trả máu bằng máu, hầu cho ngươi được Chúa, Đức Chúa Trời Tối Cao, chấp nhận; vì Ngài là Đấng bênh vực người thiện, và hầu cho ngươi được giữ gìn khỏi mọi điều ác, và Ngài cứu ngươi khỏi mọi sự chết.
21 Hỡi con trai ta, ta thấy rằng mọi việc làm của con cái loài người đều là tội lỗi và gian ác, mọi hành vi của họ đều là ô uế, ghê tởm và ô nhiễm, và không có sự công chính nào nơi họ.
22 Hãy coi chừng, kẻo ngươi bước theo đường lối của chúng, và phạm tội đến chết trước mặt Đức Chúa Trời Tối Cao. Nếu không, Ngài sẽ giấu mặt khỏi ngươi, và phó ngươi lại vào tay tội lỗi ngươi, và nhổ ngươi ra khỏi đất, cùng dòng dõi ngươi cũng vậy, và danh ngươi cùng dòng dõi ngươi sẽ diệt vong khỏi khắp mặt đất.
23 Hãy từ bỏ mọi việc làm xấu xa và mọi sự ô uế của họ, và tuân giữ luật lệ của Đức Chúa Trời Tối Cao, và làm theo ý muốn của Ngài và sống ngay thẳng trong mọi việc.
24 Ngài sẽ ban phước cho ngươi trong mọi việc làm của ngươi, và sẽ dấy lên từ ngươi một cây công chính lan khắp đất, đến mọi thế hệ trên đất; và danh Ta và danh ngươi sẽ không bị lãng quên dưới trời mãi mãi.
25 Hỡi con trai ta, hãy đi bình an. Nguyện xin Đức Chúa Trời Tối Cao, Đức Chúa Trời của ta và Đức Chúa Trời của con, ban sức mạnh cho con để làm theo ý muốn của Ngài, và nguyện xin Ngài ban phước lành cho toàn thể dòng dõi con và hậu duệ của con đến muôn đời, với mọi phước lành công chính, để con trở thành nguồn phước lành trên khắp đất.
26 Rồi ông vui mừng rời khỏi đó.

CHƯƠNG 22

1 Xảy ra trong tuần đầu tiên của năm thứ bốn mươi tư, năm thứ hai, tức là năm Áp-ra-ham qua đời, thì I-sác và Ích-ma-ên từ Giếng Lời Thề đến dự lễ các tuần lễ - tức là lễ dâng hoa quả đầu mùa - để gặp Áp-ra-ham, cha của họ; và Áp-ra-ham vui mừng vì hai con trai mình đã đến.
2 Vì I-sác có nhiều tài sản ở Bê-ê-sê-ba, và I-sác thường đi xem tài sản của mình rồi trở về báo cáo với cha.

3 Trong những ngày ấy, Ích-ma-ên đến thăm cha mình, hai người cùng gặp nhau, và Y-sác dâng lễ vật thiêu, rồi đặt trên bàn thờ mà cha mình đã dựng tại Hê-bôn.
4 Ông dâng lễ tạ ơn và mở tiệc mừng trước mặt Ích-ma-ên, em trai mình; và Rê-bê-ca làm bánh mới từ lúa mới, rồi trao cho Gia-cốp, con trai bà, để ông mang đến cho Áp-ra-ham, cha mình, từ những hoa quả đầu mùa của đất, hầu cho ông ăn và chúc tụng Đấng Tạo Hóa muôn vật trước khi ông qua đời.
5 Và I-sác cũng gửi qua tay Gia-cốp một lễ vật tạ ơn tốt nhất cho Áp-ra-ham, để ông có thể ăn uống.
6 Rồi ông ăn uống và chúc tụng Đức Chúa Trời Tối Cao, Đấng đã tạo dựng trời đất, Đấng đã tạo ra muôn vật trên đất, và ban cho con cái loài người, để họ ăn uống và chúc tụng Đấng Tạo Hóa của họ.
7 'Giờ đây, con tạ ơn Chúa, Đức Chúa Trời của con, vì Chúa đã cho con thấy ngày hôm nay: này, con đã 175 tuổi, là một người già và đã sống trọn đời, và tất cả những ngày tháng của con đều bình an.
8 Thanh gươm của kẻ thù không thể thắng nổi tôi trong tất cả những gì Chúa đã ban cho tôi và con cái tôi suốt đời tôi cho đến ngày nay.
9 Lạy Chúa, xin thương xót và bình an đến với tôi tớ Chúa và dòng dõi con cháu người, để họ trở thành dân tộc được Chúa chọn và là cơ nghiệp giữa các dân tộc trên đất, từ nay cho đến muôn đời.
10 Ông gọi Gia-cốp đến và nói: “Hỡi Gia-cốp, nguyện xin Đức Chúa Trời toàn năng ban phước lành cho con và ban sức mạnh cho con để làm điều công chính, và làm theo ý muốn của Ngài. Nguyện xin Ngài chọn con và dòng dõi con, để các ngươi trở thành dân thừa kế của Ngài theo ý muốn của Ngài mãi mãi.”
11 Hỡi con trai Gia-cốp, hãy đến gần và hôn ta.’ Gia-cốp đến gần và hôn ông, rồi ông nói: ‘Phước thay cho con trai Gia-cốp của ta, và tất cả các con cái của Đức Chúa Trời Chí Cao, cho đến muôn đời. Nguyện Đức Chúa Trời ban cho con dòng dõi công chính; và nguyện Ngài thánh hóa một số con trai con giữa muôn nơi trên đất; nguyện các dân tộc phục vụ con, và tất cả các dân tộc cúi đầu trước dòng dõi con.’
12 Hãy mạnh mẽ trước mặt mọi người, và cai quản toàn bộ dòng dõi Sê. Bấy giờ đường lối của ngươi và đường lối của các con ngươi sẽ được xưng công chính, để chúng trở thành một dân tộc thánh.
13 Nguyện xin Đức Chúa Trời Tối Cao ban cho con mọi phước lành mà Ngài đã ban cho ta, và như Ngài đã ban cho Nô-ê và A-đam; Nguyện xin những phước lành ấy ngự trên đầu dòng dõi thánh của con từ đời này sang đời khác mãi mãi.
14 Nguyện xin Ngài tẩy sạch ngươi khỏi mọi sự bất công và ô uế, để ngươi được tha thứ mọi tội lỗi mà ngươi đã phạm cách vô ý. Nguyện xin Ngài ban sức mạnh và phước lành cho ngươi. Nguyện xin ngươi được thừa hưởng toàn bộ trái đất.
15 Nguyện xin Ngài lập lại giao ước với ngươi, để ngươi trở thành dân tộc thừa kế cho Ngài đến muôn đời, và để Ngài là Đức Chúa Trời chân thật và công chính của ngươi và dòng dõi ngươi suốt muôn ngày trên đất.
16 Hỡi con trai Gia-cốp của ta, hãy nhớ lời ta, và giữ các điều răn của Áp-ra-ham, cha con: Hãy tách biệt mình khỏi các dân tộc, và chớ ăn uống với họ; chớ làm theo việc làm của họ, và chớ kết giao với họ; vì việc làm của họ là ô uế, và mọi đường lối của họ đều là ô uế, ghê tởm và ô uế.
17 Họ dâng lễ vật cho người chết, thờ phượng các thần ác, ăn uống trên các mồ mả, và mọi việc làm của họ đều hư không và vô nghĩa.
18 Họ không có lòng để hiểu, mắt họ không thấy việc làm của mình là gì, và họ lầm lẫn khi nói với khúc gỗ rằng: 'Ngươi là Đức Chúa Trời của ta', và với hòn đá rằng: 'Ngươi là Chúa của ta và ngươi là Đấng giải cứu ta'. [Và họ không có lòng.]
19 Còn ngươi, hỡi Gia-cốp, nguyện xin Đức Chúa Trời Tối Cao giúp đỡ ngươi, và Đức Chúa Trời trên trời ban phước lành cho ngươi, và cất ngươi khỏi sự ô uế và khỏi mọi sự lầm lạc của họ.
20 Hỡi con trai Gia-cốp, con hãy cẩn thận đừng lấy vợ trong số con gái Ca-na-an; vì dòng dõi của người sẽ bị diệt trừ khỏi mặt đất.
21 Vì do tội lỗi của Ham mà Canaan phạm sai lầm, nên toàn bộ dòng dõi của người sẽ bị hủy diệt khỏi mặt đất, và tất cả những người còn sót lại sẽ không được cứu rỗi trong ngày phán xét.
22 Còn về tất cả những người thờ thần tượng và những kẻ bất kính
(a) Họ sẽ không có hy vọng gì ở đất của người sống;
(b) Và sẽ không còn ai nhớ đến họ trên trái đất;
(c) Vì họ sẽ xuống âm phủ,
(d) Và họ sẽ bị đưa đến nơi kết án.
Như con cái thành Sô-đôm đã bị cất khỏi mặt đất, thì tất cả những kẻ thờ thần tượng cũng sẽ bị cất khỏi mặt đất.
23 Hỡi Gia-cốp, chớ sợ hãi, hỡi con cháu Áp-ra-ham, chớ nản lòng: Nguyện xin Đức Chúa Trời Chí Cao gìn giữ con khỏi sự hủy diệt, và giải cứu con khỏi mọi con đường lầm lạc.
24 Ta đã xây ngôi nhà này cho chính mình để ghi danh Ta trên đất: [nó được ban cho ngươi và dòng dõi ngươi đời đời], và nó sẽ được gọi là nhà của Áp-ra-ham; nó được ban cho ngươi và dòng dõi ngươi đời đời; vì ngươi sẽ xây dựng nhà Ta và thiết lập danh Ta trước mặt Đức Chúa Trời đời đời: dòng dõi và danh ngươi sẽ tồn tại suốt muôn đời trên đất.
25 Rồi ông ngừng ra lệnh và chúc phúc cho người ấy.
26 Hai người nằm chung một giường, Gia-cốp ngủ trong lòng Áp-ra-ham, ông nội của mình, và ông hôn Gia-cốp bảy lần, lòng ông tràn đầy tình yêu thương và niềm vui vì Gia-cốp.
27 Ông hết lòng chúc tụng Ngài và nói: “Nguyện Đức Chúa Trời Tối Cao, Đức Chúa Trời của muôn loài, Đấng Tạo Hóa muôn loài, Đấng đã đưa tôi ra khỏi Ur xứ Chaldea để ban cho tôi đất này làm cơ nghiệp đời đời, và để tôi lập nên một dòng dõi thánh thiện—Nguyện Đức Chúa Trời Tối Cao chúc tụng muôn đời.”
28 Đức Chúa Trời chúc phúc cho Gia-cốp và phán rằng: “Con trai ta, người mà ta hết lòng yêu mến và vui mừng, nguyện xin ân điển và lòng thương xót của Ngài luôn ở trên người ấy và dòng dõi người ấy mãi mãi.
29 Và xin Chúa chớ bỏ rơi người ấy, cũng đừng xem thường người ấy từ nay cho đến muôn đời; nguyện xin Chúa nhìn thấy người ấy và dòng dõi người ấy, để Chúa gìn giữ người ấy, ban phước cho người ấy, và thánh hóa người ấy thành một dân tộc làm cơ nghiệp cho Chúa;

30 Và xin Chúa ban phước lành cho người ấy bằng tất cả những phước lành của Ngài từ nay cho đến muôn đời, và xin Chúa đổi mới giao ước và ân điển của Ngài với người ấy và dòng dõi người ấy theo ý muốn tốt lành của Ngài cho đến muôn đời trên đất.

CHƯƠNG 23

1 Rồi ông đặt hai ngón tay của Gia-cốp lên mắt mình, chúc tụng Đức Chúa Trời của các thần, rồi ông che mặt lại, duỗi chân ra và ngủ giấc ngủ đời đời, và được về với tổ phụ mình.
2 Dù vậy, Gia-cốp vẫn nằm trong lòng cha, không biết rằng Áp-ra-ham, ông nội của mình, đã chết.
3 Gia-cốp tỉnh giấc, thấy Áp-ra-ham lạnh như băng, ông kêu lên: “Thưa cha, thưa cha!”, nhưng không có ai đáp lại, và ông biết rằng cha mình đã chết.
4 Rồi ông liền đứng dậy, chạy đi báo tin cho mẹ mình, và Rebecca, giữa đêm, đi đến nhà Isaac và thuật lại cho ông; hai người cùng đi, Jacob cũng đi theo, tay cầm một ngọn đèn; khi vào nhà, họ thấy Abraham đã chết.
5 Y-sác sấp mặt xuống trước mặt cha mình mà khóc lóc và hôn cha.
6 Tiếng than khóc vang lên trong nhà Abraham, và Ích-ma-ên, con trai ông, đứng dậy đi đến nhà Abraham, cha mình, và khóc thương Abraham, ông và cả nhà Abraham, họ khóc rất to.
7 Và các con trai của ông là I-sác và Ích-ma-ên chôn cất ông trong hang đôi, gần vợ ông là Sa-ra; và họ khóc thương ông suốt bốn mươi ngày, tất cả những người trong nhà ông, I-sác và Ích-ma-ên, và tất cả các con trai của họ, và tất cả các con trai của Kê-tura ở nơi họ sống; và những ngày khóc thương Áp-ra-ham đã chấm dứt.
8 Và ông sống ba năm rưỡi và bốn tuần lễ, tức là một trăm bảy mươi lăm năm, và hoàn thành những ngày cuối đời, khi đã già và trọn vẹn tuổi thọ.
9 Vì số ngày sống của các tổ phụ là mười chín năm Jubilee; sau trận Đại Hồng Thủy, số năm sống của họ bắt đầu giảm dần, tuổi già đến nhanh chóng và cuộc đời họ trở nên trọn vẹn vì nhiều hoạn nạn và sự gian ác trong đường lối của họ, ngoại trừ Áp-ra-ham.
10 Vì Áp-ra-ham hoàn hảo trong mọi việc làm trước mặt Đức Giê-hô-va, và đẹp lòng Đức Giê-hô-va trong sự công chính suốt đời mình; này, ông chưa sống hết bốn năm hồng ân thì đã già yếu vì tội ác, và đã đến tuổi già rồi.
11 Tất cả các thế hệ từ thời điểm này cho đến ngày phán xét cuối cùng sẽ mau chóng già đi trước khi tròn hai năm hồng ân, và tri thức của họ sẽ mai một vì tuổi già; và tất cả tri thức của họ sẽ biến mất.
12 Trong những ngày ấy, nếu ai sống được một năm rưỡi, người ta sẽ nói về người ấy rằng: 'Người ấy sống lâu, nhưng phần lớn đời người ấy là đau khổ, buồn rầu và gian truân, chẳng có bình an nào cả.'
13 Vì tai họa nối tiếp tai họa, vết thương nối tiếp vết thương, hoạn nạn nối tiếp hoạn nạn, tin dữ nối tiếp tin dữ, bệnh tật nối tiếp bệnh tật, và mọi sự phán xét xấu xa như vậy, nối tiếp nhau, bệnh tật và sự sụp đổ, tuyết và sương giá và băng, sốt, ớn lạnh, hôn mê, đói kém, chết chóc, gươm giáo, tù đày, và đủ mọi loại tai họa và đau khổ.'
14 Tất cả những điều này sẽ xảy ra trên một thế hệ gian ác, chúng sẽ phạm tội trên đất: việc làm của chúng là ô uế, dâm loạn, ô nhiễm và ghê tởm.
15 Bấy giờ họ sẽ nói rằng: 'Ngày xưa tổ tiên ta sống rất lâu, đến cả ngàn năm, và rất tốt lành; nhưng này, ngày sống của chúng ta, nếu ai sống thọ, thì chỉ được bảy mươi năm, nếu ai mạnh khỏe thì được tám mươi năm, và những ngày ấy đều xấu xa, chẳng có bình an nào trong đời sống gian ác này cả.'
16 Trong thế hệ ấy, các con trai sẽ cáo trách cha mẹ và các trưởng lão về tội lỗi và sự bất công, về lời nói của miệng họ và những điều ác lớn lao mà họ phạm phải, và về việc họ đã bội ước giao ước mà Chúa đã lập giữa họ và Ngài, rằng họ phải tuân giữ và làm theo mọi điều răn, mọi luật lệ và mọi điều răn của Ngài, không được lệch về bên phải hay bên trái.
17 Vì tất cả đều đã làm điều ác, miệng ai nấy đều nói lời gian ác, mọi việc làm của chúng đều ô uế và ghê tởm, mọi đường lối của chúng đều là ô uế, dơ bẩn và hủy diệt.
18 Này, trái đất sẽ bị hủy diệt vì mọi việc làm của chúng, sẽ không còn hạt nho và dầu nữa; vì việc làm của chúng hoàn toàn bất trung, và tất cả chúng sẽ cùng nhau diệt vong, thú vật, gia súc, chim chóc và tất cả cá biển, vì con cái loài người.
19 Họ sẽ tranh chấp với nhau, người trẻ với người già, người già với người trẻ, người nghèo với người giàu, người thấp hèn với người cao quý, người ăn xin với người quan chức, vì luật pháp và giao ước; bởi vì họ đã quên điều răn, giao ước, các lễ hội, các tháng, các ngày Sa-bát, các năm hồng và mọi phán quyết.
20 Họ sẽ đứng lên, cầm cung tên và gươm đao, để chiến đấu nhằm đưa họ trở lại con đường ấy; nhưng họ sẽ không trở lại cho đến khi máu đổ nhiều trên đất, do lẫn nhau gây ra.
21 Những kẻ đã thoát khỏi sự trừng phạt sẽ không từ bỏ sự gian ác của mình mà quay về con đường công chính, nhưng chúng sẽ tự tôn mình lên trong sự gian dối và giàu có, để mỗi người chiếm đoạt hết những gì thuộc về người lân cận mình, và chúng sẽ xưng danh cao cả, nhưng không phải bằng sự thật và không phải bằng sự công chính, và chúng sẽ làm ô uế nơi thánh bằng sự ô uế và sự hư hoại của mình.
22 Chúa sẽ giáng một hình phạt nặng nề xuống những việc làm của thế hệ này, và Ngài sẽ phó chúng cho gươm đao, cho sự phán xét, cho cảnh tù đày, cho sự cướp bóc và bị tàn phá.
23 Và Ngài sẽ nổi dậy chống lại họ, những kẻ tội lỗi thuộc dân ngoại, là những kẻ không có lòng thương xót, không thiên vị ai, già trẻ hay bất cứ ai, vì chúng gian ác và mạnh mẽ hơn tất cả con cái loài người. Chúng sẽ dùng bạo lực chống lại Y-sơ-ra-ên và phạm tội chống lại Gia-cốp, và nhiều máu sẽ đổ trên đất, và sẽ không còn ai để thu gom và chôn cất.
24 Trong những ngày ấy, họ sẽ kêu la lớn tiếng, cầu nguyện và van xin được cứu khỏi tay những kẻ tội lỗi, tức là dân ngoại; nhưng sẽ chẳng ai được cứu cả.
25 Đầu của trẻ em sẽ bạc trắng, trẻ ba tuần tuổi sẽ trông già như người trăm tuổi, tầm vóc của chúng sẽ bị hủy hoại bởi hoạn nạn và áp bức.
26 Trong những ngày ấy, trẻ em sẽ bắt đầu học luật pháp, tìm kiếm các điều răn và trở lại con đường công chính.

27 Và ngày tháng sẽ càng dài ra và gia tăng giữa con cái loài người, cho đến khi ngày tháng của họ gần đạt đến một ngàn năm. Và số năm sẽ nhiều hơn số ngày trước đó.
28 Sẽ không có người già nào, cũng không có người nào không hài lòng với những ngày tháng của mình, vì tất cả sẽ đều như trẻ con và thanh niên.
29 Họ sẽ sống trọn đời trong bình an và vui mừng, sẽ không có Sa-tan hay bất kỳ kẻ hủy diệt độc ác nào; vì suốt đời họ sẽ là những ngày được phước lành và chữa lành.
30 Bấy giờ, Chúa sẽ chữa lành các tôi tớ Ngài, và họ sẽ trỗi dậy và thấy sự bình an lớn lao, và sẽ đuổi kẻ thù mình đi. Người công chính sẽ thấy và tạ ơn, và vui mừng đời đời, và sẽ thấy mọi sự phán xét và mọi lời rủa sả giáng xuống trên kẻ thù mình.
31 Xương cốt họ sẽ được an nghỉ trong đất, linh hồn họ sẽ vui mừng khôn xiết, và họ sẽ biết rằng chính Đức Giê-hô-va là Đấng thi hành phán xét, và tỏ lòng thương xót đến hàng trăm ngàn người và tất cả những ai yêu mến Ngài.
32 Hỡi Môi-se, hãy ghi chép những lời này; vì chúng được viết như vậy và được ghi lại trên các bảng đá trên trời để làm chứng cho các thế hệ đời đời.

CHƯƠNG 24

1 Và xảy ra sau khi Áp-ra-ham chết, Đức Chúa Trời ban phước cho Y-sác, con trai ông, và ông đứng dậy từ Hê-bôn, đi đến ở tại Giếng Khải Huyền trong năm đầu tiên của tuần lễ thứ ba [2073 AM] của năm hồng ân này, tức là bảy năm.
2 Và trong năm đầu tiên của tuần lễ thứ tư, một nạn đói bắt đầu trong xứ, [2080 AM] ngoài nạn đói đầu tiên đã xảy ra vào thời Áp-ra-ham.
3 Gia-cốp nấu cháo đậu lăng, và Ê-sau từ ngoài đồng về đói bụng. Anh nói với Gia-cốp, anh trai mình: “Cho tôi một ít cháo đỏ này.” Gia-cốp đáp: “Hãy bán quyền thừa kế của ngươi cho ta, ta sẽ cho ngươi bánh và cả một ít cháo đậu lăng này nữa.”
4 Ê-sau tự nhủ trong lòng: “Ta sẽ chết; quyền thừa kế này có ích gì cho ta?”
5 “Ông nói với Gia-cốp: ‘Ta giao nó cho ngươi.’ Gia-cốp đáp: ‘Hãy thề với ta ngay hôm nay,’ và ông thề với ông.
6 Gia-cốp đưa cho em trai mình là Ê-sau bánh và cháo, và Ê-sau ăn cho đến khi no, nhưng Ê-sau khinh thường quyền thừa kế của mình; vì lý do đó, tên của Ê-sau được gọi là Ê-đôm, vì món cháo đỏ mà Gia-cốp đã đưa cho anh ta như quyền thừa kế.
7 Gia-cốp trở thành trưởng lão, còn Ê-sau bị hạ xuống khỏi vị trí lãnh đạo.
8 Và nạn đói xảy ra khắp xứ, nên I-sác rời đi xuống Ai Cập vào năm thứ hai của tuần lễ này, và đến gặp vua người Phi-li-tin tại Gê-ra, gặp A-bi-mê-léc.
9 Đức Chúa Trời hiện ra cùng ông và phán rằng: “Đừng xuống Ai Cập; hãy ở lại xứ mà ta sẽ chỉ cho ngươi, và hãy tạm trú ở xứ đó, ta sẽ ở cùng ngươi và ban phước cho ngươi.
10 Vì Ta sẽ ban cho ngươi và dòng dõi ngươi toàn bộ đất này, và Ta sẽ lập lời thề Ta đã thề với Áp-ra-ham, cha ngươi; Ta sẽ làm cho dòng dõi ngươi đông đúc như sao trên trời, và Ta sẽ ban cho dòng dõi ngươi toàn bộ đất này.
11 Và nhờ dòng dõi ngươi mà tất cả các dân tộc trên đất sẽ được chúc phúc, vì cha ngươi đã vâng lời Ta, giữ gìn các điều răn, luật lệ, quy định và giao ước của Ta; và nay ông cũng vâng lời Ta và cư ngụ trong đất này.
12 Và ông ở tại Gelar ba tuần lễ.
13 Và Abimelech nói về ông ấy, [2080-2101 AM] và về tất cả những gì thuộc về ông ấy, rằng: 'Bất cứ ai đụng đến ông ấy hoặc bất cứ thứ gì thuộc về ông ấy chắc chắn sẽ chết.'
14 Và Y-sác trở nên hùng mạnh giữa dân Phi-li-tin, và ông có được nhiều của cải, bò, cừu, lạc đà, lừa và một gia đình đông đúc.
15 Ông gieo hạt giống trong xứ Phi-li-tin và thu hoạch được gấp trăm lần, Y-sác trở nên rất giàu có, và dân Phi-li-tin ghen tị với ông.
16 Bấy giờ, tất cả các giếng mà các tôi tớ của Áp-ra-ham đã đào trong suốt cuộc đời của Áp-ra-ham, thì sau khi Áp-ra-ham qua đời, người Phi-li-tin đã lấp đất lại.
17 Abimelech nói với Isaac: “Hãy rời khỏi đây, vì ngươi mạnh hơn chúng ta nhiều”, và Isaac rời khỏi đó vào năm đầu tiên của tuần lễ thứ bảy, và cư ngụ trong các thung lũng Gerar.
18 Họ đào lại những giếng nước mà các tôi tớ của Áp-ra-ham, cha ông, đã đào, và những giếng mà người Phi-li-tin đã lấp lại sau khi Áp-ra-ham, cha ông, qua đời; và ông đặt tên cho chúng như Áp-ra-ham, cha ông, đã đặt tên.
19 Các đầy tớ của I-sác đào một giếng trong thung lũng và tìm thấy nước hằng sống. Các mục đồng xứ Ghê-ra tranh cãi với các mục đồng của I-sác rằng: “Nước này là của chúng ta”; và I-sác đặt tên cho giếng đó là “Giếng Gian Ái”, vì họ đã gian ác với chúng ta.
20 Rồi họ đào một giếng thứ hai, và họ cũng tranh giành giếng đó, nên ông đặt tên giếng là 'Thù địch'. Từ đó, ông đứng dậy và họ đào một giếng khác, và họ không tranh giành giếng đó nữa, nên ông đặt tên giếng là 'Chỗ ở'. Y-sác nói: 'Bây giờ Đức Chúa Trời đã mở rộng chỗ ở cho chúng ta, và chúng ta đã gia tăng dân số trong xứ.'
21 Và từ đó, ông đi lên Giếng Lời Thề vào năm đầu tiên của tuần đầu tiên trong năm thứ tư mươi tư [2108 AM].
22 Đêm đó, vào ngày trăng non tháng đầu tiên, Đức Chúa Trời hiện ra với ông và phán rằng: “Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, cha ngươi; đừng sợ hãi, vì Ta ở cùng ngươi, và Ta sẽ ban phước cho ngươi, và chắc chắn sẽ làm cho dòng dõi ngươi sinh sôi nảy nở nhiều như cát trên đất, vì cớ Áp-ra-ham, tôi tớ Ta.”
23 Ông dựng một bàn thờ tại đó, là bàn thờ mà cha ông, Áp-ra-ham, đã dựng trước, và ông cầu nguyện nhân danh Đức Chúa Trời, dâng tế lễ cho Đức Chúa Trời của cha ông, Áp-ra-ham.
24 Họ đào giếng và tìm thấy nước hằng sống.
25 Các đầy tớ của I-sác đào một giếng khác nhưng không tìm thấy nước, họ liền đi báo cho I-sác biết. I-sác đáp: “Hôm nay ta đã thề với dân Phi-li-tin, và việc này đã được báo cho chúng ta biết rồi.”
26 Ông đặt tên cho nơi đó là Giếng Lời Thề; vì tại đó ông đã thề với Abimelech và Ahuzzath, bạn của ông, và Phicol, quan trấn thủ quân của ông.
27 Và ngày ấy, Y-sác biết rằng mình đã bị ép buộc phải thề sẽ lập hòa ước với họ.
28 Ngày ấy, Y-sác rủa sả dân Phi-li-tin và nói rằng: “Nguyền rủa dân Phi-li-tin cho đến ngày thịnh nộ và phẫn nộ giữa các dân tộc; nguyện Đức Chúa Trời khiến chúng trở thành trò cười, lời rủa sả và là đối tượng của sự thịnh nộ

và phẫn nộ trong tay những kẻ tội lỗi là dân ngoại và trong tay dân Ki-tô."
29 Và ai thoát khỏi gươm của kẻ thù và dân Kittim, thì dân tộc công chính sẽ diệt trừ kẻ đó khỏi dưới trời bằng sự phán xét; vì chúng sẽ là kẻ thù và địch thủ của con cái ta suốt các thế hệ trên đất.
30 Chẳng còn sót lại một ai cho chúng, cũng chẳng còn một ai được cứu sống trong ngày phán xét thịnh nộ; vì toàn bộ dòng dõi của người Phi-li-tin (đã được dành riêng) sẽ bị hủy diệt, bị nhổ tận gốc và bị đuổi khỏi mặt đất, và sẽ không còn tên tuổi hay dòng dõi nào cho những người Ca-phơ-rôm này trên đất nữa.
31 Vì dù người ấy lên trời, từ đó người ấy sẽ bị hạ xuống; dù người ấy làm cho mình mạnh mẽ trên đất, từ đó người ấy sẽ bị lôi ra; dù người ấy trốn mình giữa các dân tộc, từ đó người ấy cũng sẽ bị diệt trừ; dù người ấy xuống âm phủ, ở đó sự phán xét dành cho người ấy cũng sẽ rất lớn, và ở đó người ấy cũng sẽ không có bình an.
32 Nếu người ấy bị bắt làm tù binh, thì trên đường đi, kẻ thù sẽ giết người ấy; người ấy sẽ không còn tên tuổi hay dòng dõi nào trên khắp đất; vì người ấy sẽ bị nguyền rủa đời đời.
33 Và như vậy, điều đó đã được ghi chép và khắc trên các bảng đá trên trời, để làm cho hắn vào ngày phán xét, hầu cho hắn bị diệt trừ khỏi mặt đất.

CHƯƠNG 25

1 Và trong năm thứ hai của tuần lễ này, trong năm hồng ân này, Rebecca gọi con trai mình là Gia-cốp và nói với [2109 AM] rằng: 'Con ơi, đừng lấy vợ trong số các con gái của Ca-na-an, như Ê-sau, anh trai con, đã lấy hai vợ trong số các con gái của Ca-na-an, và họ đã làm cho tâm hồn mẹ cay đắng bởi tất cả những việc làm ô uế của họ: vì tất cả những việc làm của họ đều là dâm loạn và dâm dục, và không có sự công chính nào nơi họ, vì (việc làm của họ) là xấu xa.
2 Và ta, con trai ta, yêu con hết mực, và lòng ta cùng tình yêu thương của ta luôn chúc phúc cho con suốt ngày đêm.
3 Hỡi con trai ta, hãy nghe lời ta và làm theo ý mẹ con, chớ lấy vợ trong số các con gái xứ này, nhưng chỉ được lấy vợ trong nhà cha ta và trong dòng họ của cha ta. Con phải lấy vợ trong nhà cha ta, và Đức Chúa Trời Tối Cao sẽ ban phước cho con, và con cháu con sẽ là một thế hệ công chính và một dòng dõi thánh thiện.
4 Bấy giờ Gia-cốp nói với mẹ mình là Rê-bê-ca rằng: "Này mẹ, con mới chín tuần tuổi, con chưa từng biết đến hay đụng chạm đến người phụ nữ nào, cũng chưa từng đính hôn với ai, thậm chí cũng chẳng nghĩ đến chuyện lấy vợ trong số các con gái của Ca-na-an.
5 Vì con nhớ, thưa mẹ, lời của Áp-ra-ham, tổ phụ chúng ta, vì ông đã dặn con không được lấy vợ trong số các con gái của Ca-na-an, nhưng phải lấy vợ trong dòng dõi nhà cha con và trong bà con.
6 Ta đã nghe nói trước đây rằng Laban, anh trai ngươi, đã sinh con gái, và ta đã quyết định lấy vợ trong số họ.
7 Vì lý do đó, tôi đã giữ gìn tâm linh mình khỏi phạm tội hoặc bị hư hỏng trong mọi đường lối của mình suốt cả đời; vì về sự dâm dục và tà dâm, Áp-ra-ham, cha tôi, đã truyền dạy cho tôi nhiều điều răn.
8 Và, bất chấp tất cả những điều anh ấy đã truyền dạy cho tôi, suốt hai mươi hai năm qua, anh trai tôi vẫn cãi vã với tôi, thường xuyên nói với tôi rằng: 'Này anh, hãy cưới một trong hai người vợ của tôi đi'; nhưng tôi không chịu làm theo lời anh ấy.
9 Con xin thề trước mặt mẹ rằng suốt đời con sẽ không lấy vợ trong số con gái của dòng dõi Canaan, và con sẽ không làm điều ác như anh trai con đã làm.
10 Mẹ đừng sợ; hãy tin chắc rằng con sẽ làm theo ý mẹ và sống ngay thẳng, và sẽ không bao giờ làm hư hỏng đường lối của con.
11 Bấy giờ, bà ngước mặt lên trời, giơ hai tay lên, mở miệng và chúc tụng Đức Chúa Trời Chí Cao, Đấng đã tạo dựng trời đất, và bà tạ ơn, ngợi khen Ngài.
12 Bà nói: "Ngợi khen Đức Chúa Trời, và danh thánh của Ngài được chúc tụng đời đời, vì Ngài đã ban cho tôi Gia-cốp làm con trai thanh sạch và dòng dõi thánh; vì Gia-cốp thuộc về Ngài, và dòng dõi của Gia-cốp sẽ thuộc về Ngài mãi mãi và qua mọi thế hệ đời đời."
13 Lạy Chúa, xin chúc phúc cho người ấy, và đặt vào miệng con lời chúc phúc của sự công chính, để con cũng chúc phúc cho người ấy.
14 Vào giờ đó, khi thần linh công chính giáng xuống miệng bà, bà đặt hai tay lên đầu Gia-cốp và nói:
15 Lạy Chúa, Đấng công chính và Đức Chúa Trời muôn đời, chúc tụng Ngài, nguyện xin Ngài ban phước lành cho Ngài vượt qua mọi thế hệ loài người. Nguyện xin Ngài ban cho Con, Con Ta, con đường công chính, và tỏ bày sự công chính cho dòng dõi Con.
16 Nguyện xin Đức Chúa Trời ban cho con trai ngươi nhiều con trong suốt đời ngươi, và nguyện xin chúng sinh ra theo số tháng trong năm. Và nguyện xin con cháu chúng trở nên đông đúc và vĩ đại hơn cả các ngôi sao trên trời, và số lượng của chúng nhiều hơn cả cát biển.
17 Nguyện xin Đức Chúa Trời ban cho họ vùng đất tốt lành này - như Ngài đã phán rằng Ngài sẽ ban cho Áp-ra-ham và dòng dõi ông mãi mãi - Và nguyện xin họ giữ vùng đất ấy làm sở hữu đời đời.
18 Và nguyện xin con, hỡi con trai ta, được thấy những đứa con được chúc phúc trong suốt cuộc đời ta, và nguyện xin tất cả dòng dõi của con đều là một dòng dõi được chúc phúc và thánh thiện.
19 Và vì con đã làm cho tâm hồn mẹ con được tươi vui suốt đời, nên lòng mẹ đã sinh ra con chúc phúc cho con như vậy, [Tình yêu thương của mẹ] và bầu ngực của mẹ chúc phúc cho con, và miệng lưỡi của mẹ hết lời ca ngợi con.
20 Hãy sinh sôi nảy nở khắp mặt đất, nguyện dòng dõi ngươi được trọn vẹn trong niềm vui của trời đất đời đời; nguyện dòng dõi ngươi được vui mừng, và trong ngày hòa bình trọng đại, nguyện dòng dõi ngươi được bình an.
21 Nguyện danh ngươi và dòng dõi ngươi trường tồn đến muôn đời, Nguyện Đức Chúa Trời Tối Cao làm Đức Chúa Trời của họ, Nguyện Đức Chúa Trời công chính ở cùng họ, Và nhờ họ mà đền thánh của Ngài được xây dựng đến muôn đời.
22 Phước cho người nào chúc phước cho ngươi, và mọi kẻ nào gian dối rủa sả ngươi, đáng bị rủa sả.
23 Bà hôn ông và nói với ông: "Nguyện xin Chúa của thế gian yêu thương con như lòng mẹ con vui mừng và chúc phúc cho con." Rồi bà ngừng chúc phúc.

CHƯƠNG 26

1 Đến năm thứ bảy của tuần lễ này, Y-sác gọi Ê-sau, con trai cả của mình, và nói với anh rằng: 'Ta đã già rồi, con trai ta, và này, mắt ta mờ đi rồi, ta không biết ngày ta chết.
2 Giờ hãy cầm lấy vũ khí săn bắn của con, bao đựng tên và cung tên, ra đồng săn bắn và bắt lấy thịt nai cho ta, con trai ta, rồi làm cho ta món ăn ngon mà lòng ta yêu thích, và mang đến cho ta ăn, để lòng ta chúc phúc cho con trước khi ta chết.
3 Nhưng Rebecca nghe thấy Isaac nói chuyện với Esau.
4 Ê-sau lập tức ra đồng săn bắn, bắt thú và mang về cho cha mình.
5 Rồi Rebecca gọi Gia-cốp, con trai mình, đến và nói với anh rằng: "Này, mẹ nghe I-sác, cha con, nói với Ê-sau, anh con, rằng: 'Hãy săn bắn cho ta, làm cho ta món ăn ngon và đem về cho ta.'"
6 Ta có thể ăn và chúc phúc cho con trước mặt Chúa trước khi ta chết." Và bây giờ, con trai ta, hãy vâng lời ta trong điều ta truyền dạy: Hãy đi đến đàn chiên của con và mang về cho ta hai con dê con tốt, ta sẽ làm món thịt ngon cho cha con, món mà cha con thích, và con hãy mang đến cho cha con để cha con ăn và chúc phúc cho con trước mặt Chúa trước khi cha con chết, và để con được chúc phúc.
7 Gia-cốp nói với mẹ mình là Rê-bê: "Mẹ ơi, con sẽ không từ chối bất cứ thứ gì cha con muốn ăn và muốn ăn; chỉ có điều con sợ, mẹ ạ, rằng cha con sẽ nhận ra giọng con và muốn chạm vào con.
8 Ngươi biết rằng ta trơn tru, còn Ê-sau, anh trai ta, thì nhiều lông; ta sẽ hiện ra trước mắt hắn như một kẻ làm điều ác, và sẽ làm một việc mà hắn không truyền cho ta; hắn sẽ nổi giận với ta, và ta sẽ tự chuốc lấy lời nguyền rủa chứ không phải phước lành.
9 Và Rebecca, mẹ của cậu, nói với cậu rằng: "Con ơi, hãy nguyền rủa ta đi, chỉ cần vâng lời ta thôi."
10 Gia-cốp vâng lời mẹ mình, Rê-bê-ca, đi mua hai con dê con béo tốt, đem về cho mẹ, và mẹ anh làm món thịt ngon mà anh thích.
11 Và Rebecca lấy bộ quần áo đẹp của Esau, con trai cả của bà, đang ở trong nhà, và mặc cho Jacob, con trai út của bà, (bằng bộ quần áo đó), rồi lấy da dê con bôi lên tay và những chỗ hở trên cổ của Jacob.
12 Bà trao thịt và bánh đã chuẩn bị cho con trai mình là Gia-cốp.
13 Gia-cốp vào gặp cha mình và nói rằng: "Con là con trai của cha, con đã làm theo như cha dặn. Xin cha hãy đứng dậy, ngồi xuống và ăn những gì con đã bắt được, để linh hồn cha chúc phúc cho con."
14 Y-sác nói với con trai mình: "Sao con tìm thấy nhanh thế, con trai ta?"
15 Gia-cốp nói: "Vì Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của ngươi, đã khiến ta tìm thấy."
16 Y-sác nói với người ấy: "Hãy đến gần, để ta sờ xem ngươi có phải là Ê-sau, con trai ta không."
17 Gia-cốp đến gần I-sác, cha mình, và sờ vào ông, rồi nói: "Tiếng nói là của Gia-cốp, nhưng bàn tay là của Ê-sau."
18 Và ông không nhận ra Ngài, vì đó là một sự sắp đặt từ trời để tước bỏ khả năng nhận thức của ông; và Y-sác không nhận ra, vì tay ông đầy lông như tay anh trai mình là Ê-sau, nên ông đã chúc phúc cho Ngài.
19 Ông hỏi: "Ngươi có phải là con trai ta, Ê-sau không?" Người đáp: "Tôi là con trai ông." Ông nói tiếp: "Hãy đến gần ta để ta ăn thịt con vừa bắt được, con trai ta, hầu cho linh hồn ta chúc phúc cho con."
20 Rồi ông đem thức ăn đến gần, và ông đem rượu đến cho người ấy uống.
21 Và I-sác, cha của cậu, nói với cậu rằng: "Con ơi, hãy đến gần và hôn ta.
22 Rồi ông đến gần và hôn cậu. Ông ngửi mùi áo cậu, rồi chúc phúc cho cậu và nói: "Này, mùi của con trai ta giống như mùi của một cánh đồng đầy hạt mà Chúa đã ban phước.
23 Nguyện Chúa ban cho ngươi sương trời và sương đất, cùng nhiều lúa mì và dầu ô liu; nguyện các dân tộc phục vụ ngươi, và các dân tộc cúi lạy ngươi.
24 Hãy làm chủ anh em ngươi, và hãy để các con trai của mẹ ngươi cúi đầu trước ngươi; và nguyện xin mọi phước lành mà Chúa đã ban cho ta và cho Áp-ra-ham, cha ta, được ban cho ngươi và dòng dõi ngươi đời đời. Kẻ nào nguyền rủa ngươi thì đáng bị rủa sả, và kẻ nào chúc phúc cho ngươi thì đáng được chúc phúc.
25 Xảy ra khi I-sác vừa chúc phúc cho con trai mình là Gia-cốp, và Gia-cốp vừa ra khỏi cha mình là I-sác thì đi chỗ khác, còn Ê-sau, em trai của Gia-cốp, vừa đi săn về.
26 Rồi người ấy cũng làm món thịt ngon, đem đến cho cha mình và nói với cha rằng: "Cha ơi, hãy đứng dậy và ăn thịt thú rừng con làm để linh hồn cha chúc phúc cho con."
27 Y-sác, cha của người, hỏi người ấy rằng: "Ngươi là ai?" Người ấy đáp rằng: "Con là con trai cả của cha, là Ê-sau. Con đã làm theo như cha dặn dò."
28 Y-sác rất kinh ngạc và nói: "Ai là người đã săn bắt và mang đến cho ta, và ta đã ăn hết trước khi ngươi đến, và ta đã chúc phúc cho người ấy? Người ấy và toàn thể dòng dõi người ấy sẽ được chúc phúc đời đời."
29 Khi Ê-sau nghe những lời của cha mình là I-sác, thì ông kêu lên một tiếng rất lớn và cay đắng, và nói với cha mình rằng: "Xin cha cũng chúc phước cho con nữa."
30 Và ông nói với người ấy: "Anh ngươi đến bằng mưu mẹo, và đã cướp mất phước lành của ngươi." Người ấy đáp: "Bây giờ tôi biết tại sao tên của hắn là Gia-cốp; này, hắn đã chiếm đoạt tôi hai lần rồi: hắn đã cướp mất quyền thừa kế của tôi, và bây giờ hắn lại cướp mất phước lành của tôi."
31 Và ông nói: "Thưa cha, cha chẳng đã dành sẵn phước lành nào cho con sao?" Y-sác đáp lại Ê-sau rằng: "Này, ta đã lập nó làm chủ ngươi, và ta đã giao tất cả anh em nó làm tôi tớ cho nó, và ta cũng đã ban cho nó nhiều lúa mì, rượu và dầu. Giờ ta còn phải làm gì cho ngươi nữa đây, con trai ta?"
32 Ê-sau nói với cha mình là I-sác rằng: "Cha chỉ có một lời chúc phúc thôi sao? Xin cha cũng chúc phúc cho con nữa."
33 Ê-sau cất tiếng khóc than. Y-sác đáp lại và nói với ông rằng: "Này, nhà ngươi sẽ ở xa sương đất, và nhà ngươi sẽ ở xa sương trời.
34 Ngươi sẽ sống nhờ gươm của mình, và ngươi sẽ phục vụ anh em mình. Khi ngươi trở nên vĩ đại, và rũ bỏ ách của anh em mình khỏi cổ, ngươi sẽ phạm tội trọng đến chết, và dòng dõi ngươi sẽ bị diệt trừ khỏi mặt đất.
35 Ê-sau cứ liên tục đe dọa Gia-cốp vì lời chúc phúc mà cha anh đã chúc phúc cho anh, và anh tự nhủ trong lòng rằng: "Nguyện cho những ngày tang lễ của cha ta đến, để ta có thể giết anh trai ta là Gia-cốp."

CHƯƠNG 27

1 Lời của Ê-sau, con trai cả của bà, được báo cho Rê-bê-ca biết trong giấc mơ, và Rê-bê-ca sai người đi gọi Gia-cốp, con trai út của bà, đến.
2 và nói với ông rằng: 'Này, Ê-sau, anh trai ngươi, sẽ trả thù ngươi và giết ngươi.
3 Vậy nên, hỡi con trai ta, hãy vâng lời ta, đứng dậy và trốn đến nhà Laban, anh trai ta, tại Haran, và ở lại với anh ấy vài ngày cho đến khi anh trai con nguôi giận, quên hết những điều con đã làm; rồi ta sẽ sai người đến đón con từ đó.
4 Và Gia-cốp nói: "Tôi không sợ; nếu hắn muốn giết tôi, tôi sẽ giết hắn."
5 Nhưng bà nói với ông rằng: "Xin đừng để tôi mất cả hai con trai trong cùng một ngày."
6 Gia-cốp nói với mẹ mình là Rê-bê-ca rằng: "Này, mẹ biết cha con đã già yếu và mắt đã mờ, nếu con bỏ cha mà đi thì cha sẽ rất buồn vì con bỏ cha mà rời xa mẹ, và cha con sẽ nổi giận và nguyền rủa con. Con sẽ không đi; chỉ khi nào cha sai con đi thì con mới đi."
7 Và Rebecca nói với Gia-cốp: "Tôi sẽ vào nói chuyện với ông ấy, và ông ấy sẽ cho ngươi đi."
8 Rồi Rebecca vào nói với Isaac rằng: "Tôi chán ghét đời mình vì hai người con gái của Heth mà Esau đã cưới làm vợ; nếu Jacob cưới một người vợ trong số những người con gái xứ Canaan như thế, thì tôi còn sống để làm gì nữa, vì con gái xứ Canaan đều xấu xa."
9 Y-sác gọi Gia-cốp đến chúc phúc cho ông, khuyên bảo ông và nói rằng: "Ngươi chớ lấy vợ trong số các con gái của Ca-na-an;
10 Hãy đứng dậy và đi đến Mesopotamia, đến nhà của Bethuel, ông ngoại của ngươi, và cưới vợ trong số các con gái của Laban, anh trai của mẹ ngươi.
11 Nguyện Đức Chúa Trời Toàn Năng ban phước lành cho ngươi, làm cho dòng dõi ngươi sinh sôi nảy nở, để ngươi trở thành một cộng đoàn các dân tộc, và ban cho ngươi những phước lành của tổ phụ Áp-ra-ham, cho ngươi và dòng dõi ngươi sau này, để ngươi được thừa hưởng đất nơi ngươi cư ngụ và toàn bộ đất mà Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham: hãy đi bình an, con trai ta.
12 I-sác tiễn Gia-cốp đi, và ông đến Mê-sô-pô-ta-mi, đến nhà La-ban, con trai của Bê-tu-ên người Sy-ri, anh trai của Rê-bê-ca, mẹ của Gia-cốp.
13 Và xảy ra sau khi Gia-cốp đứng dậy đi đến Mê-sô-pô-ta-mi, thì lòng bà Rê-bê-ca đau buồn vì con trai mình và bà khóc.
14 Và I-sác nói với Rê-bê-ca: "Hỡi em gái, đừng khóc vì Gia-cốp, con trai ta; vì nó ra đi bình an, và sẽ trở về bình an.
15 Đức Chúa Trời Tối Cao sẽ gìn giữ người khỏi mọi điều ác và sẽ ở cùng người; vì Ngài sẽ không bỏ rơi người suốt đời;
16 Vì tôi biết rằng đường lối của Ngài sẽ được thịnh vượng trong mọi sự ở bất cứ nơi nào Ngài đi, cho đến khi Ngài trở về bình an với chúng ta, và chúng ta được gặp Ngài trong bình an.
17 Hỡi chị, đừng sợ hãi vì người ấy, vì người ấy đi trên con đường ngay thẳng và là người hoàn hảo; người ấy trung tín và sẽ không hư mất. Đừng khóc lóc.
18 Y-sác an ủi Rê-bê về con trai bà là Gia-cốp, và chúc phúc cho ông.
19 Và Gia-cốp đi từ Giếng Thề đến Ha-ran vào năm thứ nhất của tuần thứ hai trong năm Jubilee thứ bốn mươi tư, và ông đến Lu-xa trên núi, tức là Bê-thên, vào ngày trăng non của tháng thứ nhất trong tuần này, [21:15 AM] và ông đến nơi vào buổi tối và rẽ khỏi đường về phía tây đêm đó; và ông ngủ ở đó; vì mặt trời đã lặn.
20 Rồi ông lấy một hòn đá ở chỗ đó đặt dưới gốc cây, cạnh đầu mình, và ông đi đường một mình rồi ngủ thiếp đi.
21 Đêm đó, ông nằm mơ thấy một cái thang dựng trên đất, đỉnh thang vươn tới trời, và kìa, các thiên sứ của Chúa lên xuống trên thang ấy; và kìa, Chúa đứng trên thang ấy.
22 Đức Chúa Trời phán cùng Gia-cốp rằng: "Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, cha ngươi, và là Đức Chúa Trời của I-sác; Ta sẽ ban đất ngươi đang ngủ cho ngươi và cho dòng dõi ngươi sau này.
23 Dòng dõi ngươi sẽ đông đúc như bụi đất, ngươi sẽ gia tăng về phía tây và phía đông, về phía bắc và phía nam; và nhờ ngươi và dòng dõi ngươi mà tất cả các gia tộc của các dân tộc sẽ được phước.
24 Này, ta sẽ ở cùng ngươi, và sẽ giữ gìn ngươi khắp nơi ngươi đi, và ta sẽ đưa ngươi trở lại đất này bình an; vì ta sẽ không bỏ ngươi cho đến khi ta hoàn thành mọi điều ta đã bảo ngươi.
25 Gia-cốp tỉnh giấc và nói: "Quả thật đây là nhà của Đức Giê-hô-va, mà trước kia tôi không biết." Ông sợ hãi và nói: "Nơi này thật đáng sợ, chẳng phải là nhà của Đức Chúa Trời sao, và đây cũng là cửa trời."
26 Sáng sớm hôm sau, Gia-cốp dậy, lấy hòn đá đã đặt dưới đầu mình dựng lên làm cột đá báo hiệu, rồi đổ dầu lên đỉnh cột. Ông đặt tên cho nơi đó là Bê-thên; nhưng trước kia tên của nơi đó là Lu-xa.
27 Gia-cốp lập lời nguyện với Đức Giê-hô-va, rằng: "Nếu Đức Giê-hô-va ở cùng tôi, và gìn giữ tôi trên đường đi này, ban cho tôi bánh ăn và áo mặc, để tôi trở về nhà cha tôi bình an, thì Đức Giê-hô-va sẽ là Đức Chúa Trời của tôi, và hòn đá mà tôi đã dựng lên làm cột chỉ dấu tại nơi này sẽ là nhà của Đức Giê-hô-va; và tất cả những gì Ngài ban cho tôi, tôi sẽ dâng một phần mười cho Ngài, Đức Chúa Trời của tôi."

CHƯƠNG 28

1 Rồi ông tiếp tục cuộc hành trình, đến vùng đất phía đông, đến nhà Laban, anh trai của Rebecca, và ông ở lại với Laban, phục vụ Laban thay cho Rachel, con gái của Laban, trong một tuần.
2 Và trong năm đầu tiên của tuần lễ thứ ba [2122 AM], ông nói với Gia-cốp: 'Hãy giao vợ tôi cho tôi, người mà tôi đã phục vụ ông bảy năm'; và La-ban nói với Gia-cốp: 'Ta sẽ giao vợ ngươi cho ngươi.'
3 Laban mở tiệc, đem Lê-a, con gái cả của mình, gả cho Gia-cốp làm vợ, và đem Zi-la-pha, người hầu gái của mình, làm người hầu gái; Gia-cốp không biết điều đó, vì ông tưởng rằng nàng là Ra-chên.
4 Ông đi vào nhà bà, và kìa, bà là Lê-a; Gia-cốp nổi giận với La-ban, và nói với ông rằng: "Sao ông đối xử với tôi như vậy? Chẳng phải tôi phục vụ ông vì Ra-chên chứ không phải vì Lê-a sao? Sao ông lại đối xử bất công với tôi?"

5 Hãy đem con gái ngươi đi, ta sẽ đi; vì ngươi đã làm điều ác với ta.' Vì Gia-cốp yêu Ra-chên hơn Lê-a; vì mắt Lê-a yếu, nhưng dáng người rất xinh đẹp; còn Ra-chên thì có đôi mắt đẹp và dáng người xinh đẹp.
6 Laban nói với Gia-cốp: "Ở xứ chúng ta không có tục lệ như vậy, gả con gái út trước con gái cả." Làm như vậy là không đúng, vì đã có điều răn và ghi chép trong Kinh Thánh, rằng không ai được gả con gái út trước con gái cả; nhưng phải gả con gái cả trước, rồi sau đó mới gả con gái út. Người nào làm như vậy, thì trên trời sẽ ghi tội người đó, và không ai là người công chính khi làm điều đó, vì việc làm ấy là ác trước mặt Đức Chúa Trời.
7 Ngươi hãy truyền dạy cho con cái Y-sơ-ra-ên chớ làm điều này; chớ lấy người nhỏ hơn rồi mới trao người lớn hơn, vì đó là điều rất gian ác.
8 Laban nói với Gia-cốp: "Hãy để bảy ngày lễ này qua đi, rồi ta sẽ gả Ra-chên cho ngươi, để ngươi phục vụ ta thêm bảy năm nữa, chăn chiên của ta như ngươi đã làm trong tuần lễ trước."
9 Vào ngày bảy ngày lễ Lê-a đã qua, La-ban trao Ra-chên cho Gia-cốp, để nàng phục vụ ông thêm bảy năm nữa, và ông cũng trao Bi-la-ha, em gái của Si-pê, làm tôi tớ cho Ra-chên.
10 Ông còn phục vụ Ra-chên thêm bảy năm nữa, vì Lê-a đã được gả cho ông miễn phí.
11 Đức Chúa Trời mở lòng Leah, và bà thụ thai rồi sinh cho Jacob một con trai; ông đặt tên con là Reuben, vào ngày 14 tháng 9, năm thứ nhất của tuần lễ thứ ba. [2122 AM]
12 Nhưng bụng của Ra-chên đã đóng lại, vì Đức Chúa Trời thấy Lê-a bị ghét bỏ còn Ra-chên lại được yêu mến.
13 Gia-cốp lại ăn nằm với Lê-a, và bà thụ thai, sinh cho Gia-cốp một con trai thứ hai, đặt tên là Si-mê-ôn, vào ngày 21 tháng 10, năm thứ ba của tuần lễ này. [2124 AM]
14 Gia-cốp lại đến với Lê-a, và bà thụ thai, sinh cho ông một con trai thứ ba, và ông đặt tên con là Lê-vi, vào ngày trăng non tháng một năm thứ sáu của tuần này. [2127 AM]
15 Gia-cốp lại đến với bà, và bà thụ thai, sinh cho ông một con trai thứ tư, và ông đặt tên con là Giu-đa, vào ngày 15 tháng 3, năm thứ nhất của tuần lễ thứ tư. [2129 AM]
16 Vì tất cả những điều đó, Ra-chên ghen tị với Lê-a, vì nàng không sinh con, và nàng nói với Gia-cốp: "Hãy cho tôi con cái"; và Gia-cốp nói: "Ta có ngăn cản ngươi sinh con cho ngươi chăng? Ta có bỏ rơi ngươi chăng?"
17 Khi Ra-chên thấy Lê-a sinh cho Gia-cốp bốn con trai là Rê-bê-bên, Si-mê-ôn, Lê-vi và Giu-đa, bà nói với ông rằng: "Hãy đến với Bi-la, tôi tớ tôi, và nàng sẽ thụ thai, sinh cho tôi một con trai." (Và bà gả Bi-la, tôi tớ tôi, cho ông làm vợ).
18 Ông đến với bà, và bà thụ thai, sinh cho ông một con trai, và ông đặt tên con là Đan, vào ngày 9 tháng 6, năm thứ 6 của tuần lễ thứ 3. [2127 AM]
19 Gia-cốp lại đến với Bi-la lần thứ hai, và bà thụ thai, sinh cho Gia-cốp một con trai nữa. Ra-chên đặt tên con là Na-pthali, vào ngày mùng 5 tháng 7, năm thứ hai của tuần lễ thứ tư. [2130 AM]
20 Khi Lê-a thấy mình son sẻ và không sinh con được nữa, nàng ghen tị với Ra-chên, và nàng cũng gả người hầu gái của mình là Xil-pha cho Gia-cốp làm vợ. Xil-pha thụ thai và sinh một con trai, Lê-a đặt tên con là Gát vào ngày 12 tháng 8, năm thứ ba, tuần lễ thứ tư. [2131 AM]
21 Ông lại đến với bà, và bà thụ thai, sinh cho ông một con trai thứ hai, và Lê-a đặt tên con là A-sê, vào ngày thứ hai của tháng thứ mười một, năm thứ năm của tuần lễ thứ tư. [2133 AM]
22 Gia-cốp đến với Lê-a, và bà thụ thai, sinh một con trai, đặt tên là Ísa-cha vào ngày 4 tháng 5, năm 4 tuần lễ thứ tư,[2132 AM] và bà giao con cho một người vú nuôi.
23 Gia-cốp lại đến với bà, và bà thụ thai, sinh được hai con, một trai và một gái. Bà đặt tên con trai là Xa-bôn, và tên con gái là Đi-na, vào tháng thứ bảy, năm thứ sáu, tuần lễ thứ tư. [2134 AM]
24 Đức Chúa Trời thương xót Ra-chên, mở lòng bà ra, và bà thụ thai, sinh một con trai, đặt tên là Giô-sép, vào ngày trăng non tháng tư, năm thứ sáu, tuần thứ tư. [2134 AM]
25 Vào những ngày Giuse sinh ra, Gia-cốp nói với La-ban: "Hãy giao vợ và các con trai tôi cho tôi, rồi cho tôi về với cha tôi là I-sác, để tôi xây nhà; vì tôi đã hoàn thành nhiệm kỳ phục vụ ông vì hai con gái của ông, và giờ tôi sẽ về nhà cha tôi."
26 Laban nói với Gia-cốp: "Hãy ở lại với ta để nhận tiền công, rồi chăn bầy chiên của ta lần nữa, và nhận tiền công của ngươi."
27 Và họ đồng ý với nhau rằng ông ta sẽ trả công cho người ấy bằng những con chiên con và dê con mới sinh có màu đen, đốm và trắng, (những con này) sẽ là tiền công của người ấy.
28 Tất cả các con chiên đều sinh ra những con có đốm, lốm đốm và đen, đủ loại màu sắc khác nhau; chúng lại sinh ra những con chiên con giống như chúng; tất cả những con có đốm đều thuộc về Gia-cốp, còn những con không có đốm đều thuộc về La-ban.
29 Và tài sản của Gia-cốp gia tăng rất nhiều, ông có bò, cừu, lừa, lạc đà, và đầy tớ nam nữ.
30 La-ban và các con trai ông ghen tị với Gia-cốp, nên La-ban lấy lại đàn chiên của Gia-cốp và theo dõi ông với ý đồ xấu xa.

CHƯƠNG 29

1 Khi Ra-chên sinh Giô-sép, La-ban đi xén lông chiên; vì họ ở cách đó ba ngày đường.
2 Gia-cốp thấy La-ban sắp đi xén lông cừu, liền gọi Lê-a và Ra-chên lại, và nói lời ân cần với họ rằng họ hãy cùng ông đến xứ Ca-na-an.
3 Vì ông thuật lại cho họ nghe những gì ông đã thấy trong giấc mơ, cả những điều Đức Chúa Trời đã phán bảo ông rằng ông phải trở về nhà cha mình, và họ nói: "Chúng tôi sẽ đi theo ông đến bất cứ nơi nào ông đến."
4 Gia-cốp chúc tụng Đức Chúa Trời của I-sác, cha mình, và Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, ông nội mình; rồi ông đứng dậy, cùng vợ con mình lên ngựa, mang theo tất cả tài sản của mình, vượt sông, đến xứ Ghê-lê-át. Gia-cốp giấu kín ý định của mình với La-ban và không nói cho ông biết.
5 Và vào năm thứ bảy, tuần lễ thứ tư, Gia-cốp quay mặt về phía Gilead vào tháng thứ nhất, tức ngày 21. [2135 AM] Và La-ban đuổi theo ông và bắt kịp Gia-cốp trên núi Gilead vào tháng thứ ba, tức ngày 13.
6 Đức Chúa Trời không cho phép ông ta làm hại Gia-cốp; vì Ngài hiện ra với ông trong giấc mơ ban đêm. Và La-ban nói với Gia-cốp.

7 Đến ngày 15 tháng ấy, Gia-cốp làm tiệc chiêu đãi La-ban và tất cả những người cùng đi với ông. Gia-cốp thề với La-ban ngày hôm đó, và La-ban cũng thề với Gia-cốp rằng cả hai sẽ không vượt qua núi Gilead để đến gặp nhau với ý đồ xấu xa.
8 Và ông đã lập một đống ở đó để làm chứng; vì vậy, nơi đó được gọi là 'Đống Chứng Nhân', theo tên của đống chứng này.
9 Nhưng trước kia, người ta gọi xứ Gilead là xứ của người Rephaim; vì đó là xứ của người Rephaim, và người Rephaim sinh ra ở đó, là những người khổng lồ cao từ mười, chín, tám đến bảy cubit.
10 Nơi ở của họ trải dài từ xứ Ammon đến núi Hermon, và các kinh đô của vương quốc họ là Karnaim, Ashtaroth, Edrei, Misur và Beon.
11 Chúa đã tiêu diệt chúng vì sự gian ác trong việc làm của chúng; vì chúng rất độc ác, và người Amorit đã sống ở chỗ chúng, gian tà và tội lỗi, và ngày nay không có dân tộc nào phạm đến cùng tất cả tội lỗi của họ, và họ không còn sống lâu trên đất nữa.
12 Gia-cốp đuổi La-ban đi, rồi ông sang xứ Mê-sô-pô-ta-mi, tức xứ phía Đông, còn Gia-cốp trở về xứ Gi-lê-át.
13 Đến tháng thứ chín, ngày mười một, ông vượt qua sông Gia-bô. Ngày hôm đó, Ê-sau, anh trai ông, đến gặp ông, và hai người hòa giải với nhau, rồi rời khỏi ông và đi đến xứ Se-ir, còn Gia-cốp thì ở trong lều.
14 Và trong năm đầu tiên của tuần lễ thứ năm trong năm hồng ân này [2136 AM], ông vượt sông Jordan, và ở bên kia sông Jordan, và ông chăn chiên của mình từ biển Hep đến Bethshan, đến Dothan và đến rừng Akrabbim.
15 Rồi ông gửi cho cha mình là I-sác tất cả tài sản, quần áo, thức ăn, thịt, nước uống, sữa, bơ, pho mát và một ít chà là từ thung lũng.
16 Và cũng bốn lần một năm, vào giữa các tháng, giữa mùa cày cấy và mùa gặt hái, giữa mùa thu và mùa mưa, giữa mùa đông và mùa xuân, đến tháp của Abraham.
17 Vì Y-sác đã trở về từ Giếng Thề và lên tháp của cha mình là Áp-ra-ham, và ông ở đó riêng với con trai mình là Ê-sau.
18 Vì trong những ngày Gia-cốp đi đến Mê-sô-pô-ta-mi, Ê-sau cưới Ma-la-ta, con gái của Ích-ma-ên, và gom tất cả bầy chiên của cha mình và các vợ mình lại, rồi lên núi Sê-ri và ở trên đó, để Y-sác, cha mình, ở lại Giếng Thề Nguyện một mình.
19 I-sác đi lên từ Giếng Thề và ở trong tháp của Áp-ra-ham, cha mình, trên núi Hê-bôn.
20 Gia-cốp gửi đến đó tất cả những gì mình thường gửi cho cha mẹ, mọi thứ họ cần; và họ hết lòng chúc phúc cho Gia-cốp.

CHƯƠNG 30

1 Và trong năm đầu tiên của tuần lễ thứ sáu [2143 AM], ông lên Salem, phía đông Shechem, trong hòa bình, vào tháng thứ tư.
2 Tại đó, họ đưa Đinah, con gái của Gia-cốp, đến nhà Si-chem, con trai của Ha-mô, người Hi-vít, quan trấn thủ xứ đó, và ông ta đã ăn nằm với nàng và làm ô uế nàng, lúc đó nàng mới mười hai tuổi.
3 Và ông nài nỉ cha mình và các anh em của nàng cho phép gả nàng cho ông làm vợ. Gia-cốp và các con trai ông nổi giận vì những người ở Si-chem; vì chúng đã làm ô uế Đi-na, em gái của họ, và chúng đã nói lời ác ý, lừa dối và dụ dỗ họ.
4 Si-mê-ôn và Lê-vi bất ngờ đến Si-chem và thi hành án tử hình đối với tất cả đàn ông ở Si-chem, giết hết tất cả những người họ tìm thấy trong đó, không để lại một người nào sống sót: họ giết tất cả trong sự hành hạ vì họ đã sỉ nhục em gái của họ là Đi-na.
5 Từ nay về sau, chớ để điều đó xảy ra nữa, để con gái của Israel không bị ô uế; vì phán xét đã được định sẵn trên trời đối với chúng, rằng chúng phải dùng gươm tiêu diệt tất cả người Sichem vì chúng đã làm ô nhục Israel.
6 Chúa đã phó họ vào tay con cháu Gia-cốp để họ tiêu diệt họ bằng gươm và thi hành án tử hình trên họ, hầu cho việc một trinh nữ Y-sơ-ra-ên bị ô uế không bao giờ xảy ra nữa.
7 Và nếu có người đàn ông nào trong Israel muốn gả con gái hoặc em gái mình cho người đàn ông nào thuộc dòng dõi dân ngoại, thì người đó chắc chắn sẽ bị xử tử và bị ném đá đến chết; vì người đó đã làm ô nhục Israel; và họ sẽ thiêu sống người đàn bà ấy, vì nàng đã làm ô danh nhà cha mình, và nàng sẽ bị diệt trừ khỏi Israel.
8 Chớ để có người đàn bà ngoại tình hay sự ô uế nào trong Y-sơ-ra-ên suốt các thế hệ trên đất; vì Y-sơ-ra-ên là thánh thuộc về Đức Giê-hô-va, và hễ ai làm ô uế Y-sơ-ra-ên chắc chắn sẽ phải chết: họ sẽ ném đá người đó đến chết.
9 Vì như vậy đã được quy định và ghi chép trong các bảng đá trên trời về toàn thể dòng dõi Y-sơ-ra-ên: kẻ nào làm ô uế (nó) chắc chắn sẽ chết và bị ném đá đến chết.
10 Luật này không có giới hạn về ngày tháng, không có sự tha thứ, cũng không có sự chuộc tội nào cả; nhưng người nào làm ô uế con gái mình sẽ bị diệt trừ giữa toàn dân Y-sơ-ra-ên, vì người ấy đã dâng dòng dõi mình cho Ô-lô và phạm tội tà ác làm ô uế dòng dõi ấy.
11 Hỡi Môi-se, hãy truyền dạy và khuyên bảo con cái Y-sơ-ra-ên chớ gả con gái mình cho người ngoại, và chớ lấy con gái của người ngoại làm con trai, vì điều đó là ghê tởm trước mặt Đức Chúa Trời.
12 Vì lý do đó, tôi đã viết cho anh em bằng lời của Luật pháp tất cả những việc làm của dân Si-chem, những việc họ đã làm chống lại Đi-na, và cách các con trai của Gia-cốp đã nói rằng: 'Chúng tôi sẽ không gả con gái mình cho người đàn ông nào không chịu phép cắt bì; vì điều đó sẽ là sự sỉ nhục cho chúng tôi.'
13 Đó là điều ô uế đối với Israel, đối với những người đang sống ở đó, và đối với những người lấy con gái của dân ngoại; vì điều này là ô uế và ghê tởm đối với Israel.
14 Israel sẽ không được miễn khỏi sự ô uế này nếu họ lấy vợ là con gái của dân ngoại, hoặc đã gả con gái mình cho người đàn ông nào thuộc dân ngoại.
15 Vì sẽ có tai họa chồng chất tai họa, lời nguyền rủa chồng chất lời nguyền rủa, mọi sự phán xét, tai họa và lời nguyền rủa sẽ giáng xuống trên người ấy: nếu người ấy làm điều đó, hoặc nhắm mắt làm ngơ trước những kẻ phạm tội ô uế, hoặc những kẻ làm ô uế nơi thánh của Chúa, hoặc những kẻ xúc phạm danh thánh của Ngài, (thì) cả dân tộc sẽ cùng nhau bị phán xét vì mọi sự ô uế và xúc phạm của người ấy.
16 Sẽ không có sự thiên vị nào, cũng không có sự quan tâm nào đến ai, không có việc nhận lãnh hoa quả, lễ vật, lễ vật thiêu, mỡ, hay hương thơm của gia vị nào để chấp nhận

chúng; và mọi người nam hay người nữ trong Y-sơ-ra-ên làm ô uế nơi thánh đều sẽ phải chịu số phận như vậy.
17 Vì lý do này, ta đã truyền lệnh cho ngươi, rằng: 'Hãy làm chứng điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: hãy xem dân Si-chem và con cháu họ đã ra sao: họ bị nộp vào tay hai con trai của Gia-cốp, và họ đã giết họ dưới sự tra tấn, và điều đó được kể là công chính cho họ, và điều đó đã được ghi chép lại cho họ như là sự công chính.
18 Dòng dõi Lê-vi được chọn làm thầy tế lễ, và trở thành người Lê-vi, để họ phục vụ trước mặt Chúa, như chúng ta, mãi mãi, và để Lê-vi và các con trai ông được chúc phúc đời đời; vì ông sốt sắng thi hành sự công chính, phán xét và báo thù tất cả những kẻ nổi dậy chống lại Y-sơ-ra-ên.
19 Vì vậy, họ ghi chép trên các bảng đá trên trời để làm chứng cho Ngài về sự chúc phúc và sự công chính trước mặt Đức Chúa Trời toàn năng:
20 Và chúng ta nhớ đến sự công chính mà người ấy đã thực hiện trong suốt cuộc đời mình, vào mọi thời điểm trong năm; cho đến một ngàn thế hệ, người ta sẽ ghi chép lại điều đó, và điều đó sẽ đến với người ấy và con cháu người ấy sau này, và người ấy đã được ghi tên trên các bảng đá trên trời như một người bạn và một người công chính.
21 Ta đã viết tất cả những điều này cho ngươi, và đã truyền cho ngươi nói với con cái Y-sơ-ra-ên rằng chúng chớ phạm tội, chớ vi phạm các điều răn, chớ phá vỡ giao ước đã được lập cho chúng, (nhưng) chúng phải giữ trọn giao ước đó và được ghi tên là bạn hữu.
22 Nhưng nếu họ phạm tội và làm điều ô uế trong mọi cách, thì tên họ sẽ được ghi trên bảng đá trên trời là kẻ thù nghịch, và họ sẽ bị xóa khỏi sách sự sống, và tên họ sẽ được ghi trong sách những kẻ sẽ bị hủy diệt và những kẻ sẽ bị nhổ tận gốc khỏi mặt đất.
23 Vào ngày các con trai của Gia-cốp giết Si-chem, có một bản ghi chép được viết trên trời để khen ngợi họ rằng họ đã thi hành sự công chính, sự ngay thẳng và sự báo thù đối với những kẻ tội lỗi, và điều đó được ghi chép như một lời chúc phúc.
24 Họ đem Dinah, em gái của họ, ra khỏi nhà Sichem, và bắt giữ tất cả mọi thứ ở Sichem, chiên, bò, lừa, cùng tất cả của cải và bầy chiên của họ, rồi đem tất cả đến cho Gia-cốp, cha của họ.
25 Và ông quở trách họ vì họ đã dùng gươm giết thành, bởi vì ông sợ những người sống trong xứ đó, là người Ca-na-an và người Pê-rít.
26 Và sự khiếp sợ của Chúa bao trùm khắp các thành phố xung quanh Sichem, nên họ không dám đuổi theo con cái của Gia-cốp; vì sự kinh hãi đã ập đến họ.

CHƯƠNG 31

1 Vào ngày trăng non của tháng đó, Gia-cốp nói với toàn thể dân nhà mình rằng: “Hãy thanh tẩy mình và thay áo quần, rồi chúng ta hãy đứng dậy và đi lên Bê-thên, nơi ta đã lập lời hứa với Đức Chúa Trời vào ngày ta trốn khỏi Ê-sau, anh trai ta, vì người đã ở với ta và đưa ta vào đất này bình an; và hãy loại bỏ các thần ngoại lai đang ở giữa các ngươi.”
2 Họ nộp lại các thần ngoại giáo, những vật đeo trên tai và trên cổ, cùng những tượng thần mà Ra-chên đã lấy trộm từ La-ban, cha mình, và trao toàn bộ cho Gia-cốp. Ông đốt, đập vỡ chúng và tiêu hủy, rồi giấu chúng dưới một cây sồi ở xứ Si-chem.
3 Vào ngày trăng non tháng thứ bảy, ông lên Bêthel. Ông dựng một bàn thờ tại nơi mình đã ngủ, và dựng một cột đá ở đó, rồi sai người báo cho cha mình là I-sác đến dự lễ tế, và cho mẹ mình là Rê-bê-ca.
4 Y-sác nói: “Hãy để con trai ta là Gia-cốp đến, và cho ta gặp nó trước khi ta chết.”
5 Gia-cốp đi đến nhà cha mình là I-sác và mẹ mình là Rê-bê-ca, nhà của cha mình là Áp-ra-ham, và ông dẫn theo hai con trai mình là Lê-vi và Giu-đa, đến nhà cha mình là I-sác và mẹ mình là Rê-bê-ca.
6 Và Rebecca từ trên tháp đi ra phía trước để hôn và ôm Jacob; vì tâm hồn bà đã được hồi sinh khi nghe nói: 'Này, Jacob con trai bà đã trở về'; và bà hôn ông.
7 Bà thấy hai con trai ông, nhận ra chúng và hỏi ông: “Đây có phải là con trai ông không, con trai của ta?” Bà ôm hôn chúng và chúc phúc cho chúng, nói rằng: “Nhờ các ngươi mà dòng dõi Áp-ra-ham sẽ trở nên lừng lẫy, và các ngươi sẽ là nguồn phước lành trên đất.”
8 Gia-cốp vào phòng cha mình, nơi ông đang nằm, và hai con trai ông cũng ở đó. Gia-cốp nắm lấy tay cha mình, cúi xuống hôn ông, còn Y-sác ôm chặt lấy cổ Gia-cốp con trai mình và khóc trên cổ ông.
9 Bóng tối rời khỏi mắt I-sác, và ông thấy hai con trai của Gia-cốp, Lê-vi và Giu-đa, và ông nói: “Đây có phải là con trai của ngươi không, con trai ta? Vì chúng giống ngươi.”
10 Và ông nói với người ấy rằng họ quả thật là con trai ông: 'Ngươi quả thật đã thấy rằng họ quả thật là con trai ta'.
11 Họ đến gần Ngài, Ngài quay lại hôn họ và ôm cả hai người vào lòng.
12 Thần Khí tiên tri giáng xuống miệng ông, và ông nắm tay phải Lê-vi, tay trái Giu-đa.
13 Rồi Ngài quay sang Lê-vi trước, và bắt đầu chúc phúc cho ông trước, và nói với ông rằng: Nguyện Đức Chúa Trời muôn loài, Chúa của muôn thời đại, chúc phúc cho ngươi và con cháu ngươi trong suốt muôn đời.
14 Nguyện xin Chúa ban cho ngươi và dòng dõi ngươi sự vĩ đại và vinh quang lớn lao, và khiến ngươi và dòng dõi ngươi, trong số tất cả mọi người, được đến gần Ngài để phục vụ trong nơi thánh của Ngài với tư cách là các thiên sứ hiện diện và là những người thánh. Cũng như họ, dòng dõi con trai ngươi sẽ được vinh hiển, vĩ đại và thánh thiện, và nguyện xin Ngài làm cho họ trở nên vĩ đại đến muôn đời.
15 Họ sẽ là các quan xét, các quan trưởng và các thủ lĩnh của toàn thể dòng dõi Gia-cốp; Họ sẽ rao giảng lời Chúa cách công chính, và họ sẽ xét xử mọi phán quyết của Ngài cách công chính. Họ sẽ bày tỏ đường lối của Ta cho Gia-cốp và các lối đi của Ta cho Y-sơ-ra-ên. Phước lành của Chúa sẽ được ban cho miệng họ để chúc phúc cho toàn thể dòng dõi người yêu dấu.
16 Mẹ ngươi đã đặt tên ngươi là Lê-vi, và bà đã đặt tên ngươi thật chính đáng; Ngươi sẽ được kết hợp với Đức Chúa Trời và làm bạn với tất cả các con trai của Gia-cốp; Hãy để bàn ăn của Ngài thuộc về ngươi, và ngươi cùng các con trai ngươi hãy ăn ở đó; Nguyện bàn ăn của ngươi được đầy đủ cho mọi thế hệ, và thức ăn của ngươi sẽ không bao giờ thiếu cho đến muôn đời.
17 Nguyện cho tất cả những kẻ ghét ngươi đều phải quỳ xuống trước mặt ngươi, và nguyện cho tất cả kẻ thù nghịch

ngươi đều bị diệt vong; phước thay cho người nào chúc phúc cho ngươi, và rủa sả mọi dân tộc nào rủa sả ngươi.
18 Đức Chúa Trời phán với Giu-đa rằng: "Nguyện Đức Giê-hô-va ban cho ngươi sức mạnh và quyền lực để giày đạp những kẻ thù ghét ngươi; ngươi sẽ làm vua, ngươi và một trong các con trai ngươi, cai quản các con trai của Gia-cốp; Nguyện danh ngươi và danh các con trai ngươi sẽ vang khắp mọi xứ và mọi vùng. Bấy giờ, các dân ngoại sẽ khiếp sợ trước mặt ngươi, và muôn dân sẽ run rẩy.
19 Nơi ngươi sẽ có sự giúp đỡ của Gia-cốp, và nơi ngươi sẽ có sự cứu rỗi của Y-sơ-ra-ên.
20 Khi Ngài ngồi trên ngai vinh hiển của sự công chính Ngài, thì sẽ có sự bình an lớn lao cho toàn thể dòng dõi con cái của Đấng yêu dấu; Phước thay cho người chúc phước cho Ngài, và tất cả những kẻ ghét Ngài, làm khổ Ngài và nguyền rủa Ngài sẽ bị diệt trừ và hủy diệt khỏi mặt đất và bị nguyền rủa.
21 Quay lại, ông hôn và ôm lấy con trai mình lần nữa, và rất vui mừng; vì ông đã thấy các con trai của Gia-cốp, con trai ông, bằng xương bằng thịt.
22 Rồi ông đi ra từ giữa hai chân mình, quỳ xuống và cúi lạy ông, chúc phúc cho họ, và đêm đó ông ở lại đó với cha mình là I-sác, và họ ăn uống trong vui vẻ.
23 Ông cho hai con trai của Gia-cốp ngủ, một người bên tay phải và một người bên tay trái, và điều đó được kể là sự công chính cho ông.
24 Và Gia-cốp thuật lại cho cha mình mọi điều trong đêm, về việc Đức Giê-hô-va đã tỏ lòng thương xót lớn lao với ông như thế nào, và Ngài đã ban phước cho ông trong mọi đường lối, và bảo vệ ông khỏi mọi điều ác.
25 Và Y-sác chúc tụng Đức Chúa Trời của tổ phụ Áp-ra-ham, Đấng không hề rút lại lòng thương xót và sự công chính của Ngài đối với các con trai của tôi tớ Ngài là Y-sác.
26 Sáng hôm sau, Gia-cốp thuật lại cho cha mình là I-sác lời hứa nguyện mà ông đã hứa với Đức Chúa Trời, và khải tượng mà ông đã thấy, rằng ông đã xây một bàn thờ, và mọi thứ đã sẵn sàng để dâng tế lễ trước mặt Đức Chúa Trời như ông đã hứa nguyện, và rằng ông đã đến để đặt con lừa lên lưng con lừa.
27 Y-sác nói với Gia-cốp con trai mình rằng: "Ta không thể đi cùng con được nữa, vì ta đã già yếu và không còn sức để đi đường dài. Con hãy đi bình an, vì hôm nay ta đã 165 tuổi rồi, ta không còn đủ sức để đi nữa. Hãy để mẹ con (ngồi trên lưng lừa) và đi cùng con."
28 Và ta biết, hỡi con trai ta, rằng con đã đến vì ta, và nguyện ngày hôm nay là ngày phước lành, ngày mà con đã thấy ta sống và ta cũng đã thấy con, hỡi con trai ta.
29 Nguyện ngươi được thịnh vượng và hoàn thành lời nguyện ngươi đã hứa; chớ bỏ lời nguyện đó; vì ngươi sẽ phải chịu trách nhiệm về lời nguyện ấy; vậy nên bây giờ hãy mau chóng thực hiện nó, và nguyện xin Đấng đã tạo dựng muôn vật, Đấng mà ngươi đã hứa nguyện, hài lòng.
30 Ông nói với Rebecca: "Hãy đi cùng Gia-cốp, con trai ngươi"; và Rebecca đi cùng Gia-cốp, con trai bà, và Đê-bô-ra cũng đi cùng bà, và họ đến Bê-thên.
31 Gia-cốp nhớ lại lời cầu nguyện mà cha ông đã chúc phúc cho ông và hai con trai ông là Lê-vi và Giu-đa, và ông vui mừng chúc tụng Đức Chúa Trời của tổ phụ mình, Áp-ra-ham và I-sác.
32 Và ông nói: "Bây giờ tôi biết rằng tôi có một niềm hy vọng đời đời, và các con trai tôi cũng vậy, trước mặt Đức Chúa Trời của muôn loài"; và như vậy đã được định sẵn về hai người; và họ ghi lại điều đó như một chứng cớ đời đời cho họ trên các bảng đá trên trời về việc Y-sác đã chúc phúc cho họ.

CHƯƠNG 32

1 Đêm đó, ông ở lại Bêthel, và Lê-vi nằm mơ thấy họ đã lập và phong ông làm thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí Cao, ông và các con trai ông sẽ mãi mãi giữ chức vụ đó; ông tỉnh giấc và chúc tụng Chúa.
2 Sáng sớm ngày 14 tháng ấy, Gia-cốp dậy sớm và dâng phần mười của tất cả những người đi cùng ông, cả người lẫn gia súc, cả vàng bạc châu báu và mọi đồ dùng, y phục, phải, ông đã dâng phần mười của tất cả mọi thứ.
3 Trong những ngày ấy, Ra-chên mang thai con trai là Bên-gia-min. Gia-cốp đếm các con trai mình từ trên xuống dưới, và Lê-vi được hưởng phần của Chúa, cha ông mặc cho ông y phục chức tư tế và ban cho ông đầy đủ quyền hạn.
4 Đến ngày 15 tháng này, ông đem lên bàn thờ 14 con bò đực, 28 con cừu đực, 49 con cừu cái, 7 con cừu non và 21 con dê con làm lễ vật thiêu trên bàn thờ tế lễ, rất đẹp lòng Đức Chúa Trời vì có mùi thơm dễ chịu.
5 Đây là lễ vật của ông, do lời hứa mà ông đã lập rằng ông sẽ dâng một phần mười, cùng với lễ vật hoa quả và lễ vật rượu của họ.
6 Khi lửa đã thiêu rụi hết, ông đốt hương trên lửa, và dâng lễ tạ ơn hai con bò đực, bốn con cừu đực, bốn con cừu cái, bốn con dê đực, hai con cừu một tuổi và hai con dê con; ông làm như vậy hằng ngày trong bảy ngày.
7 Ông và tất cả các con trai cùng những người của ông đã ăn uống vui vẻ ở đó trong bảy ngày, chúc tụng và tạ ơn Chúa, Đấng đã giải cứu ông khỏi mọi hoạn nạn và ban cho ông lời hứa nguyện.
8 Ông dâng phần mười tất cả các loài vật thanh sạch và làm lễ tế thiêu, nhưng các loài vật thanh sạch thì ông không dâng cho Lê-vi con trai mình, và Lê-vi giao cho ông tất cả linh hồn của loài người.
9 Lê-vi đảm nhận chức vụ thầy tế lễ tại Bê-thên trước mặt Gia-cốp, cha ông, thay mặt mười anh em mình; ông làm thầy tế lễ ở đó, và Gia-cốp đã lập lời thề nguyện: như vậy, ông lại dâng phần mười cho Chúa và thánh hóa nó, và nó trở nên thánh cho Ngài.
10 Vì lý do đó, luật lệ về việc dâng phần mười đã được quy định trên các bảng đá trên trời, hàng năm phải ăn phần mười trước mặt Chúa, tại nơi mà danh Ngài được chọn để ngự trị; và luật lệ này không có giới hạn về ngày tháng cho đến đời đời.
11 Điều răn này được viết ra để được thực hiện từ năm này sang năm khác khi dâng phần mười thứ hai trước mặt Chúa tại nơi đã chọn, và không được để lại gì từ phần đó từ năm này sang năm sau.
12 Vì trong năm đó, hạt giống sẽ được ăn cho đến những ngày thu hoạch hạt giống trong năm, rượu sẽ được uống cho đến những ngày thu hoạch rượu, và dầu sẽ được dùng cho đến những ngày thu hoạch của nó.
13 Và tất cả những gì còn sót lại và trở nên cũ kỹ, hãy coi đó là ô uế; hãy đốt chúng đi, vì chúng là chất ô uế.
14 Hãy cùng nhau ăn trong nơi thánh, và đừng để thức ăn bị ôi thiu.

15 Tất cả phần mười của bò và chiên đều phải được thánh hiến cho Chúa, và thuộc về các thầy tế lễ của Ngài, họ sẽ ăn phần mười đó trước mặt Ngài hằng năm; vì như vậy đã được quy định và ghi chép về phần mười trên các bảng đá trên trời.
16 Đêm hôm sau, ngày 22 tháng đó, Gia-cốp quyết định xây dựng nơi đó, xây tường bao quanh sân, thánh hóa nơi đó và làm cho nó trở nên thánh thiêng mãi mãi, cho chính ông và con cháu ông về sau.
17 Ban đêm, Đức Chúa Trời hiện ra với ông và chúc phúc cho ông, phán rằng: "Tên ngươi sẽ không được gọi là Gia-cốp nữa, nhưng người ta sẽ gọi ngươi là Y-sơ-ra-ên."
18 Đức Chúa Trời lại phán với ông rằng: "Ta là Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo dựng trời và đất; Ta sẽ làm cho dòng dõi ngươi gia tăng và sinh sôi nảy nở vô cùng; từ dòng dõi ngươi sẽ xuất hiện các vua, và họ sẽ cai trị khắp mọi nơi mà chân người đã đặt đến.
19 Ta sẽ ban cho dòng dõi ngươi toàn bộ trái đất dưới trời, và chúng sẽ cai trị các dân tộc theo ý muốn của mình, sau đó chúng sẽ chiếm hữu toàn bộ trái đất và thừa kế nó mãi mãi.
20 Đức Chúa Trời nói xong với ông, rồi rời khỏi ông. Gia-cốp nhìn lên cho đến khi Ngài thăng thiên.
21 Ban đêm, ông thấy một khải tượng, và kìa, một thiên sứ từ trời xuống, tay cầm bảy bảng đá, và thiên sứ trao chúng cho Gia-cốp. Gia-cốp đọc chúng và biết mọi điều đã chép trong đó, những điều sẽ xảy đến cho ông và các con cháu ông suốt muôn đời.
22 Rồi ông chỉ cho ông tất cả những điều đã được viết trên các bảng đá, và nói với ông rằng: "Đừng xây dựng nơi này, đừng làm cho nó trở thành đền thờ đời đời, và đừng ở lại đây; vì đây không phải là nơi thích hợp. Hãy về nhà của Áp-ra-ham, cha ngươi, và ở với I-sác, cha ngươi, cho đến ngày cha ngươi qua đời.
23 Vì ngươi sẽ chết trong bình an tại Ai Cập, và tại đất này, ngươi sẽ được chôn cất trọng thể trong mộ tổ phụ ngươi, cùng với Áp-ra-ham và I-sác.
24 Đừng sợ hãi, vì như ngươi đã thấy và đọc, mọi sự sẽ xảy ra như vậy; hãy ghi chép lại mọi điều ngươi đã thấy và đọc.
25 Gia-cốp thưa rằng: "Lạy Chúa, làm sao con nhớ hết những điều con đã đọc và đã thấy?" Đức Chúa Trời đáp rằng: "Ta sẽ nhắc con nhớ lại tất cả những điều đó."
26 Rồi ông rời khỏi đó, tỉnh giấc và nhớ lại mọi điều mình đã đọc và thấy, nên ông ghi chép lại tất cả những điều mình đã đọc và thấy.
27 Và tại đó, ông lại cử hành lễ thêm một ngày nữa, và ông dâng tế lễ trong ngày đó theo như những ngày trước, và đặt tên ngày đó là 'Ngày Thêm vào', vì ngày này được thêm vào, còn những ngày trước ông gọi là 'Lễ Hội'.
28 Và như vậy, điều đó đã được tỏ ra và được ghi chép trên các bảng đá trên trời: vì thế, người ta đã mặc khải cho ông rằng ông phải cử hành lễ này và thêm nó vào bảy ngày lễ.
29 Và ngày đó được gọi là 'Ngày Thêm', vì nó được ghi vào danh sách các ngày lễ, theo số ngày trong năm.
30 Vào ban đêm, ngày 23 tháng này, Deborah, người hầu gái của Rebecca, qua đời, và họ chôn cất bà dưới thành phố, dưới gốc cây sồi bên sông. Ông đặt tên cho nơi này là 'Sông Deborah', và cây sồi là 'Sồi than khóc của Deborah'.
31 Rồi Rebecca đi về nhà cha mình là Isaac, và Jacob sai bà đem cừu đực, cừu cái và dê đực đến để bà chuẩn bị bữa ăn cho cha mình theo ý muốn của ông.
32 Rồi ông đi theo mẹ mình đến xứ Kabratan và ở lại đó.
33 Và Ra-chên sinh một con trai trong đêm, và đặt tên con là 'Con của nỗi buồn'; vì bà đau đớn khi sinh con: nhưng cha của con đặt tên con là Bên-gia-min, vào ngày 11 tháng 8, tuần đầu tiên của năm thứ sáu này. [2143 AM]
34 Ra-chên qua đời tại đó và được chôn cất tại xứ Ép-ra-th, tức là Bê-lê-hem. Gia-cốp dựng một cột đá trên mộ Ra-chên, trên con đường phía trên mộ bà.

CHƯƠNG 33

1 Gia-cốp đi đến ở phía nam Ma-đê-la-đra-ef. Vào ngày trăng non tháng thứ mười, ông cùng cha mình là I-sác và Lê-a đến gặp ông ấy.
2 Và Ru-bên thấy Bi-la, tôi tớ của Ra-chên, vợ lẽ của cha mình, đang tắm ở một nơi kín đáo, và ông yêu mến nàng.
3 Rồi ông ta trốn vào nhà của Bilha [vào ban đêm], và thấy bà đang ngủ một mình trên giường trong nhà.
4 Và ông nằm với bà, bà tỉnh dậy và thấy, kìa, Rê-u-bên đang nằm với bà trên giường, bà vén mép áo lên và ôm lấy ông, kêu lên và nhận ra đó là Rê-u-bên.
5 Nàng xấu hổ vì hắn, liền buông tay hắn ra, và hắn bỏ chạy.
6 Và bà vô cùng thương tiếc về điều đó, nên không kể cho ai biết.
7 Khi Gia-cốp trở về tìm bà, bà thưa rằng: "Tôi không còn trong sạch trước mặt anh, vì tôi đã bị ô uế vì anh; bởi Ru-bên đã làm ô uế tôi, và đã ngủ với tôi suốt đêm, trong khi tôi đang ngủ, và không hề hay biết cho đến khi hắn vén vạt áo tôi lên và ngủ với tôi."
8 Gia-cốp vô cùng tức giận với Ru-bên vì Ru-bên đã ngủ với Bi-la, vì Ru-bên đã vén vạt áo của cha mình lên.
9 Và Gia-cốp không đến gần nàng nữa vì Rê-bên đã làm ô uế nàng. Còn về phần người nào vén vạt áo cha mình lên thì việc làm ấy vô cùng độc ác, vì người ấy đáng ghê tởm trước mặt Đức Chúa Trời.
10 Vì lý do đó, đã được ghi chép và quy định trong các bảng đá trên trời rằng người đàn ông không được nằm với vợ của cha mình, và không được vén váy cha mình lên, vì điều đó là ô uế: chắc chắn họ sẽ chết cùng nhau, người đàn ông nằm với vợ của cha mình và người phụ nữ cũng vậy, vì họ đã gây ra sự ô uế trên đất.
11 Trong dân tộc mà Đức Chúa Trời đã chọn làm sở hữu cho chính Ngài, sẽ không có điều gì ô uế trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta.
12 Và lại có lời chép lần thứ hai rằng: "Kẻ nào ăn nằm với vợ của cha mình thì đáng bị rủa sả, vì kẻ ấy đã phơi bày nỗi nhục nhã của cha mình"; và tất cả các thánh của Chúa đều nói: "Cứ như vậy; cứ như vậy."
13 Hỡi Môi-se, hãy truyền dạy cho con cái Y-sơ-ra-ên tuân giữ lời này; vì điều đó (bao hàm) hình phạt tử hình; và nó là ô uế, không có sự chuộc tội nào có thể chuộc tội cho người đã phạm điều này, nhưng người đó phải bị xử tử, bị ném đá đến chết, và bị diệt trừ khỏi giữa dân của Đức Chúa Trời chúng ta.
14 Vì bất cứ ai làm như vậy ở Israel đều không được phép sống sót dù chỉ một ngày trên đất, vì người đó là kẻ đáng ghê tởm và ô uế.
15 Chớ để họ nói rằng: Ru-bên được ban sự sống và sự tha thứ sau khi đã ăn nằm với vợ lẽ của cha mình, và người ấy

cũng được ban sự sống và sự tha thứ dù đã có chồng, và chồng người ấy là Gia-cốp, cha của Ru-bên, vẫn còn sống.
16 Vì cho đến thời đó, luật lệ, phán quyết và quy định chưa được bày tỏ trọn vẹn cho mọi người, nhưng trong thời của ngươi (nó đã được bày tỏ) như một luật lệ theo mùa và theo ngày, và là một luật lệ vĩnh cửu cho các thế hệ đời đời.
17 Về luật này, không có ngày tận thế và cũng không có sự chuộc tội nào cho nó, nhưng cả hai đều phải bị diệt trừ giữa dân tộc: vào ngày chúng phạm tội, người ta sẽ giết chúng.
18 Hỡi Môi-se, hãy ghi chép điều này lại cho dân Y-sơ-ra-ên để họ tuân giữ và làm theo những lời này, và đừng phạm tội đến chết; vì Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng phán xét, Ngài không thiên vị ai và không nhận lễ vật.
19 Hãy nói cho họ biết những lời giao ước này, để họ nghe, giữ gìn và cẩn trọng về điều đó, hầu cho họ không bị diệt trừ và bị nhổ tận gốc khỏi đất; vì sự ô uế, sự ghê tởm, sự nhiễm bẩn và sự ô nhiễm là tất cả những gì mà những kẻ phạm tội trên đất trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta.
20 Không có tội lỗi nào lớn hơn tội tà dâm mà họ phạm trên đất; vì Y-sơ-ra-ên là một dân tộc thánh thuộc về Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của họ, là một dân tộc thừa kế, là một dân tộc thầy tế lễ và hoàng gia, và là tài sản riêng của Ngài; và sẽ không có sự ô uế nào như vậy xuất hiện giữa dân tộc thánh ấy.
21 Và vào năm thứ ba của tuần lễ thứ sáu này [2145 AM], Gia-cốp và tất cả các con trai của ông đã đến ở trong nhà của Áp-ra-ham, gần Y-sác, cha ông, và Rê-bê, mẹ ông.
22 Đây là tên các con trai của Gia-cốp: con trai cả là Rê-bê-nê, Si-mê-ôn, Lê-vi, Giu-đa, Ít-sa-cha, Xê-bu-lô, các con trai của Lê-a; và các con trai của Ra-chên, Giô-sép và Bên-gia-min; và các con trai của Bi-la, Đan và Na-phtali; và các con trai của Xí-pa, Gát và A-sê; và Đi-na, con gái của Lê-a, con gái duy nhất của Gia-cốp.
23 Họ đến và cúi lạy trước I-sác và Rê-bê-ca, khi thấy họ thì chúc phúc cho Gia-cốp và tất cả các con trai của ông. I-sác vô cùng vui mừng vì thấy các con trai của Gia-cốp, con trai út của mình, và ông chúc phúc cho họ.

CHƯƠNG 34

1 Và vào năm thứ sáu của tuần lễ này, năm thứ bốn mươi tư của đại lễ [2148 AM], Gia-cốp sai các con trai mình đi chăn chiên, cùng với các đầy tớ của mình, đến các đồng cỏ ở Si-chem.
2 Bảy vua người Amorit tụ họp lại để giết họ, nấp dưới các tán cây, và cướp gia súc của họ làm chiến lợi phẩm.
3 Gia-cốp, Lê-vi, Giu-đa và Giô-sép đều ở trong nhà với Y-sác, cha của họ; vì lòng ông buồn rầu, họ không thể rời bỏ ông được; còn Bên-gia-min là người con út, nên vì thế mà ở lại với cha mình.
4 Và có các vua của Taphu, các vua của Aresa, các vua của Seragan, các vua của Selo, các vua của Ga'as, các vua của Bethoron, các vua của Ma'anisakir, và tất cả những người sống trên các núi này (và) những người sống trong rừng ở xứ Canaan đến đó.
5 Họ thuật lại cho Gia-cốp rằng: “Này, các vua người A-mô-rít đã bao vây các con trai ngươi và cướp bóc đàn gia súc của chúng.”
6 Ông đứng dậy khỏi nhà, cùng với ba người con trai và tất cả các đầy tớ của cha ông, cũng như các đầy tớ của chính ông, và dẫn sáu ngàn người mang gươm đi đánh chúng.
7 Và ông giết chúng trong đồng cỏ ở Sichem, và đuổi theo những kẻ bỏ chạy, và ông giết chúng bằng lưỡi gươm, ông giết Aresa, Taphu, Saregan, Selo, Amanisakir và Ga[ga]'as, và ông thu hồi lại đàn gia súc của mình.
8 Ông thắng thế họ và bắt họ nộp thuế, năm loại hoa quả từ đất đai của họ, và ông xây dựng Robel và Tamnatares.
9 Ông trở về bình an và lập hòa ước với họ, và họ trở thành tôi tớ của ông cho đến ngày ông và các con trai ông xuống Ai Cập.
10 Và vào năm thứ bảy của tuần này [2149 AM], ông sai Giô-sép đi tìm hiểu tình hình của các anh em mình ở xứ Si-chem, và ông tìm thấy họ ở xứ Đô-than.
11 Họ đối xử xảo trá với Ngài, lập mưu giết Ngài, nhưng sau đó đổi ý, bán Ngài cho các thương gia người Ích-ma-ên, rồi dẫn Ngài xuống Ai Cập và bán cho Pô-ti-pha, thái giám của Pha-ra-ô, trưởng đầu bếp, thầy tế lễ của thành Ê-lê-w.
12 Các con trai của Gia-cốp giết một con dê con, nhúng áo của Giô-sép vào máu, rồi gửi đến cho Gia-cốp, cha của chúng, vào ngày mười tháng bảy.
13 Và ông than khóc suốt đêm đó, vì người ta đã mang xác chết đến cho ông vào buổi tối, và ông trở nên sốt sắng vì thương tiếc cái chết của Giuse, và ông nói: “Một con thú dữ đã ăn thịt Giuse”; và tất cả các thành viên trong gia đình ông [đều thương tiếc ông suốt ngày hôm đó, và họ] đều đau buồn và than khóc với ông suốt cả ngày hôm đó.
14 Các con trai và con gái ông đứng dậy an ủi ông, nhưng ông không chịu nghe lời an ủi về con trai mình.
15 Vào ngày đó, Bilhah nghe tin Giô-sép đã chết, và bà chết vì thương tiếc ông, bà đang sống ở Qafratef; và Dinah, con gái của ông, cũng chết sau khi Giô-sép chết.
16 Trong một tháng, có ba lần tang lễ giáng xuống Israel. Họ chôn Bilhah ở đối diện mộ của Rachel, và Dinah, con gái của ông, cũng được chôn cất ở đó.
17 Ông thương tiếc Giô-sép suốt một năm, và nỗi buồn ấy không nguôi, vì ông nói: "Ta thà xuống mồ mà than khóc con trai ta còn hơn."
18 Vì lý do đó, dân Y-sơ-ra-ên được quy định rằng vào ngày thứ mười của tháng thứ bảy - vào ngày mà tin tức khiến Gia-cốp, cha của Giô-sép, khóc thương Giô-sép - họ phải tự làm khổ mình bằng một con dê con vào ngày thứ mười của tháng thứ bảy, mỗi năm một lần, để chuộc tội; vì họ đã làm buồn lòng cha mình về Giô-sép, con trai ông.
19 Ngày này đã được ấn định để họ than khóc về tội lỗi của mình, về mọi sự vi phạm và mọi sai lầm của mình, hầu cho họ được thanh tẩy mình trong ngày đó mỗi năm một lần.
20 Sau khi Giô-sép qua đời, các con trai của Gia-cốp lấy vợ. Vợ của Rê-bên tên là A-đa; vợ của Si-mê-ôn tên là A-đa-ba-a, người Ca-na-an; vợ của Lê-vi tên là Mê-xa-ca, thuộc dòng dõi A-ram, con cháu của Tê-ra; vợ của Giu-đa tên là Bê-ta-su-ên, người Ca-na-an; vợ của Ít-sa-cha tên là Hê-xa-gia; vợ của Xa-bu-lôn tên là Ni-i-man; vợ của Đan tên là Ê-gla; vợ của Na-pht-li tên là Ra-su-u, người Mê-sô-pô-ta-mi; vợ của Gát tên là Ma-ka; vợ của A-sê-rơ tên là Í-gia-na; vợ của Giô-sép tên là A-sa-na, người Ai Cập; vợ của Bên-gia-min tên là Í-gia-sa-ka.
21 Si-mê-ôn hối hận và cưới người vợ thứ hai từ Mê-sopotamia làm anh em.

CHƯƠNG 35

1 Và trong năm đầu tiên của tuần đầu tiên của năm thứ bốn mươi lăm [2157 AM], Rebecca gọi Jacob, con trai bà, đến và dặn dò anh về cha và anh trai mình rằng anh phải tôn kính họ suốt đời.
2 Gia-cốp thưa rằng: "Con sẽ làm mọi điều như thầy đã dặn dò; vì việc này sẽ làm con vinh dự và lớn lao, là công chính trước mặt Đức Chúa Trời, khi con tôn kính họ.
3 Và mẹ cũng vậy, từ khi con sinh ra cho đến nay, mẹ biết rõ mọi việc làm của con và mọi điều trong lòng con, rằng con luôn luôn nghĩ tốt về mọi người.
4 Vậy làm sao tôi lại không làm theo điều cha đã truyền dạy cho tôi, là phải hi honoring cha và anh tôi!
5 Hãy nói cho con biết, mẹ ơi, mẹ đã thấy điều gì sai trái nơi con, để con có thể từ bỏ nó và được thương xót.'
6 Bà nói với ông: "Con ơi, suốt đời mẹ chưa từng thấy con làm điều gian ác nào, nhưng chỉ toàn làm điều ngay thẳng. Tuy nhiên, mẹ sẽ nói thật với con, con trai ạ: Năm nay mẹ sẽ chết, và mẹ sẽ không sống quá năm nay; vì mẹ đã thấy trong giấc mơ ngày mẹ chết, rằng mẹ sẽ không sống quá 155 tuổi: và này, mẹ đã sống trọn vẹn những ngày mẹ phải sống rồi."
7 Gia-cốp cười nhạo lời mẹ mình, vì mẹ đã nói với ông rằng bà sắp chết; nhưng bà đang ngồi đối diện với ông, vẫn còn khỏe mạnh, và sức khỏe bà không hề suy yếu; bà vẫn đi lại bình thường, nhìn thấy rõ ràng, răng bà vẫn chắc khỏe, và suốt đời bà chưa từng bị bệnh tật gì.
8 Gia-cốp nói với bà rằng: "Phước cho con, mẹ ơi, nếu ngày tháng của con gần bằng ngày tháng của mẹ, và sức lực của con vẫn còn như sức lực của mẹ, và mẹ không chết, vì mẹ đang nói đùa với con về cái chết của mẹ."
9 Bà liền vào gặp I-sác và nói với ông rằng: "Tôi xin ông một điều: hãy bắt Ê-sau thề rằng hắn sẽ không làm hại Gia-cốp, cũng không thù hận Gia-cốp; vì ông biết rõ lòng Ê-sau từ nhỏ đã gian ác, chẳng có chút nhân từ nào trong hắn; vì sau khi ông chết, hắn muốn giết Gia-cốp."
10 Ngươi biết rõ mọi điều hắn đã làm từ ngày Gia-cốp, anh trai hắn, đi đến Ha-ran cho đến ngày nay: hắn đã bỏ chúng ta hết lòng và làm điều ác cho chúng ta; hắn đã chiếm lấy bầy chiên của ngươi và mang đi hết tài sản của ngươi.
11 Khi chúng tôi nài nỉ và van xin ông ấy về những gì thuộc về chúng tôi, ông ấy đã làm như một người thương xót chúng tôi.
12 Và người ấy cay đắng với ngươi vì ngươi đã chúc phúc cho Gia-cốp, con trai trọn vẹn và ngay thẳng của ngươi; vì trong người ấy không có điều ác nào cả, chỉ toàn điều thiện; từ khi người ấy từ Ha-ran đến nay, người ấy chưa từng cướp đoạt gì của chúng ta, vì người ấy luôn mang đến cho chúng ta mọi thứ đúng mùa, và hết lòng vui mừng khi chúng ta nhận lãnh từ tay người ấy và người ấy chúc phúc cho chúng ta; người ấy chưa từng lìa bỏ chúng ta từ khi từ Ha-ran đến nay, và người ấy luôn ở nhà với chúng ta, tôn trọng chúng ta.
13 Y-sác nói với bà: "Ta cũng biết và thấy những việc làm của Gia-cốp, người đang ở với chúng ta, rằng hắn hết lòng tôn kính chúng ta; nhưng trước kia ta yêu mến Ê-sau hơn Gia-cốp, vì hắn là con trưởng; nhưng bây giờ ta yêu mến Gia-cốp hơn Ê-sau, vì hắn đã làm nhiều điều ác, và trong hắn không có sự công chính nào cả, vì mọi đường lối của hắn đều bất công và bạo lực, [và không có sự công chính nào xung quanh hắn.]"
14 Và bây giờ lòng tôi bối rối vì tất cả những việc làm của hắn, và cả hắn lẫn dòng dõi hắn đều sẽ không được cứu rỗi, vì chúng là những kẻ sẽ bị hủy diệt khỏi mặt đất và bị nhổ tận gốc dưới trời, bởi vì hắn đã bỏ Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham mà theo vợ mình, theo sự ô uế và theo sự lầm lạc của họ, cả hắn và con cái hắn.
15 Ngươi bảo ta bắt hắn thề rằng hắn sẽ không giết Gia-cốp, anh trai hắn; dù hắn có thề thì hắn cũng sẽ không giữ lời thề, và hắn sẽ chỉ làm điều ác chứ không làm điều thiện.
16 Nhưng nếu hắn muốn giết Gia-cốp, anh trai mình, thì hắn sẽ bị giao vào tay Gia-cốp, và hắn sẽ không thoát khỏi tay Gia-cốp, [vì hắn sẽ bị giao vào tay Gia-cốp.]
17 Chớ sợ hãi vì cớ Gia-cốp; vì người cai quản Gia-cốp rất quyền lực, được tôn trọng và ca ngợi hơn người cai quản Ê-sau.
18 Rồi Rebecca sai người đi gọi Esau, và Esau đến gặp bà, bà nói với ông rằng: "Con trai à, mẹ có một điều muốn thỉnh cầu con, và con hãy hứa sẽ làm điều đó nhé?"
19 Và ông nói: "Tôi sẽ làm mọi điều anh bảo tôi làm, và tôi sẽ không từ chối lời thỉnh cầu của anh."
20 Bà nói với ông rằng: "Tôi xin ông rằng khi tôi chết, ông hãy đón tôi về chôn cất gần Sarah, mẹ của cha ông, và ông cùng Gia-cốp sẽ yêu thương nhau, không ai ganh ghét người kia, nhưng chỉ yêu thương nhau mà thôi. Như vậy, các con sẽ thịnh vượng, các con trai của tôi, và được tôn trọng giữa xứ, không kẻ thù nào vui mừng về các con, và các con sẽ là nguồn phước lành và ân huệ trong mắt những người yêu mến các con."
21 Và ông nói: "Tôi sẽ làm tất cả những gì ông đã bảo tôi, và vào ngày ông chết, tôi sẽ chôn cất ông gần Sarah, mẹ của cha tôi, như ông đã mong muốn, để hài cốt của bà được ở gần hài cốt của ông.
22 Ta cũng sẽ yêu thương Gia-cốp, anh em ta, hơn hết thảy mọi người; vì trên khắp đất ta không có anh em nào khác ngoài anh em mình; và việc ta yêu thương anh em chẳng có công trạng gì lớn lao cả; vì anh em là anh em ta, chúng ta cùng được gieo trong lòng ngươi, cùng nhau ra từ lòng ngươi; nếu ta không yêu thương anh em ta, thì ta yêu thương ai?
23 Chính tôi nài nỉ anh hãy khuyên bảo Gia-cốp về tôi và các con trai tôi, vì tôi biết chắc chắn rằng ông sẽ làm vua trên tôi và các con trai tôi, bởi vì vào ngày cha tôi chúc phúc cho ông, ông đã đặt ông ở vị trí cao hơn và tôi ở vị trí thấp hơn.
24 Tôi thề với ngươi rằng tôi sẽ yêu mến người, và suốt đời tôi sẽ không mưu tính điều ác nào đối với người, nhưng chỉ mưu tính điều thiện mà thôi.
25 Ông đã thề với bà về toàn bộ việc này. Bà gọi Gia-cốp đến trước mặt Ê-sau, và truyền lệnh cho ông theo những lời bà đã nói với Ê-sau.
26 Và ông nói: "Con sẽ làm theo ý muốn của cha; hãy tin con rằng không điều ác nào sẽ xuất phát từ con hay từ các con trai con chống lại Ê-sau, và con sẽ không đứng đầu trong bất cứ điều gì ngoại trừ tình yêu thương."
27 Tối hôm đó, bà và các con trai bà ăn uống, rồi bà qua đời, được ba năm Jubilee, một tuần và một năm tuổi. Hai con trai bà, Ê-sau và Gia-cốp, đã chôn cất bà trong hang đôi gần Sa-ra, mẹ của cha họ.

CHƯƠNG 36

1 Đến năm thứ sáu của tuần này [2162 AM], Y-sác gọi hai con trai mình là Ê-sau và Gia-cốp đến, và họ đến gặp ông, ông nói với họ: "Hỡi các con, ta sắp đi theo con đường của tổ phụ ta, đến ngôi nhà vĩnh cửu nơi tổ phụ ta ở.
2 Vậy nên, hãy chôn tôi gần cha tôi là Áp-ra-ham, trong hang đôi ở cánh đồng của Ê-phrô-nít-tít, nơi Áp-ra-ham đã mua một ngôi mộ để chôn cất; hãy chôn tôi trong ngôi mộ mà tôi đã tự đào cho mình.
3 Ta truyền dạy các con, hỡi các con trai ta, rằng các con hãy thực hành sự công chính và ngay thẳng trên đất, để Đức Giê-hô-va có thể ban cho các con tất cả những điều mà Đức Giê-hô-va đã phán rằng Ngài sẽ làm cho Áp-ra-ham và dòng dõi của ông.
4 Hỡi các con, hãy yêu thương nhau như người yêu chính mạng sống mình; mỗi người hãy tìm cách làm lợi cho anh em mình, và cùng nhau hành động trên đất; hãy yêu thương nhau như chính mạng sống mình.
5 Về vấn đề thần tượng, ta ra lệnh và khuyên răn các ngươi phải từ bỏ chúng, ghét chúng và không yêu mến chúng, vì chúng đầy dẫy sự lừa dối cho những người thờ phượng chúng và cho những người quỳ lạy chúng.
6 Hỡi các con ta, hãy nhớ đến Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, cha các con, và cách ta cũng đã thờ phượng và phục vụ Ngài trong sự công chính và niềm vui, để Ngài làm cho dòng dõi các con sinh sôi nảy nở nhiều như sao trên trời, và thiết lập các con trên đất như cây công chính không bị nhổ rễ đến muôn đời.
7 Và bây giờ ta sẽ bắt các ngươi thề một lời thề trọng đại - vì chẳng có lời thề nào trọng đại hơn lời thề bởi danh vinh hiển, tôn kính, vĩ đại, huy hoàng, kỳ diệu và quyền năng, Đấng đã tạo dựng trời đất và muôn vật - rằng các ngươi sẽ kính sợ Ngài và thờ phượng Ngài.
8 Và mỗi người hãy yêu thương anh em mình bằng tình yêu thương và sự công chính, và không ai mưu hại anh em mình từ nay về sau cho đến hết đời, hầu cho anh em được thịnh vượng trong mọi việc làm và không bị hủy diệt.
9 Và nếu ai trong anh em mưu toan điều ác chống lại anh em mình, hãy biết rằng từ nay về sau, bất cứ ai mưu toan điều ác chống lại anh em mình sẽ phải chịu hậu quả, và sẽ bị diệt trừ khỏi đất của người sống, và dòng dõi của người đó sẽ bị hủy diệt khỏi dưới trời.
10 Nhưng vào ngày hỗn loạn, ngày bị nguyền rủa, ngày phẫn nộ và giận dữ, với lửa thiêu đốt như Ngài đã thiêu rụi Sô-đôm, thì Ngài cũng sẽ thiêu rụi đất đai, thành phố và mọi sự thuộc về Sô-đôm; Sô-đôm sẽ bị xóa tên khỏi sách kỷ luật của con cái loài người, không được ghi tên trong sách sự sống, nhưng được ghi vào sự hủy diệt; và Sô-đôm sẽ bị nguyền rủa đời đời; để sự kết án của chúng luôn được lặp lại trong sự thù hận, nguyền rủa, giận dữ, hành hạ, phẫn nộ, tai họa và bệnh tật mãi mãi.
11 Ta nói và làm chứng cho các con, hỡi các con trai của ta, theo phán quyết sẽ giáng xuống kẻ nào muốn làm hại anh em mình.
12 Và ông chia tất cả tài sản của mình cho hai người con trong ngày đó, và ông giao phần lớn hơn cho người con cả, cùng với tháp và tất cả những gì thuộc về Áp-ra-ham tại Giếng Lời Thề.
13 Và ông nói: "Ta sẽ chia phần lớn hơn này cho con trưởng."
14 Ê-sau nói: "Tôi đã bán cho Gia-cốp và trao quyền thừa kế của tôi cho Gia-cốp; hãy trao nó cho ông ấy, tôi không có lời nào để nói về nó cả, vì nó thuộc về ông ấy."
15 Y-sác nói: "Nguyện phước lành đến với các con, hỡi các con trai của ta, và dòng dõi các con trong ngày hôm nay, vì các con đã cho ta được yên nghỉ, và lòng ta không đau buồn về quyền thừa kế, e rằng các con sẽ làm điều ác vì cớ đó."
16. Nguyện xin Đức Chúa Trời Tối Cao ban phước lành cho người làm điều thiện, cho người ấy và dòng dõi người ấy đời đời.
17 Rồi ông dặn dò và chúc phúc cho họ xong, họ cùng ăn uống trước mặt ông, và ông vui mừng vì giữa họ có một lòng nhất trí. Họ ra về, nghỉ ngơi và ngủ suốt ngày hôm đó.
18 Ngày ấy, Y-sác ngủ trên giường mình trong niềm vui sướng; rồi ông ngủ giấc ngủ vĩnh hằng và qua đời ở tuổi 180. Ông sống trọn 25 tuần lễ và 5 năm; và hai con trai ông là Ê-sau và Gia-cốp đã chôn cất ông.
19 Ê-sau đi đến xứ Ê-đôm, đến vùng núi Se-ir, và ở đó.
20 Gia-cốp ở trên núi Hê-bôn, trong tháp thuộc vùng đất mà cha ông là Áp-ra-ham từng cư ngụ, và ông hết lòng thờ phượng Đức Giê-hô-va theo các điều răn hữu hình mà Ngài đã phán dạy về các thế hệ của Ngài.
21 Và Lê-a, vợ ông, qua đời vào năm thứ tư của tuần thứ hai của năm kỷ niệm thứ bốn mươi lăm, [2167 AM] và ông chôn cất bà trong hang đôi gần Rebecca, mẹ ông, ở bên trái mộ của Sarah, mẹ của cha ông.
22 Tất cả các con trai của bà và các con trai của ông đều đến để cùng ông than khóc vợ ông là Lê-a và an ủi ông về bà, vì ông rất thương tiếc bà sau khi Ra-chên, em gái bà, qua đời;
23 Vì bà là người hoàn hảo và ngay thẳng trong mọi đường lối của mình, và kính trọng Gia-cốp; suốt những ngày bà sống với ông, ông chưa từng nghe thấy miệng bà nói lời cay nghiệt nào, vì bà hiền lành, hòa bình, ngay thẳng và đáng kính.
24 Và ông nhớ lại tất cả những việc bà đã làm trong suốt cuộc đời mình, và ông vô cùng thương tiếc bà; vì ông yêu bà hết lòng hết linh hồn.

CHƯƠNG 37

1 Và vào ngày Isaac, cha của Jacob và Esau, qua đời, [2162 AM] các con trai của Esau nghe rằng Isaac đã trao phần của người con cả cho con trai út là Jacob và họ rất tức giận.
2 Họ cãi lại cha mình, rằng: "Tại sao cha lại chia cho Gia-cốp phần của người anh cả mà bỏ qua con, trong khi con là anh cả và Gia-cốp là em út?"
3 Và ông nói với họ: "Vì tôi đã bán quyền thừa kế của mình cho Gia-cốp để lấy một ít đậu lăng, và vào ngày cha tôi sai tôi đi săn bắt để mang về cho cha thức ăn và chúc phúc cho tôi, thì người ấy đã đến bằng mưu mẹo, mang về thức ăn và nước uống cho cha tôi, và cha tôi đã chúc phúc cho người ấy và đặt tôi dưới quyền của người ấy.
4 Và bây giờ, cha chúng tôi đã bắt chúng tôi, tôi và anh ấy, thề rằng chúng tôi sẽ không mưu hại lẫn nhau, dù là chống lại anh trai của anh ấy, và chúng tôi sẽ sống yêu thương và hòa thuận với nhau, không làm cho đường lối của chúng tôi trở nên bại hoại.
5 Họ nói với ông rằng: "Chúng tôi sẽ không nghe lời ông mà lập hòa với hắn; vì sức mạnh của chúng tôi lớn hơn sức

mạnh của hắn, và chúng tôi mạnh hơn hắn; chúng tôi sẽ kéo đến đánh hắn, giết hắn và tiêu diệt hắn cùng các con trai hắn. Nếu ông không đi cùng chúng tôi, chúng tôi cũng sẽ làm hại ông."
6 Giờ đây, hãy nghe lời chúng tôi: Chúng ta hãy phái quân đến Aram, Phi-li-tin, Mô-áp và Am-môn, chọn cho mình những người thiện chiến, hăng hái ra trận, để cùng nhau tiến đánh chúng và tiêu diệt chúng trước khi chúng trở nên mạnh lên.
7 Và người cha nói với họ rằng: "Đừng đi và đừng gây chiến với hắn, kẻo các con sẽ bị hắn giết."
8 Họ nói với ông rằng: "Đây cũng chính là cách hành xử của ông từ thuở nhỏ cho đến nay, và ông đang tự đặt mình dưới ách của hắn.
9 Chúng ta sẽ không nghe theo những lời ấy.' Rồi họ sai người đến Aram và Aduram, người bạn của cha họ, và họ thuê cùng với họ một ngàn chiến binh, những người lính tinh nhuệ.
10 Từ Mô-áp và từ con cháu Am-môn, những người được thuê, có đến với họ một ngàn người được chọn; từ Phi-li-tin, có một ngàn chiến binh được chọn; từ Ê-đôm và từ người Hô-rít, có một ngàn chiến binh được chọn; và từ Ki-tô, có những chiến binh dũng mãnh.
11 Họ thưa với cha: "Hãy đi dẫn họ ra, nếu không chúng con sẽ giết cha."
12 Ông vô cùng tức giận và phẫn nộ khi thấy các con trai mình ép ông phải dẫn đầu họ chống lại Gia-cốp, anh trai ông.
13 Nhưng sau đó, ông nhớ lại tất cả những điều ác đã giấu kín trong lòng mình đối với Gia-cốp, anh trai mình; và ông không nhớ đến lời thề mà mình đã thề với cha mẹ rằng suốt đời mình sẽ không mưu tính điều ác nào đối với Gia-cốp, anh trai mình.
14 Tuy vậy, Gia-cốp vẫn không biết rằng quân địch đang kéo đến đánh ông, và ông đang than khóc vì Lê-a, vợ ông, cho đến khi quân địch đến rất gần tháp với bốn ngàn chiến binh và những người lính tinh nhuệ.
15 Những người ở Hê-bôn sai người đến báo cho ông biết rằng: "Này, anh trai ngươi đã đến đánh ngươi, có bốn ngàn người mang gươm, khiên và vũ khí"; vì họ yêu mến Gia-cốp hơn Ê-sau. Họ báo cho ông biết như vậy; vì Gia-cốp là người khoan dung và nhân từ hơn Ê-sau.
16 Nhưng Gia-cốp không tin cho đến khi họ đến rất gần tháp.
17 Rồi ông đóng cửa tháp lại, đứng trên tường thành nói với em trai mình là Ê-sau rằng: "Lời an ủi mà anh dùng để an ủi em về cái chết của vợ em thật cao quý. Có phải anh đã thề với cha và mẹ mình trước khi họ qua đời không? Anh đã bội ước, và ngay khi anh thề với cha mình thì anh đã bị kết án."
18 Bấy giờ Ê-sau đáp lại và nói với ông rằng: "Cả loài người lẫn loài thú trên đất đều không có lời thề công chính nào mà khi thề thì lời thề đó có giá trị mãi mãi; nhưng hằng ngày chúng đều mưu toan điều ác chống lại nhau, và tìm cách giết kẻ thù của mình."
19 Ngươi thù ghét ta và con cái ta mãi mãi. Ta không còn giữ mối quan hệ anh em với ngươi nữa.
20 Hãy nghe những lời này ta nói với ngươi: Nếu lợn rừng có thể thay da và làm cho lông của nó mềm như len, hoặc nếu nó có thể mọc sừng trên đầu như sừng hươu hoặc sừng cừu, thì ta sẽ giữ mối quan hệ anh em với ngươi; và nếu vú tách khỏi mẹ, thì ngươi không phải là anh em với ta.
21 Nếu sói hòa giải với chiên con, không ăn thịt hay làm hại chúng, và nếu lòng chúng hướng về chiên con với lòng tốt, thì lòng ta cũng sẽ bình an với ngươi.
22 Nếu sư tử làm bạn với bò và hòa thuận với nó, và nếu nó cùng chung ách với bò và cùng cày ruộng với nó, thì ta sẽ hòa thuận với ngươi.
23 Khi con quạ trở nên trắng như cừu, thì hãy biết rằng ta đã yêu ngươi, và sẽ lập hòa bình với ngươi, ngươi sẽ bị diệt trừ, con cháu ngươi cũng sẽ bị diệt trừ, và sẽ không còn bình an cho ngươi nữa.
24 Khi Gia-cốp thấy rằng người ấy có lòng thù hận đến nỗi muốn giết mình, và người ấy đã xông tới như lợn rừng lao vào ngọn giáo bị đâm xuyên và chết, không hề lùi bước;
25 Sau đó, ông nói với những người thân và đầy tớ của mình rằng họ nên tấn công ông và tất cả những người đi cùng ông.

CHƯƠNG 38

1 Sau đó, Giu-đa nói với Gia-cốp, cha mình, rằng: "Hỡi cha, hãy giương cung và bắn tên, hạ gục kẻ thù và giết chúng; cha sẽ được quyền năng, vì chúng ta sẽ không giết em trai cha, bởi vì nó cũng giống như cha, và nó cũng giống như cha; chúng ta hãy tôn trọng nó."
2 Sau đó, Gia-cốp giương cung và bắn tên, trúng Ê-sau, em trai mình (vào ngực phải), và giết chết anh ta.
3 Và một lần nữa, ông bắn một mũi tên trúng vào ngực trái của 'Adoran người Aramaean, khiến hắn ngã ngửa và chết.
4 Bấy giờ, các con trai của Gia-cốp, cùng các đầy tớ của họ, đi ra, chia thành từng nhóm ở bốn phía của tháp.
5 Giu-đa đi trước, cùng với Na-phơ-ta-li và Gát, cùng năm mươi đầy tớ đi theo ông ở phía nam tháp, và họ giết tất cả những người họ gặp trước mặt, không một ai thoát được.
6 Lê-vi, Đan và A-sê cùng năm mươi người đi ra từ phía đông của tháp, và họ giết chết các chiến binh của Mô-áp và A-môn.
7 Rồi Ru-bên, Ít-sa-cha và Xê-bu-lô cùng năm mươi người đi ra phía bắc của tháp, và họ giết chết các chiến binh của người Phi-li-tin.
8 Si-mê-ôn, Bên-gia-min và Ê-nóc, con trai của Rê-bê-bên, cùng năm mươi người đi ra phía tây của tháp, và họ giết bốn trăm người thuộc Ê-đôm và người Hô-rít, những chiến binh dũng mãnh; sáu trăm người bỏ chạy, và bốn người con trai của Ê-sau cũng bỏ chạy cùng họ, bỏ lại cha mình nằm chết trên ngọn đồi ở A-đuram.
9 Các con trai của Gia-cốp đuổi theo họ đến vùng núi Seir. Gia-cốp chôn cất anh trai mình trên ngọn đồi ở Aduram, rồi trở về nhà.
10 Và các con trai của Gia-cốp đã gây sức ép mạnh mẽ lên các con trai của Ê-sau trên núi Si-ir, và chúng đã cúi đầu phục tùng các con trai của Gia-cốp.
11 Họ sai người đến hỏi cha mình xem nên giảng hòa hay giết họ.
12 Gia-cốp sai người đến nói với các con trai mình rằng họ nên lập hòa ước, và họ đã lập hòa ước với họ, rồi đặt ách nô lệ lên họ, khiến họ phải cống nạp cho Gia-cốp và các con trai ông mãi mãi.
13 Họ tiếp tục nộp cống cho Gia-cốp cho đến ngày ông xuống Ai Cập.

14 Và con cháu của Ê-đôm vẫn chưa được giải thoát khỏi ách nô lệ mà mười hai người con trai của Gia-cốp đã áp đặt lên họ cho đến ngày nay.
15 Đây là các vua đã trị vì ở Ê-đôm trước khi có bất kỳ vị vua nào trị vì trên con cái Y-sơ-ra-ên [cho đến ngày nay] ở xứ Ê-đôm.
16 Balaq, con trai của Beor, trị vì ở Edom, và thành của ông có tên là Danaba.
17. Balaq qua đời, và Jobab, con trai của Zara ở Boser, lên ngôi thay ông.
18. Jobab qua đời, và 'Asam, người ở xứ Teman, lên ngôi thay ông.
19 Và 'Asam qua đời, và 'Adath, con trai của Barad, người đã giết Midian trên cánh đồng Moab, lên ngôi thay thế ông, và thành phố của ông được đặt tên là Avith.
20. Và 'Adath qua đời, và Salman, từ 'Amaseqa, lên ngôi thay thế ông.
21. Salman qua đời, và Saul ở Ra'aboth (bên bờ sông) lên ngôi thay thế ông.
22 Sau-lơ qua đời, và Ba-ê-lu-nan, con trai của A-bô, lên ngôi thay ông.
23 Và Ba'elunan, con trai của Achbor, qua đời, và 'Adath lên ngôi thay thế ông, tên vợ ông là Maitabith, con gái của Matarat, con gái của Metabedza'ab.
24 Đây là các vua đã trị vì ở xứ Ê-đôm.

CHƯƠNG 39

1 Gia-cốp sống ở vùng đất mà cha ông đã từng cư ngụ, tức là xứ Ca-na-an. Đây là gia phả của Gia-cốp.
2 Khi Giô-sép được đưa xuống Ai Cập, họ dẫn ông đến đó, và Pô-ti-pha, một thái giám của Pha-ra-ô, là đầu bếp trưởng, đã mua ông.
3 Ông đặt Giô-sép làm quản gia cả nhà mình, và phước lành của Chúa đến trên nhà người Ai Cập vì cớ Giô-sép, và Chúa ban phước cho ông trong mọi việc ông làm.
4 Và người Ai Cập giao phó mọi việc cho Giô-sép; vì ông thấy rằng Đức Chúa Trời ở cùng Giô-sép, và Đức Chúa Trời ban phước cho Giô-sép trong mọi việc ông làm.
5 Và Giô-sép có vẻ ngoài ưa nhìn [và rất đẹp trai], vợ của chủ nhà ngước mắt lên nhìn Giô-sép, và bà yêu mến ông và nài nỉ ông ngủ với bà.
6 Nhưng ông không đầu hàng, và ông nhớ đến Chúa và những lời mà Gia-cốp, cha ông, thường đọc trong sách của Áp-ra-ham, rằng người đàn ông không được phạm tội tà dâm với người phụ nữ đã có chồng; rằng hình phạt tử hình đã được định sẵn trên trời trước mặt Đức Chúa Trời Tối Cao cho người đó, và tội lỗi sẽ được ghi chép lại trong các sách đời đời trước mặt Chúa.
7 Giô-sép nhớ lại những lời ấy và từ chối ngủ với bà.
8 Bà nài nỉ ông suốt một năm, nhưng ông vẫn không chịu nghe.
9 Nhưng bà ta ôm chặt lấy ông và giữ ông lại trong nhà để ép ông ngủ với mình, rồi đóng cửa nhà lại và giữ chặt lấy ông; nhưng ông để lại áo mình trong tay bà ta, phá cửa xông vào và chạy trốn khỏi bà ta.
10 Và người phụ nữ thấy rằng anh ta không chịu ngủ với mình, liền vu khống anh ta trước mặt chủ anh ta, rằng: “Người tôi tớ Hê-bơ-rơ mà chủ yêu mến đã tìm cách cưỡng bức tôi để được ngủ với tôi; và khi tôi cất tiếng nói thì anh ta bỏ chạy, để lại áo choàng trong tay tôi khi tôi giữ anh ta, rồi anh ta phá cửa xông vào.”
11 Và người Ai Cập thấy áo của Giô-sép và cánh cửa bị vỡ, nghe những lời vợ ông nói, liền bắt Giô-sép bỏ vào ngục, nơi giam giữ những tù nhân mà vua đã giam.
12 Và ông ở trong ngục; Đức Chúa Trời ban ơn cho Giô-sép trước mặt viên cai ngục trưởng và thương xót ông ta, vì ông ta thấy rằng Đức Chúa Trời ở cùng Giô-sép, và Đức Chúa Trời khiến mọi việc ông làm đều được thịnh vượng.
13 Và ông giao phó mọi việc cho Giô-sép, viên trưởng cai ngục không hề hay biết gì về những việc ông đang làm, vì Giô-sép đã làm mọi việc, và Đức Chúa Trời đã hoàn thành việc đó.
14 Và ông ở lại đó hai năm. Trong những ngày ấy, Pha-ra-ô, vua Ai Cập, nổi giận với hai thái giám của mình, là quản gia trưởng và người làm bánh trưởng, nên ông giam họ vào nhà của người đầu bếp trưởng, trong ngục giam nơi Giô-sép bị giam giữ.
15 Viên trưởng cai ngục bổ nhiệm Giô-sép làm người hầu việc họ; và ông hầu việc trước mặt họ.
16 Cả hai người, quản gia và người làm bánh chính, đều nằm mơ và kể lại giấc mơ đó cho Giô-sép nghe.
17 Và như Giô-sép đã giải thích cho họ thì sự việc xảy ra đúng như vậy, Pha-ra-ô đã phục chức cho quản gia trưởng và giết người thợ làm bánh trưởng, đúng như Giô-sép đã giải thích cho họ.
18 Nhưng viên quản gia quên Giuse trong ngục, mặc dù ông đã báo cho Giuse biết điều sẽ xảy đến với mình, và cũng quên không báo lại cho Pha-ra-ô biết Giuse đã nói với ông như thế nào, vì ông đã quên mất.

CHƯƠNG 40

1 Trong những ngày ấy, Pha-ra-ô nằm mơ hai giấc mơ trong cùng một đêm về một nạn đói sắp xảy ra khắp xứ. Ông tỉnh giấc và triệu tập tất cả các thầy giải mộng và các pháp sư ở Ai Cập đến, kể cho họ nghe hai giấc mơ của mình, nhưng họ không thể giải thích được (ý nghĩa của chúng).
2 Bấy giờ, viên quản gia nhớ đến Giô-sép và thuật lại chuyện đó với vua, rồi đem Giô-sép ra khỏi ngục, và kể cho vua nghe hai giấc mơ của mình.
3 Và ông nói với Pha-ra-ô rằng hai giấc mơ của ông là một, và ông nói với ông rằng: 'Bảy năm sẽ đến (trong đó sẽ có) sự sung túc trên khắp đất nước Ai Cập, và sau đó là bảy năm đói kém, một nạn đói chưa từng có trong cả nước.
4 Giờ đây, Pha-ra-ô hãy bổ nhiệm các quan giám sát khắp đất nước Ai Cập, và hãy tích trữ lương thực trong mỗi thành phố suốt những ngày thịnh vượng, để có đủ lương thực cho bảy năm đói kém, và đất nước sẽ không bị diệt vong vì nạn đói, dù nạn đói đó rất nghiêm trọng.
5 Đức Chúa Trời ban ơn lành và lòng thương xót cho Giô-sép trước mặt Pha-ra-ô, và Pha-ra-ô nói với các đầy tớ mình rằng: "Chúng ta sẽ không tìm được người nào khôn ngoan và sáng suốt như người này, vì Thần của Đức Chúa Trời ở cùng người."
6 Và ông bổ nhiệm người ấy làm người đứng thứ hai trong toàn vương quốc của mình và trao cho người ấy quyền cai quản khắp Ai Cập, đồng thời cho người ấy ngồi trên cỗ xe thứ hai của Pha-ra-ô.

7 Rồi ông mặc cho người ấy áo bằng vải gai, đeo dây chuyền vàng vào cổ người ấy, và (một sứ giả) loan báo trước mặt người ấy rằng: “El ‘El wa ‘Abirer,” rồi đeo nhẫn vào tay người ấy và phong người ấy làm vua cai quản cả nhà mình, tôn vinh người ấy và phán cùng người ấy rằng: “Chỉ khi ngồi trên ngai vàng, ta mới hơn ngươi.”
8 Giô-sép cai trị toàn xứ Ai Cập, và tất cả các quan lại của Pha-ra-ô, tất cả các đầy tớ của ông, và tất cả những người làm công việc của vua đều yêu mến ông, vì ông sống ngay thẳng, không kiêu ngạo, không thiên vị ai, không nhận hối lộ, nhưng ông xét xử công chính đối với tất cả dân chúng trong xứ.
9 Và đất nước Ai Cập được bình an dưới thời Pha-ra-ô nhờ Giô-sép, vì Đức Chúa Trời ở cùng ông, và ban cho ông ân huệ và lòng thương xót trong suốt các thế hệ của ông, trước mặt tất cả những người biết ông và những người đã nghe về ông; và vương quốc của Pha-ra-ô được cai trị tốt đẹp, và không có Sa-tan hay người ác nào (trong đó).
10 Vua đặt tên cho Giô-sép là Sephantiphans, và gả con gái của Potiphar, tức là con gái của thầy tế lễ thành Heliopolis, người đầu bếp trưởng, cho Giô-sép.
11 Vào ngày Giô-sép đứng trước mặt Pha-ra-ô, ông ba mươi tuổi [khi ông đứng trước mặt Pha-ra-ô].
12 Và trong năm đó, Y-sác qua đời. Và xảy ra như Giô-sép đã nói trong lời giải thích hai giấc mơ của mình, theo như ông đã nói, có bảy năm bội thu trên khắp đất nước Ai Cập, và đất nước Ai Cập sản xuất dồi dào, một đấu (sản xuất) mười tám trăm đấu.
13 Giô-sép thu gom lương thực vào mọi thành phố cho đến khi chúng đầy ắp lúa mì, đến nỗi không thể đếm và đong đo được nữa vì số lượng quá nhiều.

CHƯƠNG 41

1 Và trong năm thứ bốn mươi lăm, vào tuần thứ hai, (và) vào năm thứ hai, [2165 AM] Giu-đa cưới con trai cả của mình là Ê-rốt, một người vợ trong số các con gái của A-ram, tên là Ta-ma.
2 Nhưng chàng ghét nàng và không ăn nằm với nàng, vì mẹ chàng là người thuộc dòng dõi Canaan, và chàng muốn cưới vợ trong dòng họ của mẹ mình, nhưng Giuđa, cha chàng, không cho phép.
3 Và Er, con trai cả của Giu-đa, là người gian ác, nên Đức Chúa Trời đã giết hắn.
4 Giu-đa nói với Ô-nan, anh trai mình: "Hãy đến với vợ của anh trai ngươi và làm tròn bổn phận của người anh em chồng đối với nàng, và sinh con nối dõi cho anh trai ngươi."
5 Và Ô-nan biết rằng dòng dõi ấy sẽ không thuộc về mình, mà chỉ thuộc về anh trai mình, nên ông đi vào nhà vợ của anh trai mình, và đổ dòng dõi ấy xuống đất. Ông phạm tội ác trước mặt Đức Chúa Trời, và Ngài đã giết ông.
6 Giu-đa nói với Ta-ma, con dâu mình, rằng: “Hãy ở lại nhà cha ngươi như một góa phụ cho đến khi Sê-la, con trai ta, trưởng thành, rồi ta sẽ gả ngươi cho nó.”
7 Và ông lớn lên; nhưng Bedsu'el, vợ của Giuđa, không cho phép con trai mình là Shelah kết hôn. Và Bedsu'el, vợ của Giuđa, qua đời [2168 AM] vào năm thứ năm của tuần này.
8 Đến năm thứ sáu, Giu-đa lên Ti-mô-na để xén lông cừu. [2169 AM] Họ báo cho Ta-ma biết: “Này, cha chồng ngươi đang lên Ti-mô-na để xén lông cừu.”
9 Bà cởi bỏ quần áo góa phụ, đội khăn che mặt, trang điểm và ngồi ở cổng cạnh đường đến Timnah.
10 Khi Giu-đa đang đi đường thì gặp bà, tưởng bà là gái điếm, nên ông nói với bà: “Cho ta vào nhà ngươi”; bà đáp: “Mời vào”, và ông liền vào.
11 Bà nói với ông: “Hãy trả công cho tôi”; ông đáp: “Tôi không có gì trong tay ngoài chiếc nhẫn trên ngón tay, dây chuyền và cây gậy đang cầm trên tay.”
12 Bà nói với ông: "Hãy đưa chúng cho tôi cho đến khi ông trả tiền công cho tôi", và ông đáp: "Tôi sẽ gửi cho bà một con dê con"; ông đưa chúng cho bà, rồi ông ăn nằm với bà, và bà thụ thai bởi ông.
13 Giu-đa đi đến chỗ bầy chiên của mình, còn nàng thì về nhà cha mình.
14 Giu-đa sai người chăn dê của mình, một người A-đul-lam, đi tìm một con dê con, nhưng không thấy bà ta đâu. Ông hỏi dân ở đó rằng: “Gái điếm ở đây đâu?” Họ đáp rằng: “Ở đây không có gái điếm nào cả.”
15 Rồi ông trở về báo tin cho ông ấy và nói rằng ông không tìm thấy bà ta: “Tôi đã hỏi dân chúng ở đó, và họ nói với tôi rằng: 'Ở đây không có kỹ nữ nào cả.'”
16 Và ông nói: “Hãy để nàng giữ (chúng) lại, kẻo chúng ta trở thành trò cười cho người khác.” Khi nàng được ba tháng, rõ ràng là nàng đã có thai, và họ nói với Giu-đa rằng: “Này, Ta-ma, con dâu của ngươi, đã có thai do ngoại tình.”
17 Giu-đa đến nhà cha nàng, và nói với cha và các anh nàng rằng: “Hãy dẫn nàng ra đây, và thiêu nàng đi, vì nàng đã làm điều ô uế trong Y-sơ-ra-ên.”
18 Khi người ta dẫn bà ra để thiêu sống, bà sai cha chồng đưa chiếc nhẫn, dây chuyền và cây gậy cho ông, nói rằng: “Hãy xem những thứ này là của ai, vì con có thai với người ấy.”
19 Giu-đa thừa nhận và nói: “Ta-ma công chính hơn tôi.
20 Vì vậy, chớ thiêu sống nàng. Và vì lý do đó, nàng không được giao cho Shelah, và ông cũng không đến gần nàng nữa.
21 Và sau đó, bà sinh hai con trai, Perez [2170 AM] và Zerah, vào năm thứ bảy của tuần thứ hai này.
22 Sau đó, bảy năm mùa màng bội thu đã được hoàn thành, như Giô-sép đã nói với Pha-ra-ô.
23 Giu-đa thừa nhận việc mình đã làm là xấu xa, vì ông đã ngủ với con dâu mình, và ông coi đó là điều ghê tởm trong mắt mình, và ông thừa nhận mình đã phạm tội và lạc lối, vì ông đã vén váy con trai mình lên, và ông bắt đầu than khóc và cầu xin trước mặt Chúa vì tội lỗi của mình.
24 Và chúng tôi báo cho ông ấy trong giấc mơ rằng tội lỗi của ông ấy đã được tha thứ vì ông ấy đã thành tâm cầu xin, ăn năn hối lỗi và không phạm tội đó nữa.
25 Và người ấy được tha thứ vì đã từ bỏ tội lỗi và sự ngu dốt của mình, bởi vì người ấy đã phạm tội trọng trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta; và bất cứ ai làm như vậy, bất cứ ai nằm với mẹ vợ mình, hãy thiêu sống người ấy bằng lửa, vì trên họ có sự ô uế và ô nhiễm, hãy thiêu sống họ bằng lửa.
26 Ngươi hãy truyền lệnh cho con cái Y-sơ-ra-ên rằng chớ có sự ô uế nào giữa họ, vì hễ ai ăn nằm với con dâu hoặc mẹ vợ mình thì đều phạm tội ô uế; hãy dùng lửa thiêu sống người đàn ông đã ăn nằm với người ấy, và người phụ nữ

cũng vậy, thì Đức Chúa Trời sẽ cất đi cơn thịnh nộ và hình phạt khỏi Y-sơ-ra-ên.
27 Chúng tôi nói với Giu-đa rằng hai con trai của ông không hề ăn nằm với bà, và vì lý do đó dòng dõi của ông được thiết lập cho thế hệ thứ hai, và sẽ không bị diệt trừ.
28 Vì với cùng một con mắt, ông đã đi tìm cách trừng phạt, tức là, theo phán quyết của Áp-ra-ham mà ông đã truyền cho các con trai mình, Giu-đa đã tìm cách thiêu sống Giu-đa bằng lửa.

CHƯƠNG 42

1 Và trong năm đầu tiên của tuần lễ thứ ba của năm kỷ niệm thứ bốn mươi lăm, nạn đói bắt đầu xảy ra ở đất [2171 AM], và mưa không chịu rơi xuống đất, chẳng có giọt mưa nào rơi xuống cả.
2 Đất đai trở nên cằn cỗi, nhưng ở Ai Cập thì có lương thực, vì Giô-sép đã thu gom hạt giống của xứ ấy trong bảy năm bội thu và đã giữ gìn nó.
3 Và người Ai Cập đến gặp Giô-sép để xin ông cung cấp thức ăn, ông mở các kho chứa ngũ cốc của năm đầu tiên và bán chúng cho dân chúng trong xứ để lấy vàng.
4 <Lúc ấy, nạn đói hoành hành dữ dội trong xứ Ca-na-an>, và Gia-cốp nghe nói ở Ai Cập có lương thực, liền sai mười người con trai đi mua lương thực cho ông ở Ai Cập; nhưng ông không sai Bên-gia-min đi, và mười người con trai của Gia-cốp đã đến Ai Cập cùng với những người đi đến đó.
5 Giô-sép nhận ra họ, nhưng họ không nhận ra ông. Ông liền hỏi họ, và nói rằng: “Các ngươi chẳng phải là gián điệp sao, và chẳng phải các ngươi đến để do thám các vùng đất phía nam sao?” Rồi ông bắt giữ họ.
6 Sau đó, ông thả họ ra lần nữa, chỉ giam giữ riêng Si-mê-ôn và cho chín người anh em của ông đi.
7 Ông chất đầy các bao của họ bằng lúa mì, và bỏ vàng của họ vào các bao đó, mà họ không hề hay biết.
8 Và ông truyền lệnh cho họ đem em trai mình đến, vì họ đã báo cho ông biết cha họ và em trai họ vẫn còn sống.
9 Họ rời khỏi xứ Ai Cập và đến xứ Ca-na-an; họ thuật lại cho cha mình mọi điều đã xảy ra với họ, và việc lãnh chúa xứ ấy đã nói năng thô bạo với họ như thế nào, và đã bắt giữ Si-mê-ôn cho đến khi họ dẫn Benjamin đến.
10 Gia-cốp nói: “Các ngươi đã cướp mất con cái ta! Giô-sép không còn nữa, Si-mê-ôn cũng không còn nữa, mà các ngươi lại đem Bên-gia-min đi. Sự gian ác của các ngươi đã đổ trên ta.”
11 Ông nói: “Con trai tôi sẽ không đi xuống với các anh, vì sợ nó bị ốm; mẹ nó đã sinh hai con trai, một đứa đã chết, và các anh cũng sẽ cướp đứa này của tôi. Nếu nó bị sốt trên đường đi, các anh sẽ làm cho tuổi già của tôi đau buồn đến chết.”
12 Vì ông thấy tiền của họ đã được trả lại đầy đủ trong bao tải của mỗi người, nên vì lý do đó ông sợ không dám sai người đi.
13 Nạn đói ngày càng gia tăng và trở nên trầm trọng ở xứ Ca-na-an và khắp mọi nơi, trừ xứ Ai Cập, vì nhiều người Ai Cập đã tích trữ hạt giống để làm lương thực từ khi thấy Giô-sép thu gom hạt giống, cất vào kho và bảo quản cho những năm đói kém.
14 Và dân chúng Ai Cập đã dùng lương thực đó để sinh sống trong năm đầu tiên của nạn đói.
15 Nhưng khi dân Y-sơ-ra-ên thấy nạn đói hoành hành trong xứ, và không có sự cứu giúp nào, thì họ nói với các con mình rằng: “Hãy đi tìm lương thực cho chúng ta, kẻo chúng ta chết đói.”
16 Họ nói: “Chúng tôi sẽ không đi; nếu em trai út của chúng tôi không đi cùng, thì chúng tôi sẽ không đi.”
17 Và dân Y-sơ-ra-ên thấy rằng nếu ông không sai người ấy đi cùng họ, thì tất cả họ sẽ chết vì đói kém.
18 Và Ru-bên nói: "Hãy giao hắn vào tay tôi, và nếu tôi không dẫn hắn trở lại cho ông, thì hãy giết hai con trai tôi thay cho mạng sống của hắn."
19 Và ông nói với Giu-đa: “Người ấy không được đi với ngươi.” Giu-đa đến gần và nói: “Xin hãy cho người ấy đi với tôi, và nếu tôi không đưa người ấy trở lại cho ông, thì tôi xin chịu trách nhiệm trước mặt ông suốt đời.”
20 Và ông sai ông đi cùng họ vào năm thứ hai của tuần này, ngày đầu tiên của tháng [2172 Am], và họ đến đất Ai Cập cùng với tất cả những người đi, và (họ) mang theo lễ vật, gồm có quả sung, hạnh nhân, quả óc chó và mật ong nguyên chất.
21 Họ đến đứng trước mặt Giô-sép, và ông thấy Bên-gia-min, em trai mình, ông nhận ra em ấy, và hỏi họ: "Đây có phải là em trai út của các ngươi không?" Họ đáp: "Chính là em ấy." Ông nói: "Nguyện Đức Chúa Trời thương xót con, con trai ta!"
22 Ông sai người về nhà mình, và người đó dẫn Si-mê-ôn ra đón họ. Ông dọn tiệc chiêu đãi họ, và họ dâng lên ông món quà mà họ đã mang theo.
23 Họ cùng ăn trước mặt ông và ông chia cho mỗi người một phần, nhưng phần của Benjamin nhiều gấp bảy lần phần của bất kỳ ai trong số họ.
24 Họ ăn uống xong rồi đứng dậy và ở lại với những con lừa của mình.
25 Giô-sép lập kế hoạch để tìm hiểu xem họ có ý nghĩ hòa bình hay không, và ông nói với người quản gia nhà mình rằng: “Hãy đổ đầy thức ăn vào tất cả các bao của họ, và trả tiền cho họ vào các bình chứa của họ; còn chén bạc mà ta dùng để uống, hãy bỏ vào bao của người con út, rồi đuổi họ đi.”

CHƯƠNG 43

1 Và ông làm theo lời Giô-sép dặn, chất đầy thức ăn vào tất cả các bao của họ, bỏ tiền vào các bao, và bỏ chén vào bao của Bên-gia-min.
2 Sáng sớm hôm sau, họ ra đi, và khi họ đã đi khỏi đó, Giô-sép nói với người quản gia nhà mình rằng: “Hãy đuổi theo họ, chạy đến bắt họ, và nói rằng: ‘Các ngươi lấy ác trả ta vì đã làm điều tốt; các ngươi đã lấy trộm chiếc chén bạc mà chủ ta hay uống.’ Hãy đem em trai út của họ trở lại cho ta, và mau đến đây trước khi ta đi đến nơi xét xử.”
3 Rồi ông chạy theo họ và nói với họ những lời này.
4 Họ thưa với ông rằng: "Xin Chúa đừng để các tôi tớ của ngài làm điều này, ăn cắp bất cứ đồ dùng nào trong nhà của chủ ngài, và cả số tiền mà chúng tôi tìm thấy trong bao tải lần trước, chúng tôi là các tôi tớ của ngài đã mang về từ xứ Canaan.
5 Vậy thì chúng tôi phải làm sao để ăn cắp đồ dùng? Này, chúng tôi đang ở đây và bao tải của chúng tôi đang bị lục soát. Bất cứ nơi nào ngươi tìm thấy chiếc cốc trong bao tải của bất kỳ người nào trong chúng tôi, hãy giết người đó, và

chúng tôi cùng những con lừa của chúng tôi sẽ phục vụ chủ nhân của ngươi.'
6 Ông nói với họ: "Không phải vậy, người nào ta tìm thấy, ta sẽ nhận người đó làm đầy tớ, và các ngươi sẽ trở về nhà bình an."
7 Khi ông tìm kiếm trong các vật dụng của họ, bắt đầu từ người lớn tuổi nhất đến người nhỏ tuổi nhất, thì thấy nó ở trong túi của Benjamin.
8 Họ xé áo mình ra, chất đồ lên lừa, rồi trở về thành và đến nhà Giô-sép, tất cả đều sấp mặt xuống đất trước mặt ông.
9 Giô-sép nói với họ: "Các ngươi đã làm điều ác." Họ đáp: "Chúng tôi phải nói gì và làm sao để bào chữa? Chúa chúng tôi đã phát hiện ra tội lỗi của các tôi tớ Ngài; này, chúng tôi là tôi tớ của Chúa chúng tôi, và cả những con lừa của chúng tôi nữa."
10 "Giô-sép nói với họ: 'Tôi cũng kính sợ Đức Chúa Trời; còn các ngươi, hãy về nhà và để anh các ngươi làm tôi tớ của tôi, vì các ngươi đã làm điều ác. Các ngươi không biết rằng người ta vui thích chén của mình như ta vui thích chén này sao? Thế mà các ngươi lại lấy trộm chén này của ta.'"
11 Giu-đa thưa rằng: "Thưa ngài, xin ngài cho phép tôi tớ ngài nói với ngài điều này. Mẹ tôi tớ ngài đã sinh cho cha chúng tôi hai anh em: một người đã bỏ đi và mất tích, không tìm thấy nữa; người ấy là người duy nhất còn lại của mẹ; và cha chúng tôi, tôi tớ ngài, yêu thương người ấy, và mạng sống của cha chúng tôi cũng gắn bó với mạng sống của người (con trai) này."
12 Sẽ xảy ra khi chúng tôi đến thăm cha chúng tôi, người tôi tớ của ông, mà đứa trẻ không có ở cùng chúng tôi, thì nó sẽ chết, và chúng tôi sẽ đau buồn đến chết cùng cha chúng tôi.
13 Giờ thì xin cho tôi, tôi tớ của ngài, ở lại thay cho cậu bé với tư cách là tôi tớ của chủ tôi, và hãy để cậu bé đi với các anh em của nó, vì tôi đã bảo lãnh cho nó trước mặt tôi tớ của ngài là cha chúng tôi, và nếu tôi không đưa nó trở lại, tôi tớ của ngài sẽ phải chịu trách nhiệm trước mặt cha chúng tôi mãi mãi.'
14 Giô-sép thấy tất cả họ đều hòa thuận với nhau trong sự tốt lành, và ông không thể kìm lòng được, nên đã nói với họ rằng ông là Giô-sép.
15 Rồi ông trò chuyện với họ bằng tiếng Hê-bơ-rơ, ôm lấy cổ họ và khóc.
16 Nhưng họ không nhận ra Ngài và bắt đầu khóc. Ngài nói với họ: "Đừng khóc thương ta, nhưng hãy mau mau đem cha ta đến đây; các ngươi thấy đấy, chính miệng ta nói và mắt của em ta là Bên-gia-min cũng thấy.
17 Vì này, đây là năm thứ hai của nạn đói, và còn năm năm nữa mới không có mùa màng, không có trái cây trên cây và không có việc cày cấy.
18 Hãy mau chóng xuống đây cùng gia đình mình, kẻo chết đói, và đừng buồn phiền về tài sản của mình, vì Chúa đã sai ta đến trước để sắp xếp mọi việc cho ổn thỏa, hầu cho nhiều người được sống.
19 Hãy nói với cha tôi rằng tôi vẫn còn sống, và này, các ngươi thấy đấy, Đức Chúa Trời đã đặt tôi làm cha của Pha-ra-ôn, và làm người cai quản nhà của ông ta và toàn bộ đất nước Ai Cập.
20 Hãy báo cho cha tôi biết về tất cả vinh quang của tôi, và tất cả sự giàu có và vinh hiển mà Chúa đã ban cho tôi.
21 Theo lệnh của miệng Pha-ra-ôn, ông đã cấp cho họ xe ngựa và lương thực cho chuyến đi, và ông cũng cấp cho họ tất cả quần áo nhiều màu sắc và bạc.
22 Ông sai người đến cho cha họ quần áo, bạc và mười con lừa chở lúa mì, rồi tiễn họ đi.
23 Họ liền đi báo tin cho cha rằng Giô-sép vẫn còn sống, đang đong lúa mì cho khắp các nước trên đất, và làm vua cai trị toàn xứ Ai Cập.
24 Cha của họ không tin điều đó, vì ông vô cùng bối rối; nhưng khi thấy những chiếc xe mà Giô-sép đã sai đến, lòng ông lại phấn chấn, và ông nói: "Nếu Giô-sép còn sống thì ta cũng đủ rồi; ta sẽ xuống xem nó trước khi chết."

CHƯƠNG 44

1 Vào ngày trăng non tháng ba, Y-sơ-ra-ên rời khỏi nhà mình ở Ha-ran, đi theo đường đến Giếng Lời Thề, và dâng lễ vật cho Đức Chúa Trời của tổ phụ mình là I-sác vào ngày thứ bảy của tháng đó.
2 Gia-cốp nhớ lại giấc mơ mình đã thấy ở Bê-thên, và ông sợ không dám xuống Ai Cập.
3 Trong khi ông đang cân nhắc việc sai người đến gặp mình, và biết rằng ông sẽ không xuống đó, thì ông ở lại đó bảy ngày, với hy vọng có thể thấy được một khải tượng về việc ông nên ở lại hay xuống đó.
4 Và ông cử hành lễ hội thu hoạch mùa màng đầu mùa với ngũ cốc cũ, vì trong khắp xứ Ca-na-an chẳng còn một nắm hạt giống nào, bởi vì nạn đói đã xảy ra trên muôn loài thú vật, gia súc, chim chóc, và cả con người nữa.
5 Đến ngày mười sáu, Đức Chúa Trời hiện ra cùng ông và phán rằng: "Gia-cốp, Gia-cốp!", ông thưa rằng: "Tôi đây." Đức Chúa Trời phán cùng ông rằng: "Ta là Đức Chúa Trời của tổ phụ ngươi, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham và I-sác; chớ sợ xuống Ai Cập, vì tại đó Ta sẽ làm cho ngươi trở thành một dân tộc lớn. Ta sẽ xuống cùng ngươi, và Ta sẽ đem ngươi lên (lại); ngươi sẽ được chôn cất trong xứ này, và Giô-sép sẽ đặt tay lên mắt ngươi."
6 Đừng sợ hãi; hãy xuống Ai Cập.
7 Các con trai ông, cùng các cháu trai ông, đứng dậy và chất cha mình cùng tài sản lên xe ngựa.
8 Đến ngày 16 tháng 3, dân Y-sơ-ra-ên đứng dậy khỏi Giếng Thề và đi đến đất Ai Cập.
9 Israel sai Giuđa đi trước đến gặp con trai mình là Giô-sép để xem xét xứ Gô-sen, vì Giô-sép đã dặn các anh em mình rằng họ nên đến đó ở để được ở gần ông.
10 Và đây là vùng đất đẹp nhất trong xứ Ai Cập, gần với ông, thích hợp cho tất cả mọi người và cả gia súc nữa.
11 Và đây là tên của các con trai của Gia-cốp, những người đã cùng Gia-cốp, cha của họ, đi đến Ai Cập.
12 Ru-bên, con trai cả của Y-sơ-ra-ên; và đây là tên các con trai của ông là Ê-nóc, Pa-lu, Hê-rôn và Ca-mốt.
13 Si-mê-ôn và các con trai ông; và đây là tên các con trai ông: Giê-mu-ên, Gia-min, Ô-hê-đ, Gia-chi-chi, Xô-ra và Sa-ul, con trai của người phụ nữ Xê-pha-thít thứ bảy.
14 Lê-vi và các con trai ông; và đây là tên các con trai ông: Ghê-sôn, Cô-hát và Mê-ra-ri-bốn.
15 Giu-đa và các con trai ông; và đây là tên các con trai ông: Sê-la, Pê-rê và Xê-ra-bốn.
16 Issachar và các con trai của ông; và đây là tên các con trai của ông: Tola, Phua, Jasub và Shimron-năm.

17 Zebulon và các con trai ông; và đây là tên các con trai ông: Sered, Elon và Jahleel-four.
18 Đây là sáu người con trai của Gia-cốp và các con trai mà Lê-a sinh cho Gia-cốp ở Mê-sopotamia, cùng một người em gái của họ là Đi-na và tất cả các con trai của Lê-a, và các con trai của họ, những người đã cùng Gia-cốp, cha của họ, đến Ai Cập, là hai mươi chín người, và Gia-cốp, cha của họ, ở cùng với họ, tổng cộng là ba mươi người.
19 Và các con trai của Zilpah, tôi tớ của Leah, vợ của Jacob, người đã sinh cho Jacob là Gad và Ashur.
20 Và đây là tên các con trai của họ, những người đã cùng ông đến Ai Cập. Các con trai của Gad: Ziphion, Haggi, Shuni, Ezbon, Eri, Areli và Arodi-8.
21 Và các con trai của Asher là: Imnah, Ishvah, Ishvi, Beriah và Serah, người chị gái duy nhất của họ - sáu người.
22 Tổng số người là mười bốn, và tổng số người của Lê-a là bốn mươi bốn.
23 Và các con trai của Ra-chên, vợ của Gia-cốp: Giô-sép và Bên-gia-min.
24 Trước khi cha Giô-sép đến Ai Cập, có ba người con trai do A-sê-na-ta, con gái của Pô-ti-pha, thầy tế lễ thành Li-hi-li-gia, sinh cho Giô-sép, đó là Ma-na-xê và Ép-ra-im.
25 Và các con trai của Bên-gia-min: Bê-la, Bê-chê, A-sên-bên, Ghê-ra, Na-a-man, Ê-hi, Rosh, Mu-ppim, Hu-ppim và A-rít-mười-lăm.
26 Và tất cả các người con của Ra-chên là mười bốn người.
27 Và các con trai của Bilhah, tôi tớ của Rachel, vợ của Jacob, mà bà sinh cho Jacob, là Dan và Naphtali.
28 Đây là tên các con trai của họ, những người đã cùng họ đến Ai Cập. Các con trai của Đan là Hushim, Samon, Asudi, Ijaka và Salomon.
29 Và họ chết trong năm họ vào Ai Cập, chỉ còn lại một mình Dan Hushim.
30 Đây là tên các con trai của Naphtali: Jahziel, Guni, Jezer, Shallum và 'Iv.
31 Và 'Iv, người sinh ra sau những năm đói kém, đã chết ở Ai Cập.
32 Và tất cả những người thuộc dòng dõi Ra-chên là hai mươi sáu người.
33 Tất cả những người thuộc dòng dõi Gia-cốp sang Ai Cập đều có bảy mươi người. Đó là con cháu ông, tổng cộng bảy mươi người, nhưng có năm người chết ở Ai Cập trước Giô-sép và không có con cái.
34 Tại xứ Ca-na-an, có hai con trai của Giu-đa là Ê-rê và Ô-nan qua đời, họ không có con cái; dân Y-sơ-ra-ên chôn cất những người đã chết, và họ được kể vào số bảy mươi dân ngoại.

CHƯƠNG 45

1 Và dân Israel đi vào xứ Ai Cập, đến vùng đất Gôshen, vào ngày trăng non của tháng thứ tư [2172 AM], năm thứ hai của tuần thứ ba của năm Jubilee thứ bốn mươi lăm.
2 Giô-sép đi đến xứ Gô-sen để gặp cha mình là Gia-cốp, và ông ôm lấy cổ cha mình mà khóc.
3 Và Y-sơ-ra-ên nói với Giô-sép: “Bây giờ ta xin được chết, vì ta đã gặp ngươi rồi. Nguyện Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham và Đức Chúa Trời của I-sác, Đấng không hề từ chối lòng thương xót và ân điển của Ngài đối với tôi tớ Ngài là Gia-cốp, được chúc tụng.”
4 Đối với tôi, việc được nhìn thấy mặt Ngài khi tôi còn sống là đủ rồi; phải, khải tượng tôi thấy tại Bêthel quả thật là như vậy. Nguyện Chúa, Đức Chúa Trời của tôi, được chúc tụng đời đời, và danh Ngài cũng được chúc tụng.'
5 Giô-sép và các anh em mình ăn bánh và uống rượu trước mặt cha, và Gia-cốp vui mừng khôn xiết vì thấy Giô-sép ăn uống cùng các anh em mình trước mặt ông, và ông chúc tụng Đấng Tạo Hóa muôn vật, Đấng đã gìn giữ ông và đã gìn giữ mười hai người con trai của ông.
6 Giô-sép đã ban cho cha và các anh em mình quyền cư ngụ tại xứ Gô-sen, Ra-mê-xê và toàn bộ vùng đất xung quanh, nơi mà ông cai quản trước mặt Pha-ra-ô. Y-sơ-ra-ên và các con trai ông cư ngụ tại xứ Gô-sen, phần đất tốt nhất của Ai Cập, và Y-sơ-ra-ên được một trăm ba mươi tuổi khi ông đến Ai Cập.
7 Giô-sép đã nuôi cha và các anh em mình, cũng như tài sản của họ, bằng bánh mì đủ dùng trong bảy năm nạn đói.
8 Và đất nước Ai Cập bị thiệt hại vì nạn đói, và Giô-sép đã mua lại toàn bộ đất nước Ai Cập cho Pha-ra-ô để đổi lấy lương thực, ông cũng được sở hữu dân chúng, gia súc và mọi thứ cho Pha-ra-ô.
9 Và những năm đói kém đã qua, Giô-sép đã ban cho dân chúng trong xứ hạt giống và lương thực để họ gieo trồng (trên đất) vào năm thứ tám, vì sông đã tràn ngập khắp xứ Ai Cập.
10 Vì trong bảy năm nạn đói, sông không tràn bờ và chỉ tưới tiêu được một vài nơi ven sông, nhưng nay sông tràn bờ, người Ai Cập gieo trồng trên đất và năm đó thu hoạch được nhiều lúa mì.
11 Và đây là năm đầu tiên của [2178 AM] tuần thứ tư của năm kỷ niệm thứ bốn mươi lăm.
12 Giô-sép lấy một phần năm lúa mì gặt được để dâng cho vua, và để lại bốn phần cho họ làm lương thực và hạt giống. Giô-sép đã ban hành luật lệ này cho cả nước Ai Cập cho đến ngày nay.
13 Và Israel sống ở đất Ai Cập mười bảy năm, và tất cả những ngày ông sống là ba năm jubile, một trăm bốn mươi bảy năm, và ông chết vào năm thứ tư [2188 AM] của tuần thứ năm của năm jubile thứ bốn mươi lăm.
14 Trước khi chết, Y-sơ-ra-ên chúc phúc cho các con trai mình và kể cho họ biết mọi điều sẽ xảy đến với họ ở Ai Cập; ông cũng cho họ biết những điều sẽ đến với họ trong những ngày cuối cùng, rồi chúc phúc cho họ và chia cho Giô-sép hai phần đất trong xứ đó.
15 Và ông qua đời, qua đời trong hang đôi ở xứ Canaan, gần Abraham, cha ông, trong ngôi mộ mà ông đã tự đào cho mình ở hang đôi tại xứ Hebron.
16 Ông trao tất cả sách của mình và sách của cha mình cho Lê-vi, con trai ông, để Lê-vi gìn giữ và đổi mới chúng cho con cháu mình đến ngày nay.

CHƯƠNG 46

1 Và xảy ra rằng sau khi Gia-cốp chết, con cái Y-sơ-ra-ên sinh sôi nảy nở trong xứ Ai Cập, trở thành một dân tộc đông đảo, và họ đồng lòng nhất trí, anh em yêu thương nhau và giúp đỡ anh em mình, và họ gia tăng rất nhiều, sinh sôi nảy nở vô cùng, mười [2242 AM] tuần năm, suốt những ngày đời của Giô-sép.
2 Và trong suốt những ngày Giô-sép còn sống sau khi cha ông là Gia-cốp qua đời, không hề có Sa-tan hay điều ác nào

cả, vì toàn thể dân Ai Cập đều kính trọng con cái Y-sơ-ra-ên trong suốt những ngày Giô-sép còn sống.
3 Giô-sép qua đời ở tuổi 110; ông sống 17 năm ở xứ Ca-na-an, 10 năm làm tôi tớ, 3 năm ở tù, và 80 năm làm dưới quyền vua, cai quản cả xứ Ai Cập.
4 Và ông ấy qua đời, cùng với tất cả anh em ông ấy và toàn bộ thế hệ đó.
5 Trước khi chết, ông dặn dò con cái Israel rằng họ phải mang hài cốt ông theo khi rời khỏi đất Ai Cập.
6 Và ông bắt họ thề về hài cốt của mình, vì ông biết rằng người Ai Cập sẽ không mang ông ra và chôn cất lại ở xứ Canaan, bởi vì Makamaron, vua Canaan, khi đang ở xứ Assyria, đã giao chiến với vua Ai Cập trong thung lũng và giết chết vua ở đó, rồi đuổi theo người Ai Cập đến tận cổng thành Ermon.
7 Nhưng ông không thể vào được, vì một vị vua khác, một vị vua mới, đã lên ngôi ở Ai Cập, và ông ta mạnh hơn ông, nên ông ta trở về xứ Canaan, và các cổng thành của Ai Cập đã bị đóng lại, không ai ra vào Ai Cập cả.
8 Và Giô-sép qua đời vào năm thứ bốn mươi sáu, vào tuần thứ sáu, năm thứ hai, và họ chôn cất ông ở đất Ai Cập, và [2242 AM] tất cả anh em của ông đều chết sau ông.
9 Vua Ai Cập ra trận với vua Ca-na-an [2263 AM] vào năm thứ bốn mươi bảy, tuần thứ hai của năm thứ hai, và con cái Y-sơ-ra-ên đem tất cả hài cốt của con cái Gia-cốp trừ hài cốt của Giô-sép ra, và họ chôn chúng ở ngoài đồng trong hang đôi trên núi.
10 Và phần lớn (trong số họ) trở về Ai Cập, nhưng một số ít ở lại vùng núi Hê-bôn, và A-ram, cha ngươi, ở lại với họ.
11 Vua Canaan thắng vua Ai Cập và đóng cửa thành Ai Cập lại.
12 Và ông ta bày mưu ác chống lại con cái Y-sơ-ra-ên để hành hạ họ, và ông ta nói với dân Ai Cập rằng: “Này, dân Y-sơ-ra-ên đã gia tăng và sinh sôi nảy nở nhiều hơn chúng ta.
13 Hãy đến và chúng ta hãy khôn ngoan đối phó với chúng trước khi chúng trở nên quá đông, và hãy bắt chúng làm nô lệ trước khi chiến tranh nổ ra và trước khi chúng cũng chống lại chúng ta; nếu không, chúng sẽ gia nhập phe địch của chúng ta và rời khỏi đất nước chúng ta, vì lòng và mặt của chúng hướng về xứ Canaan.'
14 Vua đặt những người cai quản cai quản họ để hành hạ họ bằng hình thức nô lệ; và họ xây dựng những thành phố kiên cố cho Pha-ra-ô, Pít-mốt và Ra-am-xê, và họ xây dựng lại tất cả các bức tường và tất cả các công sự đã bị sụp đổ trong các thành phố của Ai Cập.
15 Họ bắt họ phục vụ một cách hà khắc, và càng đối xử tàn ác với họ, số lượng họ càng gia tăng.
16 Dân Ai Cập ghê tởm con cái Israel.

CHƯƠNG 47

1 Và trong tuần lễ thứ bảy, năm thứ bảy, năm thứ bốn mươi bảy, cha ngươi ra đi [2303 AM] khỏi xứ Canaan, và ngươi sinh ra trong tuần lễ thứ tư, năm thứ sáu, năm thứ bốn mươi tám; đó là thời kỳ hoạn nạn của con cái Israel.
2 Pha-ra-ô, vua Ai Cập, ra lệnh ném tất cả các con trai mới sinh của mình xuống sông.
3 Và họ giam giữ họ trong bảy tháng cho đến ngày ngươi sinh ra.
4 Mẹ ngươi giấu ngươi ba tháng, và họ đã báo tin về bà. Bà làm một chiếc thuyền cho ngươi, lợp bằng nhựa đường và hắc ín, rồi đặt nó ở giữa những cây sậy bên bờ sông, và đặt ngươi trong đó bảy ngày. Ban đêm, mẹ ngươi đến cho ngươi bú, còn ban ngày, Miriam, chị gái ngươi, canh giữ ngươi khỏi chim chóc.
5 Trong những ngày ấy, Tharmuth, con gái của Pha-ra-ô, đến tắm ở sông, và nghe thấy tiếng ngươi kêu khóc, liền bảo các tỳ nữ đem ngươi ra, và họ đem ngươi đến cho nàng.
6 Và bà đã đưa ngươi ra khỏi tàu, và bà động lòng thương xót ngươi.
7 Chị gái ngươi nói với bà ấy rằng: 'Tôi có nên đi gọi một người phụ nữ Hê-bơ-rơ đến cho chị bú sữa không?'
8 Bà nói với cô ấy rằng: 'Hãy đi.' Cô ấy liền đi và gọi mẹ của con là Giô-chê-bê, trả tiền công cho bà và nuôi nấng con.
9 Sau đó, khi ngươi đã lớn, họ đem ngươi đến gặp con gái của Pha-ra-ô, và ngươi trở thành con trai của bà, và A-ram, cha ngươi, đã dạy ngươi viết. Sau khi ngươi được ba tuần tuổi, họ đem ngươi vào cung điện.
10 Và ngươi ở tại triều đình ba tuần cho đến khi [2351-] ngươi ra khỏi triều đình và thấy một người Ai Cập đánh bạn ngươi, người [2372 AM] thuộc con cái Israel, và ngươi đã giết người ấy rồi giấu xác trong cát.
11 Đến ngày thứ hai, ngươi và hai người trong con cái Y-sơ-ra-ên cãi nhau, ngươi liền hỏi người làm điều ác rằng: “Tại sao ngươi đánh anh em mình?”
12 Và ông ta nổi giận và phẫn nộ, nói rằng: “Ai đã đặt ngươi làm quan lại và cai quản chúng ta? Ngươi nghĩ rằng ngươi có thể giết ta như ngươi đã giết người Ai Cập ngày hôm qua sao?” Ngươi sợ hãi và bỏ chạy vì những lời ấy.

CHƯƠNG 48

1 Và vào năm thứ sáu của tuần lễ thứ ba của năm thứ bốn mươi chín, ngươi đã rời đi và cư ngụ <ở [2372 AM] đất Midian>, năm tuần lễ và một năm. Và ngươi đã trở lại Ai Cập vào tuần lễ thứ hai của năm thứ hai trong năm thứ năm mươi.
2 Và chính ngươi cũng biết điều Ngài đã phán với ngươi trên núi Si-nai [2410 AM], và điều mà vua Ma-sáp muốn làm với ngươi khi ngươi trở về Ai Cập <trên đường đi khi ngươi gặp ông ta ở nơi trọ>.
3 Há chẳng phải hắn đã dùng hết sức mình tìm cách giết ngươi và giao dân Ai Cập khỏi tay ngươi khi thấy ngươi được phái đến để thi hành phán xét và báo thù dân Ai Cập sao?
4 Ta đã giải cứu ngươi khỏi tay hắn, và ngươi đã thực hiện các dấu kỳ phép lạ mà ngươi được sai đến để thực hiện tại Ai Cập chống lại Pha-ra-ô, chống lại toàn bộ gia đình hắn, chống lại các đầy tớ và dân của hắn.
5 Chúa đã giáng một sự báo thù lớn lao trên họ vì cớ Israel, và đánh phạt họ bằng (các tai họa) máu và ếch nhái, chấy rận và ruồi trâu, và những mụn nhọt ác tính nổi lên trên các vết loét; và gia súc của họ bị chết; và bằng mưa đá, do đó Ngài đã phá hủy mọi thứ mọc lên cho họ; và bằng châu chấu ăn hết phần còn lại sau trận mưa đá, và bằng bóng tối; và bằng cái chết của con đầu lòng của người và thú vật, và trên tất cả các thần tượng của họ, Chúa đã báo thù và thiêu đốt chúng bằng lửa.

6 Và mọi sự đều được gửi qua tay ngươi, để ngươi loan báo (những điều này) trước khi chúng hoàn thành, và ngươi đã nói chuyện với vua Ai Cập trước mặt tất cả các đầy tớ và dân chúng của vua.
7 Và mọi sự đã xảy ra theo lời ngươi; mười tai họa lớn lao và khủng khiếp đã giáng xuống đất Ai Cập để ngươi thi hành sự báo thù cho dân Y-sơ-ra-ên.
8 Chúa đã làm mọi điều vì lợi ích của dân Y-sơ-ra-ên, và theo giao ước mà Ngài đã lập với Áp-ra-ham rằng Ngài sẽ báo thù họ vì họ đã dùng vũ lực bắt dân Y-sơ-ra-ên làm nô lệ.
9 Và thái tử Mastêmâ đã đứng lên chống lại ngươi, tìm cách giao ngươi vào tay Pha-ra-ô, và ông ta đã giúp đỡ các thầy phù thủy Ai Cập.
10 Và chúng đứng lên và làm trước mặt Ngài những điều ác mà chúng ta cho phép chúng làm, nhưng những phương thuốc chữa trị thì chúng ta không cho phép chúng thực hiện.
11 Chúa giáng tai họa xuống họ bằng những vết loét ác tính, khiến họ không thể đứng vững, vì chúng ta đã tiêu diệt họ đến nỗi họ không thể làm được một dấu kỳ nào.
12 Mặc dù có tất cả những dấu hiệu và phép lạ ấy, hoàng tử Mastêmâ vẫn không hề hổ thẹn, vì ông đã can đảm và kêu gọi người Ai Cập đuổi theo ngươi với toàn bộ sức mạnh của họ, với xe ngựa, ngựa chiến và toàn bộ quân đội của các dân tộc Ai Cập.
13 Và tôi đứng giữa người Ai Cập và dân Israel, và chúng tôi đã giải cứu Israel khỏi tay họ và khỏi tay dân họ, và Đức Chúa Trời đã dẫn họ vượt qua giữa biển như thể đó là đất liền.
14 Và tất cả các dân tộc mà Ngài đem đến để đuổi theo Israel, Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời chúng ta, đã ném chúng xuống giữa biển, xuống vực sâu bên dưới con cái Israel, cũng như dân Ai Cập đã ném con cái họ xuống sông. Ngài đã báo thù 1.000.000 người trong số họ, và 1000 người đàn ông mạnh mẽ đã bị tiêu diệt vì một đứa trẻ sơ sinh của dân ngươi mà chúng đã ném xuống sông.
15 Đến ngày thứ mười bốn, ngày thứ mười lăm, ngày thứ mười sáu, ngày thứ mười bảy và ngày thứ mười tám, hoàng tử Mastêmâ bị trói và giam cầm sau lưng con cái Israel để ông ta không thể tố cáo họ.
16 Đến ngày 19, chúng tôi thả họ ra để họ giúp đỡ người Ai Cập và đuổi theo con cái Israel.
17 Và Ngài đã làm cho lòng họ cứng rắn và ngoan cố, và Chúa, Đức Chúa Trời chúng ta, đã bày mưu tính kế để Ngài đánh phạt người Ai Cập và ném họ xuống biển.
18 Và đến ngày 14, chúng tôi trói hắn lại để hắn không thể tố cáo con cái Israel vào ngày họ xin người Ai Cập các vật dụng và quần áo, các vật dụng bằng bạc, bằng vàng và bằng đồng, để cướp bóc người Ai Cập nhằm trả ơn sự nô dịch mà họ đã bắt buộc dân Israel phải phục vụ.
19 Chúng tôi không dẫn con cái Israel ra khỏi Ai Cập tay không.

CHƯƠNG 49

1 Hãy nhớ điều răn mà Chúa đã truyền cho ngươi về lễ Vượt Qua, rằng ngươi phải cử hành lễ đó đúng mùa, vào ngày 14 tháng đầu tiên, phải giết nó trước khi trời tối, và phải ăn nó vào ban đêm, tức là chiều tối ngày 15 kể từ lúc mặt trời lặn.
2 Vì trong đêm này - đêm đầu tiên của lễ hội và khởi đầu của niềm vui - các ngươi đang ăn lễ Vượt Qua ở Ai Cập, khi tất cả quyền lực của Mastêmâ đã được thả ra để giết tất cả con đầu lòng trong xứ Ai Cập, từ con đầu lòng của Pha-ra-ô đến con đầu lòng của người hầu gái bị bắt làm tù binh trong cối xay, và cả gia súc.
3 Và đây là dấu hiệu mà Chúa đã ban cho họ: Trong mỗi nhà nào mà họ thấy huyết của một con chiên một tuổi, thì không được vào nhà đó để giết, nhưng phải đi qua, để tất cả những người ở trong nhà đó đều được cứu sống vì dấu hiệu huyết đó ở trên khung cửa nhà.
4 Và các quyền năng của Chúa đã làm mọi việc theo như Chúa đã truyền dạy, và chúng đã đi ngang qua toàn thể con cái Israel, và tai họa không giáng xuống trên họ để tiêu diệt bất cứ ai trong số họ, dù là gia súc, người hay chó.
5 Tai họa này rất khủng khiếp ở Ai Cập, và không một nhà nào ở Ai Cập mà không có người chết, và người ta khóc than.
6 Và toàn thể dân Israel đang ăn thịt chiên lễ Vượt Qua, uống rượu, ca ngợi, chúc tụng và tạ ơn Chúa Đức Chúa Trời của tổ phụ họ, và sẵn sàng ra khỏi ách thống trị của Ai Cập, khỏi ách nô lệ tà ác.
7 Và ngươi hãy nhớ ngày này suốt đời mình, và hãy giữ ngày này từ năm này sang năm khác suốt đời mình, mỗi năm một lần, vào đúng ngày đó, theo đúng luật lệ của luật ấy, và đừng hoãn (ngày này) từ ngày này sang ngày khác, hoặc từ tháng này sang tháng khác.
8 Vì đó là một luật lệ vĩnh cửu, được ghi khắc trên các bảng đá trên trời về tất cả con cái Y-sơ-ra-ên, rằng họ phải giữ luật lệ đó mỗi năm vào ngày đó, cho đến muôn đời; và không có giới hạn về số ngày, vì luật lệ này đã được ấn định cho đến đời đời.
9 Người nào không bị ô uế mà không đến dự lễ vào ngày đó, không dâng lễ vật đẹp lòng Chúa, và không ăn uống trước mặt Chúa trong ngày lễ, thì người ấy, dù trong sạch và ở gần đó, sẽ bị loại bỏ; vì người ấy không dâng lễ vật cho Chúa đúng thời hạn, nên người ấy sẽ phải gánh lấy tội lỗi.
10 Dân Y-sơ-ra-ên hãy đến và giữ lễ Vượt Qua vào ngày đã định, ngày 14 tháng một, giữa buổi chiều và buổi tối, từ một phần ba ngày đến một phần ba đêm, vì hai phần ba ngày dành cho ban ngày và một phần ba buổi tối.
11 Đây là điều Chúa đã truyền dạy cho ngươi, rằng ngươi phải tuân giữ giữa các buổi chiều.
12 Và không được phép giết nó trong bất kỳ khoảng thời gian nào của ban ngày, mà chỉ được phép giết trong khoảng thời gian gần chiều tối, và phải ăn nó vào lúc chiều tối, cho đến một phần ba của đêm; và phần thịt còn lại sau một phần ba của đêm trở đi, phải đốt bằng lửa.
13 Họ không được nấu chín nó với nước, cũng không được ăn sống, mà phải nướng trên lửa; họ phải ăn nó một cách cẩn thận, đầu và nội tạng của nó cũng phải được nướng trên lửa, và không được làm gãy bất kỳ xương nào; vì trong dân Y-sơ-ra-ên, không được phép làm vỡ xương nào.
14 Vì lý do đó, Chúa đã truyền cho con cái Y-sơ-ra-ên phải giữ lễ Vượt Qua vào ngày đã định, và họ không được bẻ một xương nào của con mình; vì đó là ngày lễ, là ngày đã được truyền lệnh, và không được phép bỏ qua ngày này qua ngày khác, tháng này qua tháng khác, nhưng phải giữ lễ vào ngày lễ đó.

15 Ngươi hãy truyền dạy cho con cái Y-sơ-ra-ên giữ lễ Vượt Qua suốt đời, mỗi năm một lần vào ngày đã định, và lễ ấy sẽ là một dịp kỷ niệm đẹp lòng Chúa, và sẽ không có tai họa nào giáng xuống họ để giết hại hay đánh bại họ trong năm họ cử hành lễ Vượt Qua đúng mùa, theo mọi phương diện theo lệnh của Ngài.
16 Họ không được ăn thịt ở ngoài nơi thánh của Chúa, nhưng phải ăn trước nơi thánh của Chúa, và toàn thể dân Y-sơ-ra-ên phải cử hành lễ này vào thời điểm đã định.
17 Và bất cứ người nào đến ngày đó, từ hai mươi tuổi trở lên, đều phải ăn lễ này trong nơi thánh của Đức Chúa Trời, trước mặt Chúa; vì có chép rằng họ phải ăn lễ này trong nơi thánh của Chúa.
18 Khi con cái Y-sơ-ra-ên vào đất mà họ sẽ chiếm hữu, tức là đất Ca-na-an, và dựng lều tạm của Đức Giê-hô-va ở giữa đất trong một chi tộc của họ, cho đến khi đền thánh của Đức Giê-hô-va được xây dựng xong trong đất, thì họ hãy đến và cử hành Lễ Vượt Qua ở giữa lều tạm của Đức Giê-hô-va, và hàng năm họ hãy giết con vật đó trước mặt Đức Giê-hô-va.
19 Và trong những ngày khi nhà đã được xây xong nhân danh Chúa trên đất thừa kế của họ, họ sẽ đến đó và giết con vật tế lễ Vượt Qua vào buổi chiều, lúc mặt trời lặn, tức là lúc một phần ba của ngày.
20 Họ sẽ dâng huyết của nó trên ngưỡng cửa bàn thờ, và sẽ đặt mỡ của nó trên lửa ở trên bàn thờ, và họ sẽ ăn thịt nó nướng trên lửa trong sân nhà đã được thánh hóa nhân danh Chúa.
21 Họ không được phép cử hành lễ Vượt Qua trong các thành phố của họ, cũng không được phép cử hành lễ ở bất cứ nơi nào khác ngoài trước đền tạm của Chúa, hoặc trước nhà Ngài, nơi danh Ngài ngự; và họ không được phép lạc mất Chúa.
22 Hỡi Môi-se, ngươi hãy truyền dạy cho con cái Y-sơ-ra-ên giữ các luật lệ về Lễ Vượt Qua, như đã được truyền dạy cho ngươi; hằng năm ngươi hãy loan báo cho chúng biết ngày lễ đó, và lễ bánh không men, rằng chúng phải ăn bánh không men trong bảy ngày, (và) chúng phải giữ lễ đó, và chúng phải dâng lễ vật mỗi ngày trong bảy ngày vui mừng ấy trước mặt Chúa trên bàn thờ của Đức Chúa Trời ngươi.
23 Vì các ngươi đã vội vã cử hành lễ này khi ra khỏi Ai Cập cho đến khi vào hoang mạc Shur; vì các ngươi đã hoàn thành nó trên bờ biển.

CHƯƠNG 50

1 Và sau luật này, ta đã cho ngươi biết các ngày Sa-bát trong sa mạc Si-nai, nằm giữa Ê-lim và Si-nai.
2 Ta đã nói cho ngươi biết về các ngày Sa-bát của xứ trên núi Si-nai, và ta cũng đã nói cho ngươi biết về các năm Jubilee trong các năm Sa-bát; nhưng ta chưa nói cho ngươi biết năm nào của các năm đó cho đến khi các ngươi vào xứ mà các ngươi sẽ chiếm hữu.
3 Và đất ấy cũng sẽ giữ các ngày Sa-bát trong khi họ còn ở trên đó, và họ sẽ biết năm Jubilee.
4 Vì vậy, ta đã quy định cho ngươi các tuần lễ năm, các năm và các năm hồng ân: có bốn mươi chín năm hồng ân từ thời A-đam cho đến ngày nay, [2410 AM] và một tuần lễ và hai năm: và còn bốn mươi năm nữa (nghĩa đen là 'xa xôi') để học hỏi [2450 AM] các điều răn của Chúa, cho đến khi họ vượt qua xứ Ca-na-an, băng qua sông Giô-đan về phía tây.
5 Các năm Jubilee sẽ qua đi, cho đến khi Israel được thanh tẩy khỏi mọi tội lỗi về sự dâm loạn, sự ô uế, sự ô nhiễm, tội lỗi và sai lầm, và sống cách tự tin trên khắp đất nước; và sẽ không còn Sa-tan hay bất kỳ kẻ ác nào nữa; và đất nước sẽ được thanh sạch từ lúc đó cho đến mãi mãi.
6 Và này, ta đã ghi chép lại điều răn về ngày Sa-bát cho ngươi, cùng với tất cả các phán quyết của luật lệ về ngày đó.
7 Ngươi sẽ làm việc sáu ngày, nhưng ngày thứ bảy là ngày Sa-bát của Chúa, Đức Chúa Trời ngươi. Trong ngày đó, ngươi và các con trai ngươi, các đầy tớ nam và nữ, tất cả gia súc của ngươi và cả người khách đến ở với ngươi, không được làm bất cứ công việc gì.
8 Và người nào làm bất cứ công việc gì trong ngày đó sẽ phải chết: ai xúc phạm ngày đó, ai ăn nằm với vợ mình, hoặc ai nói rằng mình sẽ làm điều gì đó trong ngày đó, chẳng hạn như đi ra ngoài để mua bán; và ai múc nước mà mình không chuẩn bị trước trong ngày thứ sáu, và ai vác vật nặng ra khỏi lều hoặc nhà mình sẽ phải chết.
9 Các ngươi chớ làm bất cứ công việc gì trong ngày Sa-bát, ngoại trừ việc đã chuẩn bị cho mình vào ngày thứ sáu, để ăn uống, nghỉ ngơi, và giữ ngày Sa-bát, không làm bất cứ công việc gì trong ngày đó, và để chúc tụng Chúa, Đức Chúa Trời của các ngươi, là Đấng đã ban cho các ngươi một ngày lễ hội và một ngày thánh; và ngày này là một ngày của vương quốc thánh cho toàn dân Y-sơ-ra-ên, trong số các ngày của họ, mãi mãi về sau.
10 Vì Đức Chúa Trời đã ban cho Y-sơ-ra-ên vinh dự lớn lao đến nỗi họ được ăn uống no đủ trong ngày lễ này, và được nghỉ ngơi khỏi mọi công việc lao động của con người, ngoại trừ việc đốt hương trầm và dâng lễ vật, của lễ hy sinh trước mặt Đức Chúa Trời trong các ngày lễ và các ngày Sa-bát.
11 Chỉ có công việc này mới được thực hiện vào các ngày Sa-bát, trong nơi thánh của Chúa, Đức Chúa Trời ngươi; để họ chuộc tội cho Y-sơ-ra-ên bằng lễ vật hằng ngày, làm lễ tưởng niệm đẹp lòng Chúa, và để Ngài luôn luôn tiếp nhận họ hằng ngày theo như ngươi đã được truyền dạy.
12 Và bất cứ ai làm bất cứ công việc gì trên đó, hoặc đi xa, hoặc cày ruộng, dù ở nhà hay ở nơi khác, và bất cứ ai đốt lửa, hoặc cưỡi thú vật, hoặc đi thuyền trên biển, và bất cứ ai đánh giết bất cứ thứ gì, hoặc giết thú vật hay chim chóc, hoặc bất cứ ai bắt thú vật, chim chóc hay cá, hoặc bất cứ ai kiêng ăn hoặc gây chiến trong ngày Sa-bát:
13 Người nào làm bất cứ điều nào trong những điều ấy vào ngày Sa-bát sẽ phải chết, để con cái Y-sơ-ra-ên phải giữ các ngày Sa-bát theo các điều răn về ngày Sa-bát của xứ, như đã chép trong các bảng đá mà Ngài đã trao vào tay ta, để ta viết cho ngươi biết các luật lệ về các mùa, và các mùa theo sự phân chia các ngày. Như vậy là hoàn thành phần ghi chép về sự phân chia các ngày.